Albert Papell Magriñá
Maria Comes Garcia

TREBALL DE FI DE GRAU

MOTIVACIÓ I INTENCIÓ EMPRENEDORA EN ESTUDIANTS UNIVERSITARIS: ESTUDI COMPARATIU ENTRE LA FEE DE LA URV I ESIC BARCELONA

Àrea temàtica:

Pla d'Empresa i Análisi d'Emprenedoria

Doble grau ADE + Màrqueting

FACULTAT D'ECONOMIA i EMPRESA
Universitat Rovira i Virgili

Reus 2025-2026

ÍNDEX

1. PRESENTACIÓ..... 12

2. INTRODUCCIÓ..... 12

2.1. Context i justificació de l'estudi 12

2.2. Plantejament del problema 13

2.3. Objectiu general 13

2.4. Objectius específics 13

3. MARC TEÒRIC..... 14

3.1. Concepte d'emprenedoria 14

3.2. Motivació emprenedora 14

3.3. Factors que influeixen en la intenció emprenedora 15

3.3.1. Factors personals 15

3.3.2. Factors acadèmics 15

3.3.3. Factors socials i familiars 16

3.4. Barreres percebudes a l'emprenedoria 17

3.4.1. Finançament i recursos 17

3.4.2. Por al fracàs 18

3.4.3. Falta d'experiència o coneixement 18

3.5. Diferències segons gènere, edat 19

3.6. Estudis previs sobre motivació emprenedora en l'àmbit universitari 22

4. METODOLOGIA 29

4.1. Disseny de la investigació 29

4.2. Població i mostra (estudiants URV i ESIC) 30

4.2.1. Població objectiu 30

4.2.2. Mostra 32

5. ANÀLISI DE DADES..... 35

5.1. Anàlisi quantitativa 35

5.2. Anàlisi qualitativa 36

6. RESULTATS DE LA INVESTIGACIÓ 36

6.1. Diferències en el perfil i factors dels estudiants amb interès emprenedor 37

6.1.1. Perfil sociodemogràfic dels estudiants amb interès emprenedor (anàlisi quantitativa) 37

6.1.2. Perfil dels participants de les entrevistes en profunditat 40

6.2 Intenció i interès emprenedor dels estudiants segons la universitat d'origen ..41

6.2.1. Anàlisi de la intenció emprenedora en estudiants segons la universitat (anàlisi quantitativa). 42

6.2.2. Motius per emprendre: oportunitat vs necessitat 45

6.2.3. Resultats qualitatius: discurs sobre la motivació inicial 46

6.3. Factors personals associats a la motivació emprenedora 47

6.3.1. Resultats quantitatius: factors personals 47

6.3.2. Resultats qualitatius: experiència subjectiva dels factors personals 50

6.4. Paper de la universitat en la intenció emprenedora 51

6.4.1. Resultats quantitatius: factors acadèmics 51

6.4.2. Comparació entre universitats 55

6.4.3. Valoració del paper de la universitat 56

6.5. Influència de l'entorn social i familiar 57

6.5.1. Resultats quantitatius: factors socials 57

6.5.2. Síntesi del rol de l'entorn en la motivació emprenedora 60

6.5.3. Resultats qualitatius: rol d'entorn en la decisió d'emprendre 61

6.6. Barreres percebudes a l'emprenedoria 61

6.6.1. Resultats quantitatius: barreres principals 62

6.6.2. Resultats qualitatius: barreres reals i estratègies de superació 67

7. RECOMANACIONS PRÀCTIQUES DERIVADES DE L'ESTUDI 68

7.1. Incrementar l'exposició afectiva a l'entorn emprenedor 69

7.2. Compensar la falta de referents emprenedors 70

7.3. Reduir les barreres percebudes en el procés emprenedor 70

7.4. Incentivar l'interès emprenedor femení 71

8. CONCLUSIONS 72

8.1. Conclusions de l'estudi 72

8.2. Limitacions de l'estudi 74

8.3. Línies futures de recerca 75

Referències Bibliogràfiques 76

ÍNDEX DE FIGURES

Figura 1 Principals barreres percebudes per a l'emprenedoria segons perfil de l'emprenedor a Espanya (2024) 17

Figura 2 Evolució de la valoració mitjana de les condicions de l'entorn per emprendre a Catalunya segons persones expertes (2022–2024). 19

Figura 3 Interès per muntar el propi negoci entre la població de 15 a 34 anys segons sexe, grup d'edat i àmbit territorial a Catalunya (2022). 20

Figura 4 Evolució de la valoració mitjana del grau de prioritat assignat als ODS i a l'emprenedoria femenina a Catalunya segons persones expertes (2022–2024). 21

Figura 5 Percentatge d'estudiants de la Universitat Rovira i Virgili segons si els progenitors treballen per compte propi o són propietaris majoritaris d'una empresa (2023). 22

Figura 6 *Grau mitjà d'habilitats personals en l'entorn emprenedor entre l'estudiantat de la Universitat Rovira i Virgili (2023)*. 23

Figura 7 Percentatge d'estudiants que declaren intentar emprendre o treballar per compte propi: comparativa entre la Universitat Rovira i Virgili i el conjunt d'Espanya (2023). 24

Figura 8 Grau mitjà de satisfacció de l'estudiantat amb l'ambient emprenedor de la Universitat Rovira i Virgili (2023). 25

Figura 9 Intenció de selecció de carrera professional dels estudiants d'ESIC en finalitzar els estudis i cinc anys després, en comparació amb Espanya, la UE-27 i països GUESSS (2024) 26

Figura 10 Tipologia de formació emprenedora rebuda pels estudiants d'ESIC segons nivell d'estudis (2024). 27

Figura 11 Intencions emprenedores dels estudiants d'ESIC segons nivell d'estudis (2024). 28

Figura 12 Posició de Barcelona com a segon hub europeu amb més fundadors de startups procedents d'universitats locals (2025). 31
Figura 13 Distribució territorial de les startups a Catalunya per comarques (2024). 32
Figura 14 Distribució d'edat dels participants de l'enquesta. 33
Figura 15 Distribució de gènere dels participants de l'enquesta. 34
Figura 16 Distribució dels participants segons la universitat d'origen 34
Figura 17 Distribució d'edat dels estudiants amb intenció emprenedora 37
Figura 18 Distribució de gènere dels estudiants amb intenció emprenedora 38
Figura 19 Distribució per universitat dels estudiants amb intenció emprenedora 39
Figura 20 Distribució per titulació dels estudiants amb intenció emprenedora 39
Figura 21 Distribució per nivell d'ingressos familiars dels estudiants amb intenció emprenedora 40
Figura 22 Nivell d'acord amb la afirmació: "M'agradaria crear el meu negoci en algun moment de la meva vida". 42
Figura 23 Nivell d'acord amb l'afirmació: "Em plantejo ser emprenedor/a just després de finalitzar els meus estudis". 43
Figura 24 Nivell d'acord amb l'afirmació: "Em veig capaç d'emprendre d'aquí a 5 anys" 43
Figura 25 Nivell d'acord amb l'afirmació: "Prefereixo emprendre abans que treballar per compte d'altri" 44
Figura 26 Nivell d'acord en l'afirmació "Emprendre em permetria desenvolupar-me professionalment i personalment". 45
Figura 27 Motiu principal per emprendre dels estudiants 46
Figura 28 Nivell d'acord amb l'afirmació: "Em considero una persona creativa" dels estudiants amb intenció emprenedora. 47
Figura 29 Nivell d'acord amb l'afirmació: "Confio en la meva capacitat per identificar oportunitats de negoci" dels estudiants amb intenció emprenedora.. 48

Figura 30 Nivell d'acord amb l'afirmació "Crec que tinc habilitats per gestionar un projecte empresarial" dels estudiants amb intenció emprenedora. 49
Figura 31 Nivell d'acord amb l'afirmació "La possibilitat de fracassar em frena a l'hora d'emprendre" dels estudiants amb intenció emprenedora. 49
Figura 32 Nivell d'acord amb l'afirmació "Emprendre em permetria desenvolupar-me professionalment i personalment" dels estudiants amb intenció emprenedora. 50
Figura 33 Nivell d'acord amb l'afirmació "Durant la carrera he rebut formació relacionada amb l'emprenedoria"..... 52
Figura 34 Nivell d'acord amb l'afirmació "La universitat fomenta un ambient favorable a l'emprenedoria". 52
Figura 35 Nivell d'acord amb l'afirmació "La universitat m'ha ajudat a desenvolupar competències emprenedores". 53
Figura 36 Nivell d'acord amb l'afirmació "Tinc accès a assessorament o suport per emprendre dins la universitat". 54
Figura 37 Nivell de participació en activitats emprenedores universitàries (assignatures, tallers, concursos, incubadores, etc.). 54
Figura 38 Nivell d'acord amb l'afirmació "Aquestes activitats han augmentat el meu interés per emprendre". 55
Figura 39 Nivell d'acord en l'afirmació "A la meva família hi ha persones emprenedores" dels estudiants amb intenció emprenedora. 58
Figura 40 Nivell d'acord amb l'afirmació: "El meu entorn familiar valora positivament l'emprenedoria" dels estudiants amb intenció emprenedora. 58
Figura 41 Nivell d'acord amb l'afirmació "Els meus amics o persones properes m'animen a emprendre" dels estudiants amb intenció emprenedora. 59
Figura 42 Nivell d'acord amb l'afirmació "Tenir referents emprenedors propers influeix en la meva motivació" dels estudiants amb intenció emprenedora. 60

Figura 43 Nivell d'acord amb l'afirmació "La falta de finançament inicial és una barrera per emprendre" (estudiants amb intenció emprenedora). 62
Figura 44 Nivell d'acord amb l'afirmació "La por al fracàs és una barrera per emprendre" (estudiants amb intenció emprenedora) 63
Figura 45 Nivell d'acord amb l'afirmació "La falta d'experiència empresarial és una barrera per emprendre" (estudiants amb intenció emprenedora). 63
Figura 46 Nivell d'acord amb l'afirmació "La manca de coneixements pràctics és una barrera per emprendre" (estudiants amb intenció emprenedora) 64
Figura 47 Nivell d'acord amb l'afirmació "L'excès de burocràcia i tràmits administratius és una barrera per emprendre" (estudiants amb intenció emprenedora). 65
Figura 48 Nivell d'acord amb l'afirmació "La inseguretat econòmica és una barrera per emprendre" (estudiants amb intenció emprenedora). 65
Figura 49 Nivell d'acord amb l'afirmació "La falta de suport institucional és una barrera per emprendre" (estudiants amb intenció emprenedora) 66
Figura 50 Nivell d'acord amb l'afirmació "Emprendre és massa arriscat" (estudiants amb intenció emprenedora)..... 67

Títol: Motivació i intenció emprenedora en estudiants universitaris: estudi comparatiu entre la FEE de la URV i ESIC Barcelona.

Resum:

Aquest Treball de Fi de Grau analitza la motivació i la intenció emprenedora dels estudiants de la Facultat d'Economia i Empresa de la Universitat Rovira i Virgili (URV) i d'ESIC Barcelona, amb l'objectiu d'identificar els factors que influeixen en la predisposició dels joves a emprendre i comparar el paper de cada institució universitària en aquest àmbit.

L'estudi parteix de la idea que l'entorn acadèmic, social i personal pot condicionar la percepció que tenen els estudiants sobre l'emprenedoria. Per aquest motiu, s'analitzen factors personals, acadèmics i socials, així com les principals barreres percebudes a l'hora d'emprendre, com la falta de finançament, la por al fracàs o la manca d'experiència.

La metodologia utilitzada combina una part quantitativa i una part qualitativa. D'una banda, s'ha realitzat una enquesta a estudiants de les dues universitats per obtenir dades sobre la seva motivació i intenció emprenedora. D'altra banda, s'han dut a terme entrevistes en profunditat a estudiants emprenedors per conèixer les seves experiències i percepcions.

Els resultats permeten observar diferències entre els dos entorns universitaris i aporten una visió sobre com la universitat pot influir en l'interès emprenedor dels estudiants. Finalment, el treball planteja diverses recomanacions orientades a reforçar el foment de l'emprenedoria dins l'àmbit universitari.

Paraules clau:

Intenció emprenedora, entorn universitari, universitats públiques i privades

Título: Motivación e intención emprendedora en estudiantes universitarios: estudio comparativo entre la FEE de la URV y ESIC Barcelona

Resumen:

Este Trabajo de Fin de Grado analiza la motivación y la intención emprendedora de los estudiantes de la Facultad de Economía y Empresa de la Universitat Rovira i Virgili (URV) y de ESIC Barcelona, con el objetivo de identificar los factores que influyen en la predisposición de los jóvenes a emprender y comparar el papel de cada institución universitaria en este ámbito.

El estudio parte de la idea de que el entorno académico, social y personal puede condicionar la percepción que tienen los estudiantes sobre el emprendimiento. Por este motivo, se analizan factores personales, académicos y sociales, así como las principales barreras percibidas a la hora de emprender, como la falta de financiación, el miedo al fracaso o la falta de experiencia.

La metodología utilizada combina una parte cuantitativa y una parte cualitativa. Por un lado, se ha realizado una encuesta a estudiantes de ambas universidades para obtener datos sobre su motivación e intención emprendedora. Por otro lado, se han realizado entrevistas en profundidad a estudiantes emprendedores para conocer sus experiencias y percepciones.

Los resultados permiten observar diferencias entre ambos entornos universitarios y aportan una visión sobre cómo la universidad puede influir en el interés emprendedor de los estudiantes. Finalmente, el trabajo plantea diversas recomendaciones orientadas a reforzar el fomento del emprendimiento dentro del ámbito universitario.

Palabras clave:

Intención emprendedora, entorno universitario, universidades públicas y privadas

Title: Entrepreneurial motivation and intention among university students: a comparative study between the FEE of the URV and ESIC Barcelona

Abstract

This Final Degree Project analyses the entrepreneurial motivation and intention of students from the Faculty of Economics and Business of the Universitat Rovira i Virgili (URV) and ESIC Barcelona. The main objective is to identify the factors that influence students' willingness to become entrepreneurs and to compare the role of each university institution in promoting entrepreneurship.

The study is based on the idea that the academic, social and personal environment can influence students' perceptions of entrepreneurship. Therefore, personal, academic and social factors are analysed, as well as the main perceived barriers to entrepreneurship, such as lack of funding, fear of failure and lack of experience.

The methodology combines both quantitative and qualitative approaches. On the one hand, a survey was conducted among students from both universities in order to collect data about their entrepreneurial motivation and intention. On the other hand, in-depth interviews were carried out with entrepreneurial students to better understand their experiences and perceptions.

The results reveal differences between both university environments and provide insight into how universities can influence students' entrepreneurial interest. Finally, the study proposes several recommendations aimed at strengthening entrepreneurship promotion within the university context.

Key words:

Entrepreneurial intention, University environment, Public and private universities

1. PRESENTACIÓ

Som l'Albert Papell i la Maria Comes, dos estudiants del doble grau en Administració i Direcció d'Empreses i Màrqueting impartit conjuntament per la URV i ESIC. Formem part de la primera promoció d'aquest doble grau, que té la peculiaritat de ser el primer de tota Espanya en combinar simultàniament una universitat pública i una institució privada. Al llarg d'aquests anys hem tingut l'oportunitat de formar-nos en dos entorns universitaris molt diferents, tant per la metodologia com per la manera d'entendre l'àmbit empresarial i acadèmic. Aquesta experiència ha estat molt enriquidora i ens ha permès conèixer dues realitats universitàries amb enfocaments diferenciats però complementaris.

Arran d'haver viscut aquests dos contextos de primera mà, des d'un inici vam tenir clar que volíem orientar el nostre Treball de Fi de Grau cap a aquest àmbit. Per aquest motiu, hem decidit analitzar la motivació i la intenció emprenedora dels estudiants de la Facultat d'Economia i Empresa de la URV i d'ESIC Barcelona, amb l'objectiu de comparar quin és el paper que exerceix cada institució en el foment de l'emprenedoria segons la percepció dels seus estudiants.

2. INTRODUCCIÓ

2.1. Context i justificació de l'estudi

En els darrers anys, l'emprenedoria ha adquirit una gran importància dins l'àmbit universitari, ja que cada vegada més estudiants es plantegen crear el seu propi projecte professional. En aquest context, les universitats tenen un paper rellevant a l'hora de fomentar competències emprenedores i generar entorns que incentivin la iniciativa empresarial.

Aquest estudi se centra en analitzar la motivació i la intenció emprenedora dels estudiants de la Facultat d'Economia i Empresa de la URV i d'ESIC Barcelona. La comparació entre una universitat pública i una privada permet observar possibles diferències en la percepció del suport acadèmic, les oportunitats i l'interès per emprendre.

La rellevància del treball es troba tant en l'àmbit teòric com pràctic. D'una banda, contribueix a entendre millor quins factors influeixen en la intenció emprenedora dels universitaris. De l'altra, els resultats poden ser útils perquè les institucions acadèmiques

identifiquin quins aspectes poden reforçar per promoure l'emprenedoria entre els estudiants.

Per assolir aquests objectius, la recerca combina una metodologia quantitativa i qualitativa basada en enquestes i entrevistes a estudiants de les dues universitats.

2.2. Plantejament del problema

L'interès per l'emprenedoria entre els joves universitaris ha tingut un creixement notable, tot i això, és important comprendre i analitzar si existeix disparitat entre l'alumnat d'institucions públiques i els de la privada. (Núñez, Diaz Morales, & et al., 2024),

Per tal de plantejar adequadament el problema, s'ha dut a terme una revisió de la informació disponible i s'ha constatat que existeixen estudis que analitzen l'evolució de l'emprenedoria tant en institucions públiques com en centres privats. Tot i això, no s'han identificat treballs que ofereixin una comparació directa entre ambdues tipologies d'institucions, fet que dificulta detectar de manera clara les possibles diferències o similituds entre elles. Aquesta manca d'estudis resulta especialment rellevant en el context català, on encara falta evidència específica que combini universitats públiques i centres privats de negoci (com la URV i ESIC) i que analitzi alhora les barreres percebudes, els factors motivacionals i les diferències segons gènere, edat i centre.

2.3. Objectiu general

El present treball té com a objectiu general es identificar els factors que influeixen en la motivació i la intenció emprenedora dels estudiants universitaris de la FEE de la URV (universitat pública) i ESIC Barcelona (universitat privada).

2.4. Objectius específics

Per aconseguir l'objectiu general, es plantegen els següents objectius específics:

1. Identificar el nivell d'interès emprenedor entre universitaris de la FEE de la URV i ESIC Barcelona.
2. Analitzar quins factors personals, acadèmics i socials que influeixen en la seva motivació (per exemple: autoconfiança, educació emprenedora, entorn familiar, percepció del risc…).

3. Detectar les principals barreres percebudes per emprendre dels estudiants amb intenció emprenedora (finançament, por al fracàs, falta d'experiència…).
4. Comparar la intenció i motivació emprenedora segons gènere i edat.

3. MARC TEÒRIC

3.1. Concepte d'emprenedoria

L'emprenedoria es pot entendre com el procés mitjançant el qual una persona, o bé un grup de persones, detecta una oportunitat en l'entorn i decideix desenvolupar-la amb l'objectiu de generar valor econòmic i social. Segons l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic, aquest procés implica la creació o l'expansió d'una activitat econòmica mitjançant la introducció de nous productes, serveis, processos o mercats (OCDE, 2012). Ara bé l'emprenedoria no es limita únicament a la constitució d'una empresa. Inclou també un conjunt d'activitats essencials que permeten iniciar i sostenir el procés emprenedor, com ara la capacitat d'innovar, d'assumir riscos i de transformar idees en accions concretes que puguin generar beneficis tant per a l'individu com per a la societat.

3.2. Motivació emprenedora

La motivació emprenedora es pot entendre com el conjunt d'impulsos que porten una persona a voler transformar una idea en un projecte real. Segons Mugno-Noriega et al. (2024), aquesta motivació combina aspectes interns, com la necessitat d'autonomia, la superació personal, la creativitat o el desig d'innovar, amb elements externs relacionats amb l'entorn social i educatiu. Els autors destaquen que la motivació és essencial per sostenir l'esforç necessari per convertir una idea en un negoci, sobretot quan apareixen barreres com la por al fracàs, la falta d'experiència o les dificultats de finançament.

L'estudi de la font prèviament mencionada, assenyala que la motivació emprenedora no depèn només de la voluntat individual. Factors socials, com el suport familiar, la presència de models de referència o la percepció positiva de l'emprenedoria, influeixen directament en la predisposició a emprendre. En l'àmbit acadèmic, rebre formació emprenedora, participar en activitats pràctiques o tenir contacte amb ecosistemes d'innovació incrementa tant el coneixement empresarial com la confiança per iniciar un projecte propi.

La motivació emprenedora sorgeix de la combinació entre les característiques personals, en el cas d'aquest treball, de l'estudiant, les seves percepcions socials i les experiències educatives que l'envolten, i es converteix en un element clau per explicar per què alguns estudiants decideixen emprendre mentre que altres no (Noriega & et al., 2024)

3.3. Factors que influeixen en la intenció emprenedora

3.3.1. Factors personals

Els factors personals tenen un paper decisiu en el desenvolupament de la intenció emprenedora entre estudiants universitaris. Segons l'estudi de Torres-Coronas i Vidal-Blasco (2021), l'autoeficàcia emprenedora, entesa com la creença en la pròpia capacitat per iniciar i gestionar un projecte empresarial, és el determinant més rellevant. Quan els estudiants perceben que disposen de les habilitats necessàries, consideren l'emprenedoria com una opció realista i assolible, fet que incrementa significativament la seva predisposició a emprendre.
A més, l'estudi destaca la importància de les competències interculturals, especialment en contextos globalitzats com ens trobem actualment. La capacitat d'entendre, interpretar i adaptar-se a diferents cultures afavoreix una actitud més oberta i flexible davant les oportunitats de negoci, i contribueix a generar una percepció més positiva sobre la possibilitat d'emprendre en entorns diversos (Torres & Arántzazu, 2021).

En conjunt, factors com l'autoeficàcia, l'actitud positiva i l'obertura cultural emergeixen com elements clau que influeixen de manera directa en la intenció emprenedora dels estudiants universitaris.

3.3.2. Factors acadèmics

L'entorn acadèmic té un paper important a l'hora de formar la intenció emprenedora dels estudiants. Diverses investigacions assenyalen que la formació orientada a l'emprenedoria, ja sigui a través d'assignatures específiques, tallers, programes de suport o activitats pràctiques, incrementa la percepció de capacitat i la predisposició a iniciar un projecte empresarial. En aquesta línia, s'ha trobat un estudi en el que es

mostren que els estudiants valoren positivament la inclusió d'activitats formatives centrades en el desenvolupament de competències emprenedores, i que aquestes contribueixen de manera directa a augmentar el seu interès per emprendre (Requena & Palomares Montero, 2023). Això indica que les universitats que impulsen experiències educatives vinculades a la iniciativa empresarial generen un entorn favorable perquè els estudiants percebin l'emprenedoria com una alternativa professional viable.

Dins del marc acadèmic també s'han de considerar altres competències que reforcen aquesta predisposició, com les habilitats lingüístiques. Segons Torres-Coronas i Vidal-Blasco (2021), el domini de llengües estrangeres incrementa la confiança personal i facilita l'accés a oportunitats en entorns globalitzats, aspectes que poden potenciar la intenció emprenedora, especialment en projectes amb vocació internacional. En aquest sentit, la formació universitària que promou competències comunicatives i interculturals amplia l'horitzó professional de l'estudiant i afavoreix la seva percepció de preparació per afrontar reptes emprenedors.

3.3.3. Factors socials i familiars

Els factors socials i familiars també tenen una gran influència en la determinació de la intenció emprenedora dels estudiants. Tenir al teu voltant un entorn que valori i recolzi l'emprenedoria, ja siguin membres de la família, amics propers i o figures referents del món empresarials, pot reforçar la decisió de posar en marxa un projecte propi. Tenir persones emprenedores a prop ajuda a desenvolupar una actitud positiva davant el risc, la iniciativa i els nous reptes.

Un estudi realitzat a Espanya amb una mostra de gairebé 1.800 joves va mostrar que la tradició emprenedora dins de l'entorn familiar i d'altra banda la disposició d'un model de referència estaven associades amb nivells més alts d'interès emprenedor. Segons Rico, De la Torre Cruz, Escolar Llamazares i Jiménez Palmero (2022), el fet de tenir familiars emprenedors o persones properes que hagin creat el seu propi negoci incrementa la confiança i la percepció de viabilitat d'emprendre (Rico, De la Cruz, Escolar, Jimenez, & Jimenez, 2022).

Aquests resultats exposen que la motivació emprenedora no es configura únicament a partir de factors personals o acadèmics sinó que també està fortament condicionada per l'entorn immediat, que pot actuar com a element facilitador o, per contra, inhibidor de la intenció d'emprendre.

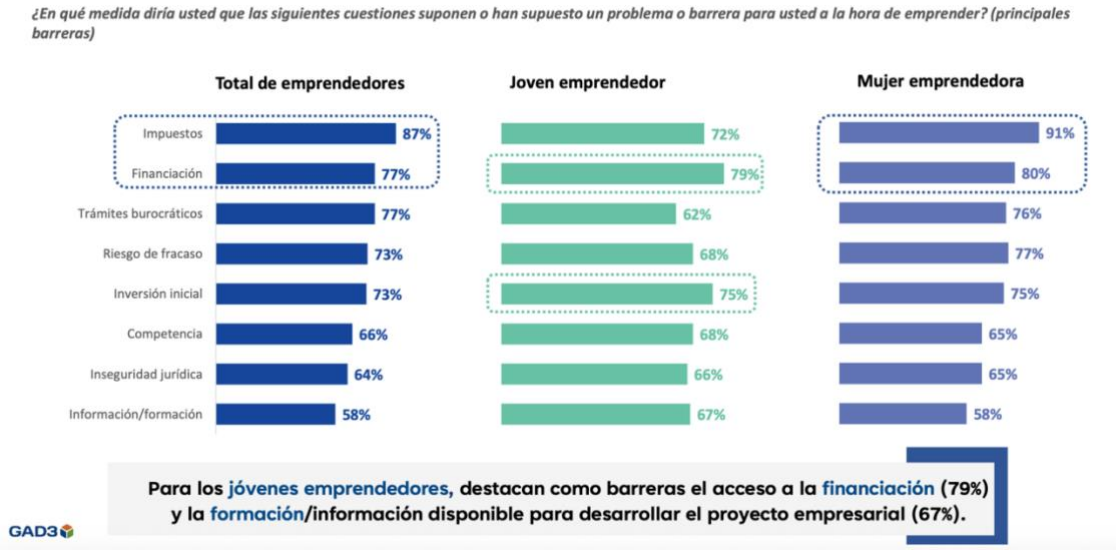
3.4. Barreres percebudes a l'emprenedoria

3.4.1. Finançament i recursos

El finançament insuficient i l'accés restringit a recursos constitueixen barreres rellevants a l'hora d'emprendre. Segons l'informe de la CEOE i GAD3, un 49% dels emprenedors assenyala els impostos elevats com la principal dificultat, mentre que un 44% apunta a la burocràcia i els tràmits administratius com un obstacle significatiu (CEOE, 2024). Aquestes condicions no només limiten el capital inicial, sinó que afegeixen costos i friccions estructurals que dificulten el llançament i la consolidació d'un projecte empresarial.

A més, en aquest mateix estudi els joves perceben de manera especialment intensa la falta de finançament i la necessitat d'una inversió inicial elevada com a impediments crítics per emprendre. En concret, un 79% dels joves identifica la financiació com una barrera molt significativa, i un 75% assenyala la inversió inicial com una altra dificultat principal.

Figura 1 Principals barreres percebudes per a l'emprenedoria segons perfil de l'emprenedor a Espanya (2024)

Font: (CEOE, 2024).

A més, a Catalunya, la patronal PIMEC reporta que les petites i mitjanes empreses dediquen una mitjana de 41,1 hores al mes a gestionar tràmits amb l'administració pública, segons un estudi recent. En alguns casos, l'obtenció d'una llicència ha arribat a

trigar fins a tres anys, fet que evidencia el pes de la burocràcia com una barrera més enllà de la mera disponibilitat de capital (Figuls, 2024).

Aquestes dades demostren que no només és essencial disposar de finançament, sinó també d'un entorn administratiu àgil i eficient: sense això, les iniciatives emprenedores poden veure's obstaculitzades per l'escassetat de recursos i per un context regulatori poc favorable.

3.4.2. Por al fracàs

La por al fracàs constitueix una barrera psicològica i social molt present en els joves emprenedors potencials. Segons un informe sobre universitaris catalans de la Generació Z, un 71,5% dels enquestats considera que no sortirà de la universitat prou preparat per al mercat laboral, i afirma que l'entorn no aposta suficient pel talent jove. A més, un 84% creu que haurà de marxar a l'estranger per trobar oportunitats professionals (Periódico, 2025).

Davant d'aquesta percepció de falta de preparació, molts joves tendeixen a frenar-se davant la possibilitat d'emprendre, optant per opcions més segures o ajornant la decisió de iniciar un projecte propi.

3.4.3. Falta d'experiència o coneixement

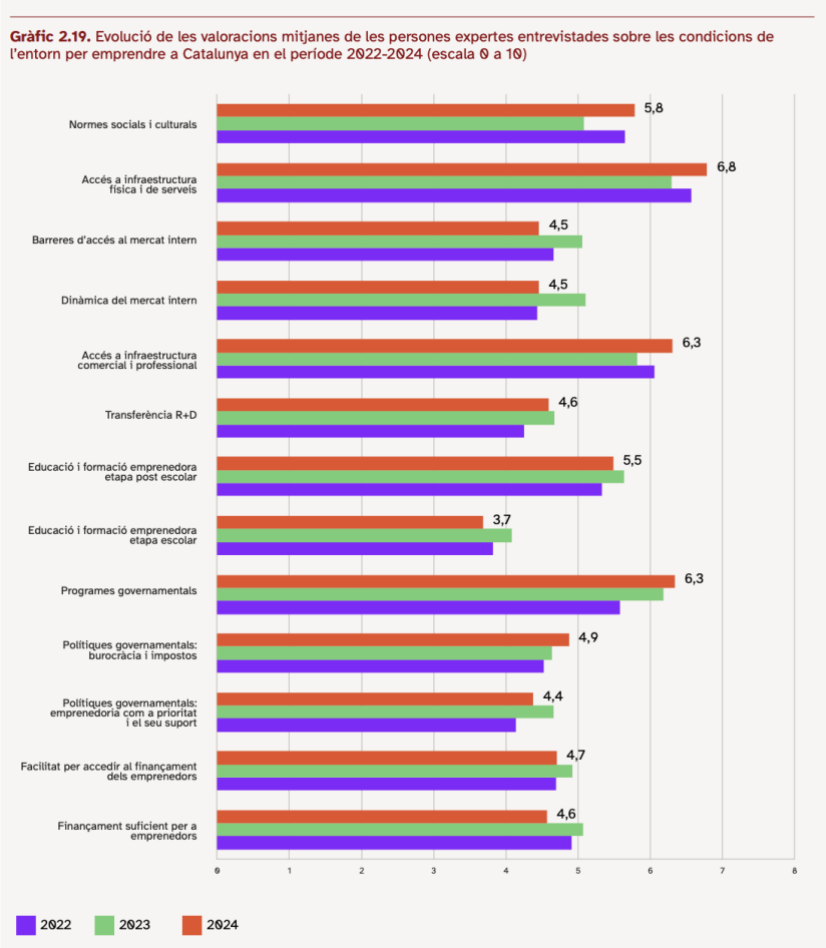
La falta d'experiència i d'una formació adequada en competències emprenedores continua sent un dels obstacles més destacats per als joves que es plantegen emprendre. Segons l'informe **GEM Catalunya 2024–2025**, aquesta informació no prové de les percepcions d'estudiants, sinó de l'avaluació d'un grup d'experts de l'ecosistema emprenedor català, que inclou persones professionals de l'àmbit empresarial, acadèmic i institucional (Guallarte, Capelleras, & et al., 2025).

Aquests experts valoren diferents aspectes del context emprenedor, i situen l'educació emprenedora en les etapes inicials del sistema educatiu com la dimensió pitjor valorada, amb una puntuació de 3,7 sobre 10. Aquesta baixa puntuació indica que, segons aquests professionals, el sistema educatiu català encara no desenvolupa prou habilitats bàsiques relacionades amb l'emprenedoria, com la creativitat, la iniciativa, el lideratge o la gestió emocional.

Tot i que existeixen programes com el CuEmE, que es dediquen a promoure programes educatius que fomentin l'esperit emprenedor dels alumnes de primaria i on els alumnes poden gestionar petites cooperatives escolars, aquestes activitats no són suficients per compensar la falta d'una formació més completa i continuada. Per això, molts joves senten que no tenen prou coneixements ni confiança per començar un projecte propi.

A aquesta situació s'hi afegeixen la baixa valoració de les polítiques públiques de suport a l'emprenedoria (4,4/10) i les dificultats d'accés al mercat intern (4,5/10) proporcionades pel GEM. Aquests elements reforcen la percepció que emprendre és un procés complex, incert i amb un risc elevat, fet que pot desincentivar la creació de noves iniciatives innovadores

Figura 2 Evolució de la valoració mitjana de les condicions de l'entorn per emprendre a Catalunya segons persones expertes (2022–2024).

Font: (Guallarte, Capelleras, & et al., 2025).

3.5. Diferències segons gènere, edat

Les dades mostren que la motivació per emprendre varia segons l'edat. Els joves d'entre 15 i 34 anys són els que mostren més interès a crear el seu propi negoci, però també són els que perceben més dificultats. Segons l'Enquesta de Joventut de Catalunya (EJC22), molts joves afirmen que no tenen prou habilitats, que els falta finançament o que consideren que emprendre és massa arriscat (Generalitat de Catalunya, 2022). Aquestes barreres apareixen sobretot entre els joves de 20 a 29 anys, una etapa marcada per inestabilitat laboral i manca d'experiència, elements que redueixen la confiança a l'hora d'impulsar un projecte propi.

Figura 3 Interès per muntar el propi negoci entre la població de 15 a 34 anys segons sexe, grup d'edat i àmbit territorial a Catalunya (2022).

8.Emprenedoria

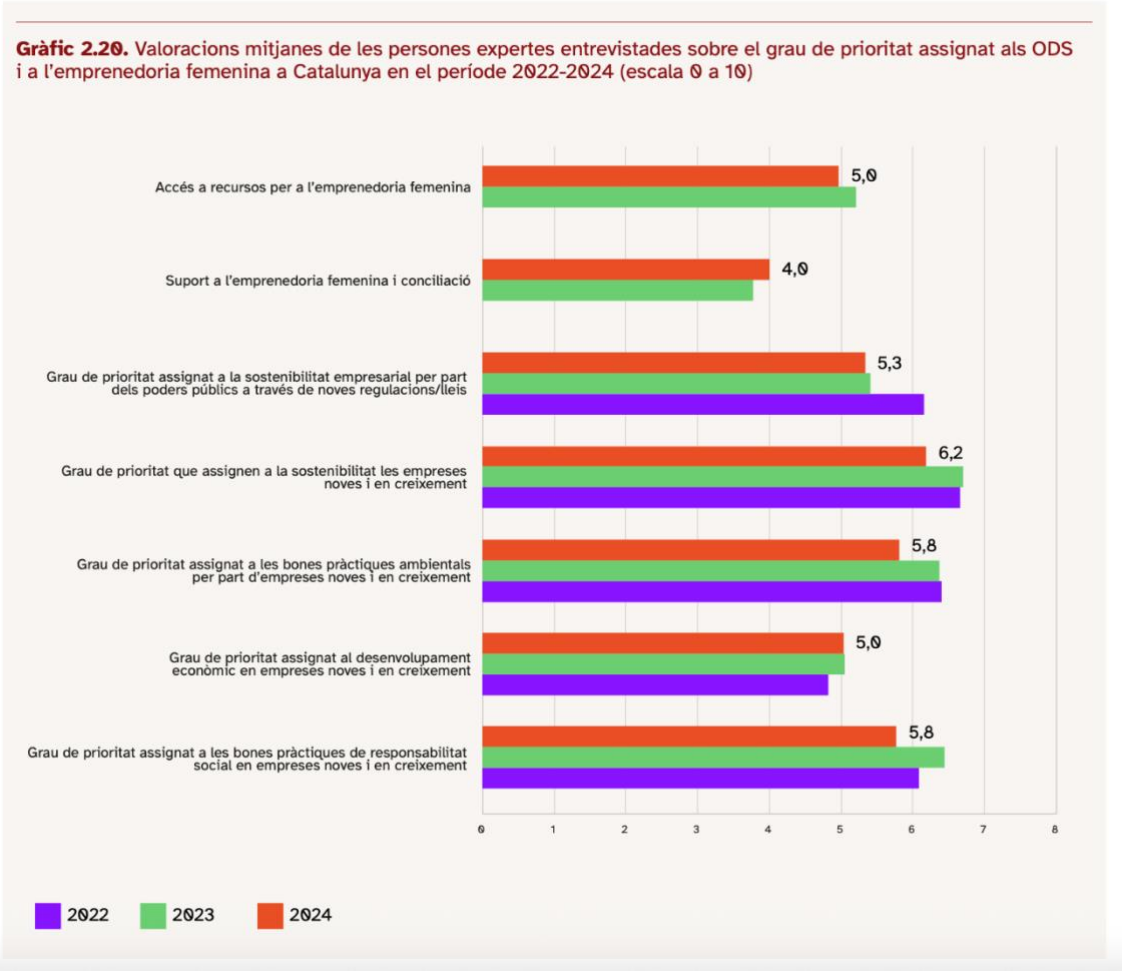
Taula 70A.Li agradaria muntar el seu propi negoci entre la població de 15 a 34 anys. Per sexe, grup d'edat i àmbit territorial. Catalunya, 2022. Milers de persones

		Li agradaria muntar el seu propi negoci							
		Sí	No, és massa arriscat	No, no tinc prou habilitats d'emprened.	No, no tinc accés a finançament	No, és massa complicat	Ja ho he fet	Ns/Nc	Total
Sexe	Home	401,7	89,7	56,8	54,9	87,3	49,4	140,4	880,3
	Dona	316,8	90,4	62,8	65,5	125,2	36,6	160,3	857,7
Grup d'edat	De 15 a 19 anys	203,8	39,1	29,5	9,2	36,5	1,2	107,6	427,0
	De 20 a 24 anys	170,8	40,3	32,3	35,6	52,3	10,3	73,9	415,5
	De 25 a 29 anys	172,8	47,9	23,5	43,5	56,7	26,5	56,2	427,0
	De 30 a 34 anys	171,1	52,7	34,4	32,1	67,1	48,0	63,1	468,6
Àmbit territorial	Metropolità	463,2	118,7	73,6	83,3	146,3	48,0	196,0	1.129,0
	Comarques Gironines	78,3	14,0	11,2	8,8	21,1	10,5	26,6	170,4
	Camp de Tarragona	46,3	16,7	9,0	5,7	12,7	4,8	21,2	116,4
	Terres de l'Ebre	12,9	4,2	3,0	2,8	4,1	2,9	5,6	35,4
	Ponent i Alt Pirineu i Aran	38,6	9,4	8,0	5,3	7,9	8,8	16,3	94,4
	Comarques Centrals	38,4	5,9	6,2	6,6	9,4	4,8	16,9	88,3
	Penedès	40,8	11,2	8,7	8,1	11,0	6,3	18,1	104,1
Total		718,5	180,1	119,7	120,5	212,5	86,0	300,8	1.738,0

Font: (Generalitat de Catalunya, 2022).

Pel que fa al gènere, les diferències també són significatives. L'informe GEM Catalunya mostra que les dones continuen tenint una taxa d'activitat emprenedora inferior a la dels homes, malgrat que la distància s'ha reduït en els darrers anys. A més, les valoracions sobre l'accés a recursos, el suport a la conciliació i les oportunitats específiques per a l'emprenedoria femenina continuen sent baixes, fet que indica que encara hi ha obstacles estructurals que condicionen la participació de les dones (Guallarte, Capelleras, & et al., 2025).

Figura 4 Evolució de la valoració mitjana del grau de prioritat assignat als ODS i a l'emprenedoria femenina a Catalunya segons persones expertes (2022–2024).

Font: (Guallarte, Capelleras, & et al., 2025).

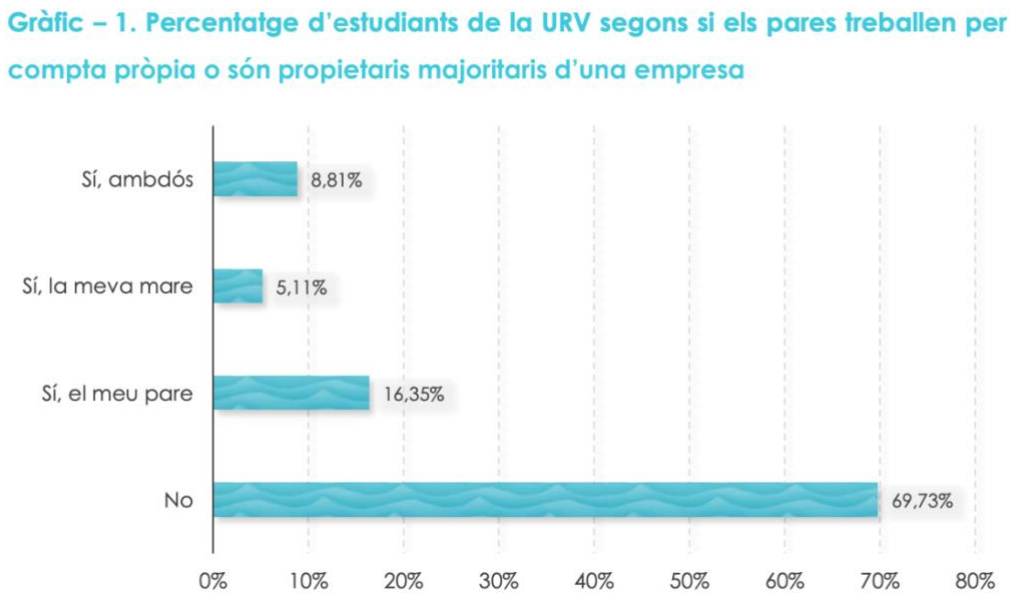
En conjunt, l'edat i el gènere influeixen de manera clara en la motivació d'emprendre. Els joves mostren interès, però sovint es troben limitats per la falta d'experiència i recursos. Les dones, per la seva banda, afronten dificultats afegides relacionades amb el finançament, la conciliació i el reconeixement institucional. Per aquest motiu, diversos estudis insisteixen que cal reforçar les polítiques de suport i reduir les desigualtats perquè més persones puguin considerar l'emprenedoria com una opció viable (Laguna Sánchez & Cabrero, 2022)

3.6. Estudis previs sobre motivació emprenedora en l'àmbit universitari

Diversos estudis han analitzat la motivació i la intenció emprenedora en contextos universitaris, aportant indicis sobre com l'entorn formatiu i les percepcions dels estudiants influeixen en les seves decisions professionals.

L'estudi **GUESSS – Emprenedoria i Innovació 2023-2024** de la Universitat Rovira i Virgili analitza una mostra de 783 estudiants de la URV i aproximadament uns 79.000 estudiants de 71 universitats espanyoles. Les dades recollides permeten observar de manera detallada el perfil demogràfic de l'alumnat, així com la seva intenció emprenedora i la percepció del clima universitari (Universitat Rovira i Virgili, 2023).

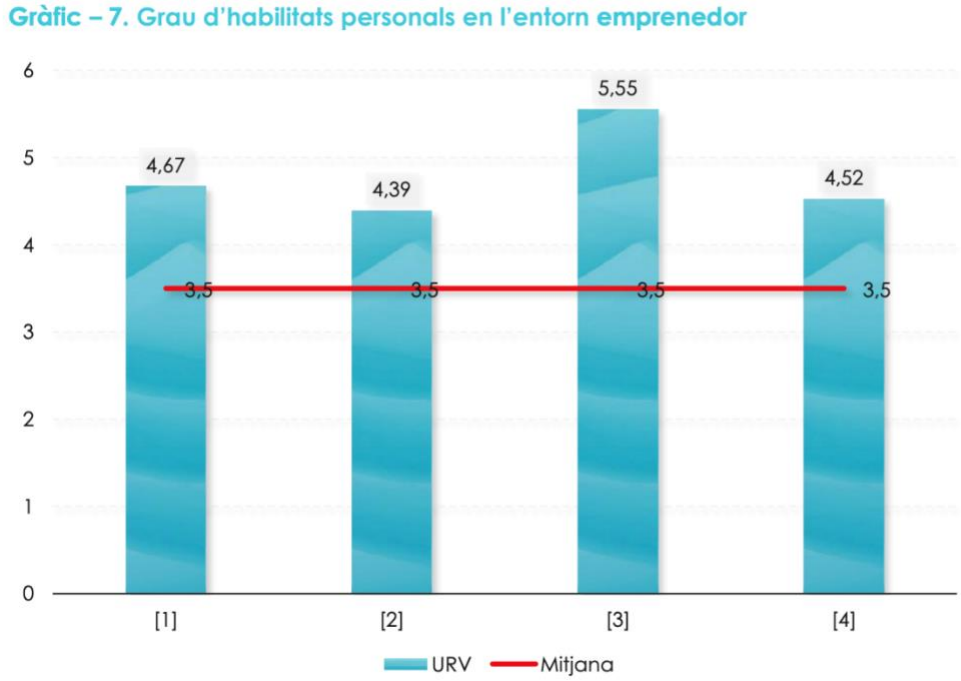
Figura 5 Percentatge d'estudiants de la Universitat Rovira i Virgili segons si els progenitors treballen per compte propi o són propietaris majoritaris d'una empresa (2023).

Font: (Universitat Rovira i Virgili, 2023).

Segons la il·lustració 5, un 69,73% dels estudiants de la URV indica que *cap dels seus pares* és autònom o propietari d'una empresa. Només un 16,35% afirma que el seu pare ho és, i percentatges encara més baixos atribueixen aquesta condició a la mare o a ambdós pares. Aquest resultat és rellevant perquè evidencia que tenir referents emprenedors a casa reforça la confiança i la predisposició a emprendre. Per tant, el fet que la gran majoria d'estudiants no tingui aquest entorn familiar pot explicar, en part, nivells més baixos d'intenció emprenedora.

Figura 6 Grau mitjà d'habilitats personals en l'entorn emprenedor entre l'estudiantat de la Universitat Rovira i Virgili (2023).

Font: (Universitat Rovira i Virgili, 2023).

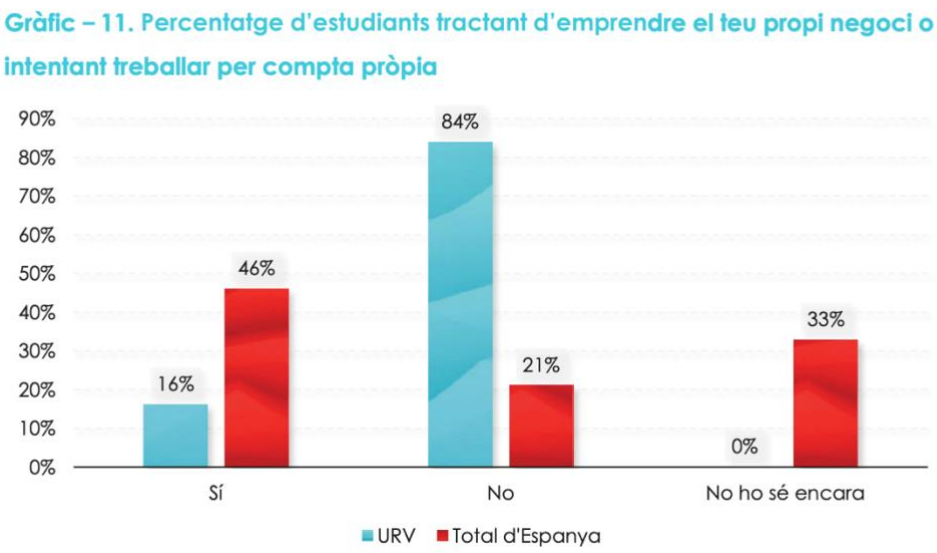
Nota: [1]: Puc descriure amb èxit noves oportunitats de negoci; [2]: Puc crear amb èxit nous productes; [3]: Puc pensar creativament; [4]: Puc comercialitzar amb èxit les meves idees.

Aquest gràfic mostra que els estudiants de la URV puntuen les seves habilitats emprenedores *per sobre de la mitjana espanyola en tots els ítems*. Les puntuacions més destacades són les següents:

- **Pensament creatiu (5,55)**
- **Descripció d'oportunitats de negoci (4,67)**
- **Comercialitzar idees (4,52)**
- **Crear nous productes (4,39)**

Aquestes dades indiquen que els estudiants de la URV es perceben amb un bon nivell d'habilitats relacionades amb l'emprenedoria, especialment en la creativitat. Això suggereix un potencial emprenedor que, tot i no convertir-se necessàriament en emprenedors actius, és present en el seu perfil competencial.

Figura 7 Percentatge d'estudiants que declaren intentar emprendre o treballar per compte propi: comparativa entre la Universitat Rovira i Virgili i el conjunt d'Espanya (2023).

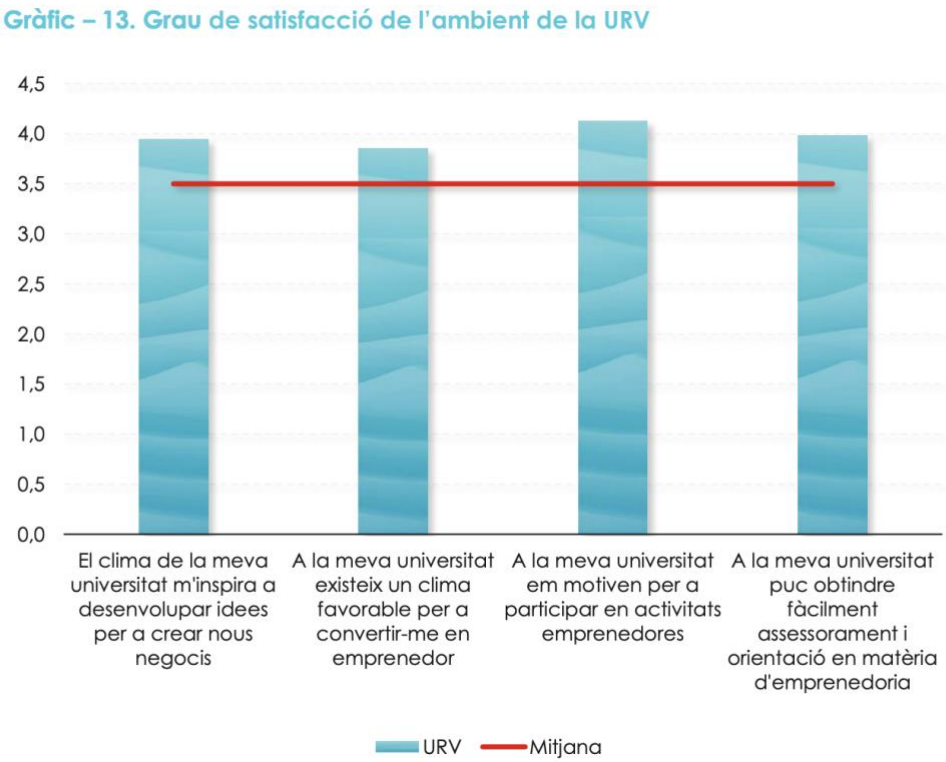

Font: (Universitat Rovira i Virgili, 2023).

Aquest gràfic posa de manifest que només un 16% dels estudiants de la URV està *intentant emprendre actualment*, molt lluny del 46% de mitjana estatal. A més, un 84% afirma clarament que *no està emprenent*, mentre que a nivell estatal aquest percentatge baixa al 21%.

Aquestes dades mostren un contrast molt gran: tot i que els estudiants de la URV perceben que tenen bones habilitats, això no es tradueix en una intenció emprenedora. Així, es reforça la idea que l'autoeficàcia no sempre és suficient i que altres elements (com les barreres percebudes, l'entorn familiar o la manca d'experiències pràctiques) poden frenar el pas cap a l'acció d'emprendre.

Figura 8 Grau mitjà de satisfacció de l'estudiantat amb l'ambient emprenedor de la Universitat Rovira i Virgili (2023).

Font: (Universitat Rovira i Virgili, 2023).

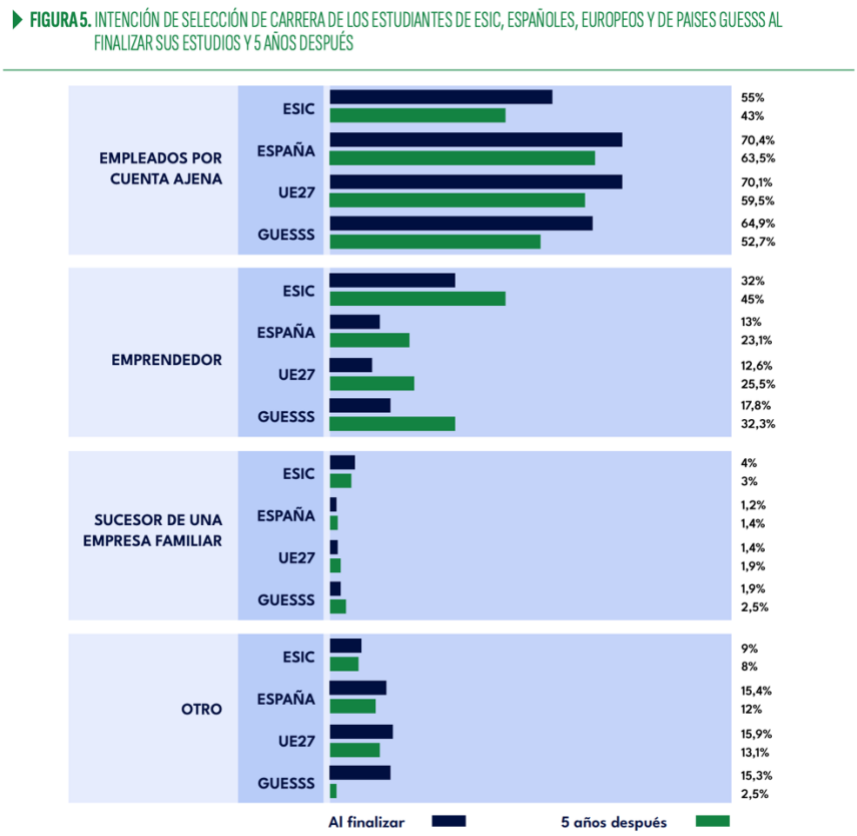
Segons el gràfic de grau de satisfacció de la URV, els estudiants valoren de manera especialment positiva el clima emprenedor de la URV. En tots els aspectes analitzats (com la inspiració per generar noves idees, un ambient favorable per emprendre, la motivació per participar en activitats i l'accés a assessorament especialitzat) la URV obté puntuacions superiors a la mitjana estatal.

Això indica que els estudiants perceben la universitat com un entorn que facilita i impulsa l'emprenedoria. Tot i això, tal i com es mostra al gràfic 8, aquesta percepció positiva no sempre es converteix en accions concretes ni en una major activitat emprenedora real.

A més de l'anàlisi del GUESSS URV 2023-2024, també s'ha incorporat l'informe **GUESSS 2024 corresponent a ESIC Business & Marketing School**, l'altra institució objecte d'estudi en aquesta recerca. Revisar aquest document és útil perquè permet veure com pensen i què opinen els estudiants d'ESIC sobre l'emprenedoria, i comparar-ho amb el que passa a la URV (Observatorio del Emprendimiento - Esic University, 2024).

L'anàlisi paral·lel dels dos informes resulta especialment rellevant per aquest treball, ja que pot revelar contradiccions, matisos o patrons comuns que ajudin a entendre millor com l'entorn formatiu influeix en la intenció d'emprendre. A més, la informació que aporta pot ser útil per preparar les preguntes de l'enquesta que es durà a terme posteriorment i orientar les entrevistes en profunditat.

Figura 9 Intenció de selecció de carrera professional dels estudiants d'ESIC en finalitzar els estudis i cinc anys després, en comparació amb Espanya, la UE-27 i països GUESSS (2024)

Font: (Observatorio del Emprendimiento - Esic University, 2024).

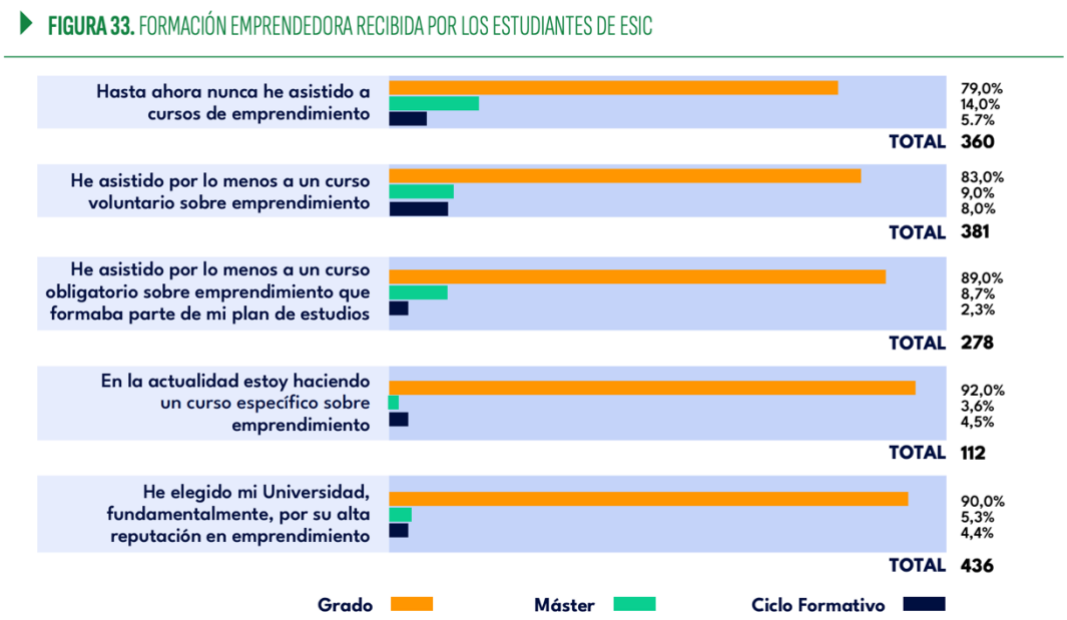
El gràfic 9 mostra que la majoria d'estudiants d'ESIC prefereixen treballar per compte d'altri just després de graduar-se (55%), però aquesta xifra baixa fins al 43% cinc anys

després. Aquesta evolució indica que, a mesura que passa el temps, molts joves es plantegen opcions més autònomes o vinculades a projectes propis.

Pel que fa a la intenció d'emprendre, passa del 32% al final dels estudis al 45% cinc anys després. Això revela que l'interès emprenedor creix amb l'experiència i l'exposició al món laboral, un patró que també apareix en altres informes GUESSS. ESIC destaca clarament per sobre de la mitjana espanyola i europea, cosa que suggereix que el seu entorn formatiu (fortament orientat a l'empresa i el màrqueting) podria afavorir aquesta predisposició.

La intenció de continuar una empresa familiar és baixa (4%) i similar a les mitjanes d'Espanya i la UE, fet que confirma que aquesta via és minoritària entre els estudiants de negocis actuals.

Figura 10 Tipologia de formació emprenedora rebuda pels estudiants d'ESIC segons nivell d'estudis (2024).

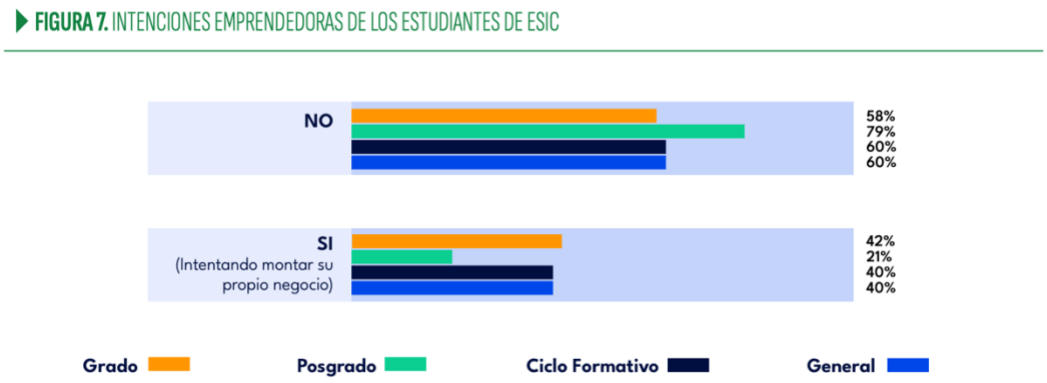

Font: (Observatorio del Emprendimiento - Esic University, 2024).

Les dades mostren que una gran majoria d'estudiants d'ESIC no han cursat formació emprenedora abans d'arribar al centre (79%). Tot i això, un cop dins, la major part acaba participant en cursos voluntaris (83%) o obligatoris (89%). Això reflecteix que ESIC ofereix un volum considerable d'activitats i assignatures relacionades amb l'emprenedoria.

També destaca que el 92% dels estudiants que actualment fan un curs específic d'emprenedoria són alumnes de grau, cosa que confirma que ESIC orienta molt la seva oferta emprenedora en aquesta etapa formativa. Finalment, un 90% dels estudiants diu haver escollit ESIC per la seva reputació en l'àmbit emprenedor, un indicador rellevant del posicionament de la institució en aquest camp. En conjunt, el gràfic suggereix que l'entorn d'ESIC no només és pro-emprenedor, sinó que els seus estudiants perceben aquesta orientació de manera clara.

Figura 11 Intencions emprenedores dels estudiants d'ESIC segons nivell d'estudis (2024).

Font: (Observatorio del Emprendimiento - Esic University, 2024).

Aquest gràfic mostra que un 40% del total d'estudiants d'ESIC afirma que està intentant crear el seu propi negoci. Es tracta d'un percentatge molt alt comparat amb la URV i amb moltes universitats de l'Estat.

Les diferències per nivell d'estudis són significatives:

- En grau, la intenció d'emprendre arriba al 42%.
- En màster, baixa al 21%, possiblement perquè molts ja estan inserits al mercat laboral.
- Als cicles formatius, és del 40%, una xifra també molt elevada.

Aquestes dades mostren que l'impuls emprenedor a ESIC està present sobretot en els programes de grau i cicle formatiu, on l'entorn és més pràctic i orientat a la creació de projectes.
La comparació entre els informes GUESSS de la URV (2023-2024) i d'ESIC (2024) mostra diferències clares en la manera com els estudiants viuen i activen la seva motivació emprenedora.

D'una banda, a la URV, la majoria d'estudiants no tenen referents emprenedors a casa i això pot limitar la predisposició a emprendre. Tot i això, es perceben amb bones habilitats (especialment creatives) i valoren molt positivament el clima emprenedor. Malgrat aquest context favorable, només un 16% està intentant emprendre, un percentatge molt per sota de la mitjana estatal. Això indica que el potencial existeix, però costa "transformar-lo en acció".

D'altra banda, a ESIC l'entorn està molt més orientat a l'emprenedoria. Tot i que molts estudiants arriben sense formació prèvia, la major part acaba participant en cursos voluntaris o obligatoris i valora positivament l'orientació emprenedora del centre. Això es reflecteix directament en la conducta: un 40% dels estudiants afirma estar intentant crear un negoci, i la intenció d'empendre creix notablement cinc anys després de graduar-se.

En conjunt, amdós centres promouen un clima favorable, però els estudiants d'ESIC mostren una activació emprenedora més elevada. La URV, en canvi, destaca per tenir estudiants amb habilitats i percepcions positives, però amb menys intenció de passar a l'acció. Aquestes diferències aporten informació valuosa per tal d'orientar les enquestes i entrevistes del present estudi.

4. METODOLOGIA

4.1. Disseny de la investigació

L'estudi s'ha plantejat mitjançant una metodologia mixta que combina una part quantitativa i una part qualitativa. Aquesta combinació és especialment adequada perquè permet, d'una banda, identificar patrons generals en la motivació i la intenció emprenedora dels estudiants i, de l'altra, comprendre amb profunditat les experiències individuals de joves que ja han iniciat un projecte propi.

Les preguntes del qüestionari s'han elaborat a partir dels conceptes i evidències recollides a partir del marc teòric, fet que garanteix que cada ítem contribueixi directament a l'assoliment dels objectius específics de la recerca. Per això, el qüestionari inclou preguntes relacionades amb **el nivell d'interès emprenedor** (objectiu 1), **els factors personals, acadèmics i socials que influeixen en la motivació** (objectiu 2),

les barreres percebudes pels estudiants (objectiu 3), i **les diferències segons gènere, edat i universitat** (objectiu 4).

A més a més, es té previst realitzar dues entrevistes en profunditat: una amb un estudiant de la URV i l'altra amb un estudiant d'ESIC, tots dos emprenedors. Aquestes entrevistes permeten conèixer de primera mà el procés d'emprendre, les seves motivacions, les dificultats que han trobat i el paper que ha tingut la universitat en el seu recorregut.

4.2. Població i mostra (estudiants URV i ESIC)

4.2.1. Població objectiu

La població objectiu està formada principalment per estudiants universitaris d'entre 18 i 25 anys vinculats a l'àmbit de l'empresa en dos entorns formatius diferenciats:

1. **Facultat d'Economia i Empresa de la Universitat Rovira i Virgili (URV):** titulacions com Administració i Direcció d'Empreses, Economia, Finances i Comptabilitat, doble grau en ADE+Dret i doble grau en ADE+FIC.
2. **ESIC Business & Marketing School Barcelona:** titulacions com Marketing i Digital Business.

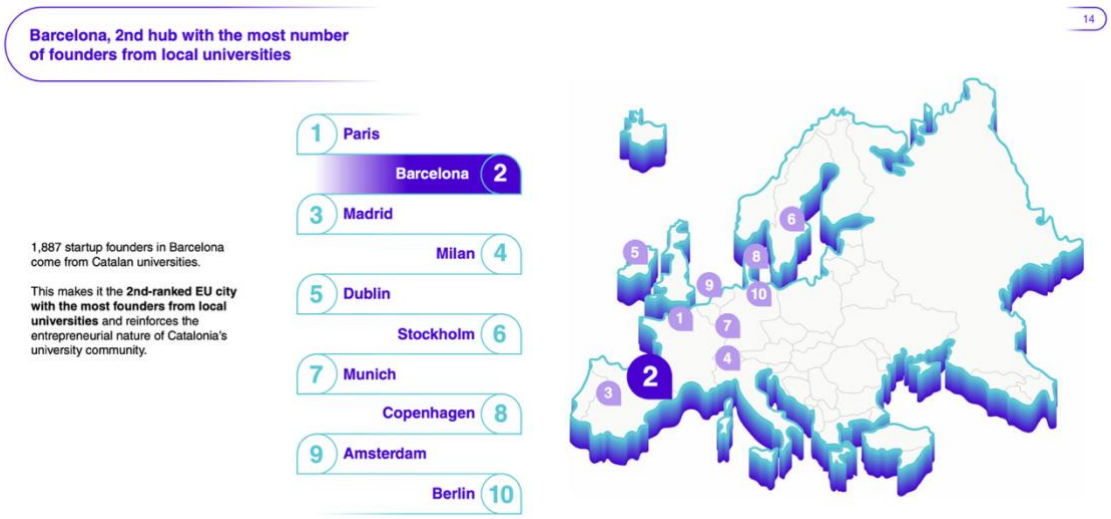
Tot i això, en la recollida de dades també s'han inclòs alguns participants majors de 25 anys, ja que formen part de l'entorn universitari analitzat i aporten informació rellevant per a l'estudi.

Tot i que la Facultat d'Economia i Empresa de la URV (FEE) i ESIC Barcelona són centres diferents, tots dos formen estudiants en l'àmbit de l'empresa, cosa que permet comparar-los amb coherència dins del mateix context acadèmic. A més, ESIC és un centre adscrit a la URV, fet que afegeix un vincle directe entre les dues institucions.

Malgrat aquesta relació, els entorns formatius presenten diferències clares. ESIC és una escola de negocis privada, amb una orientació molt pràctica i enfocada cap al món empresarial i el màrqueting, mentre que la FEE és una facultat pública amb un perfil més divers i una oferta acadèmica més àmplia dins de les ciències econòmiques i empresarials.

Un altre aspecte important a tenir en compte és l'entorn territorial en què es troba cada centre universitari. ESIC està ubicada a Barcelona, una ciutat que actua com el principal pol d'innovació i emprenedoria de Catalunya. Segons l'informe *Catalonia Trade & Investment* (2025), Barcelona és el segon hub de la Unió europea amb més fundadors de startups formats a universitats locals, amb 1.887 emprenedors procedents del sistema universitari català.

Figura 12 Posició de Barcelona com a segon hub europeu amb més fundadors de startups procedents d'universitats locals (2025).

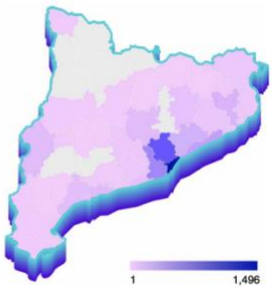
Font: (Generalitat de Catalunya, 2025).

A més, el Barcelonès concentra 1.496 startups, és a dir, el 65,47% de totes les startups de Catalunya, una xifra molt superior a la d'altres comarques. Per exemple, el Baix Camp només en compta 33 (1,44%), i el Tarragonès 29 (1,27%), valors clarament més baixos (Generalitat de Catalunya, 2025).

Figura 13 Distribució territorial de les startups a Catalunya per comarques (2024).

Regional distribution of startups

	County	Number of startups	%
1	Barcelonès	1,496	65.47 %
2	Vallès Occidental	216	9.45 %
3	Baix Llobregat	137	6.00 %
4	Maresme	81	3.54 %
5	Vallès Oriental	54	2.36 %
6	Gironès	46	2.01 %
7	Baix Camp	33	1.44 %
8	Segrià	32	1.40 %
9	Tarragonès	29	1.27 %
10	Bages	27	1.18 %
11	Garraf	22	0.96 %
12	Osona	22	0.96 %
13	Selva	11	0.48 %
14	Alt Empordà	11	0.48 %
15	Alt Penedès	11	0.48 %
16	Baix Empordà	9	0.39 %
17	Anoia	8	0.35 %
18	Baix Ebre	6	0.26 %
19	Baix Penedès	4	0.18 %
20	Pla de l'Estany	4	0.18 %
21	Pla d'Urgell	4	0.18 %
22	Alt Camp	3	0.13 %
23	Noguera	3	0.13 %
24	Terra Alta	3	0.13 %
25	Montsià	2	0.09 %
26	Ribera d'Ebre	2	0.09 %
27	Solsonès	2	0.09 %
28	Alta Ribagorça	1	0.04 %
29	Berguedà	1	0.04 %
30	Garrotxa	1	0.04 %
31	Ripollès	1	0.04 %
32	Segarra	1	0.04 %
33	Urgell	1	0.04 %
34	Val d'Aran	1	0.04 %
	TOTAL	2,285	

Font: (Generalitat de Catalunya, 2025).

Aquesta diferència territorial implica que els estudiants que cursen els seus estudis a Barcelona estan envoltats d'un ecosistema emprenedor molt més actiu. Per contra, la FEE es troba a Reus, on l'activitat emprenedora existeix, però no té la mateixa intensitat ni visibilitat. Per això, és raonable pensar que aquesta realitat pot influir en com els estudiants perceben les oportunitats d'emprendre i en la seva motivació real per iniciar un projecte propi.

A nivell metodològic, això significa que les respostes del qüestionari podrien reflectir no només diferències entre institucions (pública vs. privada), sinó també l'impacte directe de l'entorn emprenedor local. En altres paraules, és possible que els estudiants d'ESIC mostrin un interès o una intenció emprenedora més elevada perquè estan exposats a un ecosistema molt més estimulant, mentre que els estudiants de la FEE poden percebre menys oportunitats o tenir menys contacte directe amb l'activitat emprenedora.

4.2.2. Mostra

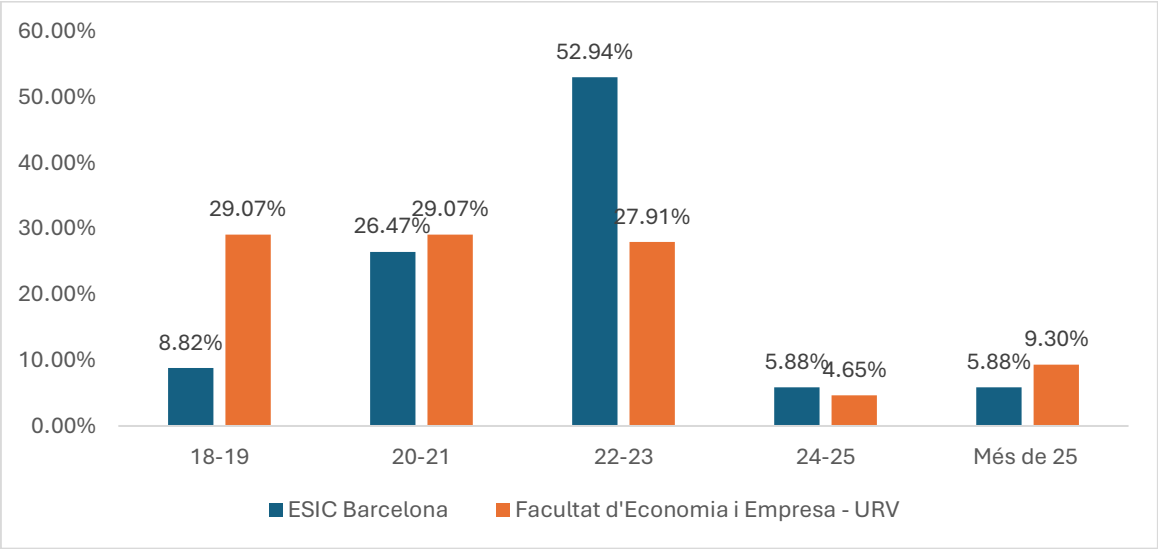
La mostra de l'estudi està formada per estudiants de la Facultat d'Economia i Empresa de la Universitat Rovira i Virgili i d'ESIC Barcelona, que han respost al qüestionari difós mitjançant Microsoft Forms. El formulari va estar actiu entre el 2 i el 18 de febrer de 2026, període durant el qual es van recollir un total de 120 respostes vàlides.

La distribució de la mostra inclou estudiants de diferents edats, gèneres i titulacions, fet que permet obtenir una visió diversa del col·lectiu analitzat i facilita la comparació entre els dos centres. A més, es tracta d'una mostra no probabilística de conveniència,

condicionada per l'accés als participants i els canals de difusió disponibles. Amb l'objectiu de descriure millor el perfil dels participants, a continuació es presenten diversos gràfics que mostren les principals característiques sociodemogràfiques de la mostra.

A més de les enquestes, la recerca es complementa amb dues entrevistes en profunditat a estudiants que actualment estan desenvolupant projectes emprenedors, una de la FEE de la URV i una altra d'ESIC Barcelona.

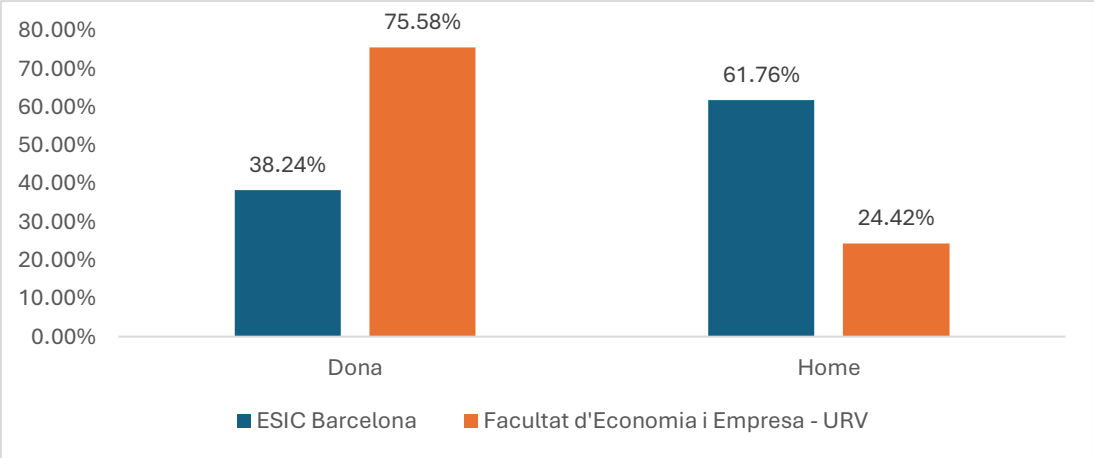
Figura 14 Distribució d'edat dels participants de l'enquesta.

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La mostra es concentra principalment en edats universitàries típiques, especialment entre els 20 i 23 anys. A ESIC Barcelona destaca una forta concentració en el tram de 22-23 anys, mentre que a la URV la distribució és més equilibrada entre diferents edats. Això indica que la mostra d'ESIC pot reflectir més la visió d'estudiants en etapes finals, mentre que la de la URV recull perfils més diversos, fet rellevant per interpretar les diferències en la motivació emprenedora.

Figura 15 Distribució de gènere dels participants de l'enquesta.

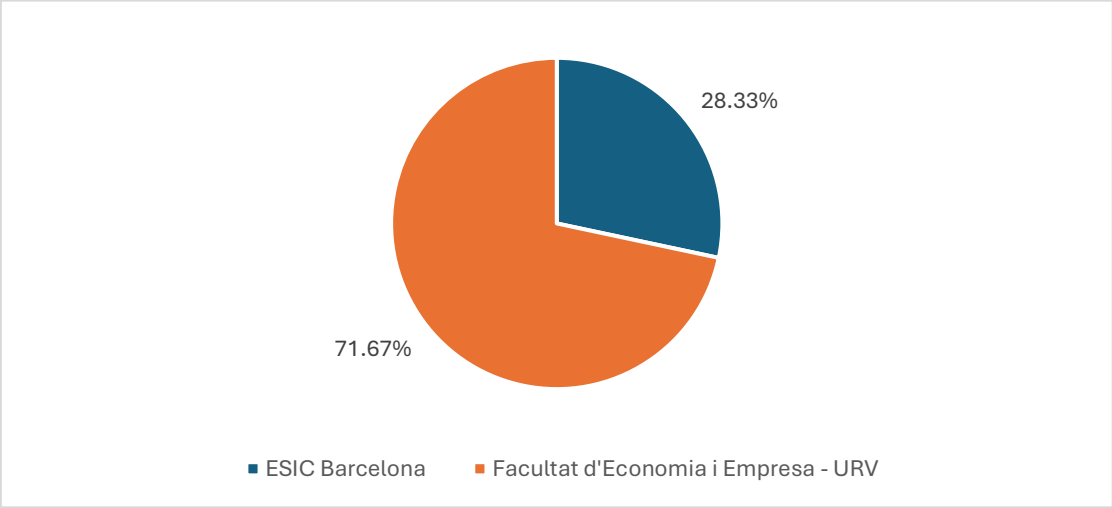

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La distribució per gènere mostra diferències rellevants entre ambdós centres. A la FEE de la URV predomina clarament la participació femenina (75,58%), mentre que a ESIC Barcelona la distribució és més equilibrada, amb una major presència masculina (61,76%).

Aquesta desproporció en el cas de la URV pot estar condicionada pels canals de difusió del qüestionari o pel grau de participació voluntària, i cal tenir-la en compte en la interpretació dels resultats. En aquest sentit, els possibles efectes del gènere sobre la motivació i la intenció emprenedora es valoraran amb precaució a les conclusions.

Figura 16 Distribució dels participants segons la universitat d'origen

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La mostra està formada per **120 estudiants**, dels quals **86 pertanyen a la URV i 34 a ESIC Barcelona**. Aquesta diferència es pot explicar, en part, perquè a la URV hi ha un volum d'alumnat més elevat i, a més, es disposa d'una eina institucional que permet enviar correus a tots els estudiants de la facultat per difondre l'enquesta. En canvi, a ESIC el nombre d'estudiants és menor i no existeix un sistema equivalent per enviar comunicacions generals, fet que ha dificultat obtenir un nombre més alt de respostes.

Cal tenir en compte que la mostra no és equilibrada entre universitats (86 URV vs 34 ESIC), fet que pot influir en la comparabilitat dels resultats i s'ha de considerar com una limitació de l'estudi.

5. ANÀLISI DE DADES

Un cop recollides les respostes de l'enquesta i realitzades les entrevistes, s'ha procedit a analitzar la informació obtinguda. Atès que l'estudi combina una part quantitativa (enquesta) i una part qualitativa (entrevistes), l'anàlisi s'ha estructurat en dues fases complementàries.

D'una banda, s'han analitzat les respostes de l'enquesta per identificar tendències en la intenció i la motivació emprenedora dels estudiants. D'altra banda, les entrevistes han permès aprofundir en les experiències i percepcions dels estudiants que es troben en procés d'emprendre.

5.1. Anàlisi quantitativa

Les dades de l'enquesta s'han analitzat mitjançant estadística descriptiva, calculant freqüències i percentatges per descriure el perfil dels participants i les seves respostes. En funció de l'objectiu de cada anàlisi, s'han utilitzat tant els resultats de la mostra global però també respostes d'aquells estudiants que o bé tenen intención d'emprendre o que ja ho están fent. En particular, s'ha prestat especial atenció als estudiants amb intenció emprenedora, ja que permeten identificar amb més precisió els factors que influeixen en la motivació per emprendre. Paral·lelament, en aquells casos en què es busca comparar comportaments entre contextos, s'han analitzat els resultats de tota la mostra per observar possibles diferències entre universitats públiques i privades.

Els resultats es presenten mitjançant gràfics per facilitar-ne la interpretació i destacar les principals tendències observades.

5.2. Anàlisi qualitativa

Les entrevistes en profunditat s'han analitzat mitjançant una anàlisi de contingut. Aquest procés ha consistit en revisar les respostes dels participants i identificar les idees principals relacionades amb la motivació per emprendre, el paper de la universitat, la influència de l'entorn social i les dificultats trobades durant el procés emprenedor.

A partir d'aquest anàlisi s'han identificat temes comuns i experiències rellevants que permeten entendre millor el procés emprenedor des de la perspectiva dels estudiants. A més, les entrevistes també permeten explorar possibles diferències en funció del context universitari, comparant les experiències dels estudiants d'una universitat pública (FEE de la URV) i d'una universitat privada (ESIC Barcelona).

Aquestes aportacions qualitatives complementen els resultats quantitatius, aportant context i ajudant a interpretar amb més profunditat les tendències observades en l'enquesta.

6. RESULTATS DE LA INVESTIGACIÓ

En aquest apartat es presenten els resultats obtinguts a partir de l'anàlisi de les dades recollides mitjançant l'enquesta i les entrevistes. L'objectiu és identificar els factors que influeixen en la motivació i la intenció emprenedora dels estudiants, així com analitzar possibles diferències en funció de variables com la universitat d'origen.

Per tal d'oferir una anàlisi més precisa, en alguns subapartats es treballa amb la mostra completa, mentre que en d'altres es focalitza l'anàlisi en aquelles persones que tenen intención d'emprendre o que ja ho están fent.. En particular, quan es busca aprofundir en el perfil emprenedor i donar resposta a determinats objectius de recerca, s'analitzen exclusivament els estudiants que manifesten intenció d'emprendre o que ja estan desenvolupant un projecte propi. Aquesta combinació permet obtenir una visió global del fenomen i, al mateix temps, aprofundir en els factors més rellevants dins del col·lectiu amb interès emprenedor.

6.1. Diferències en el perfil i factors dels estudiants amb interès emprenedor

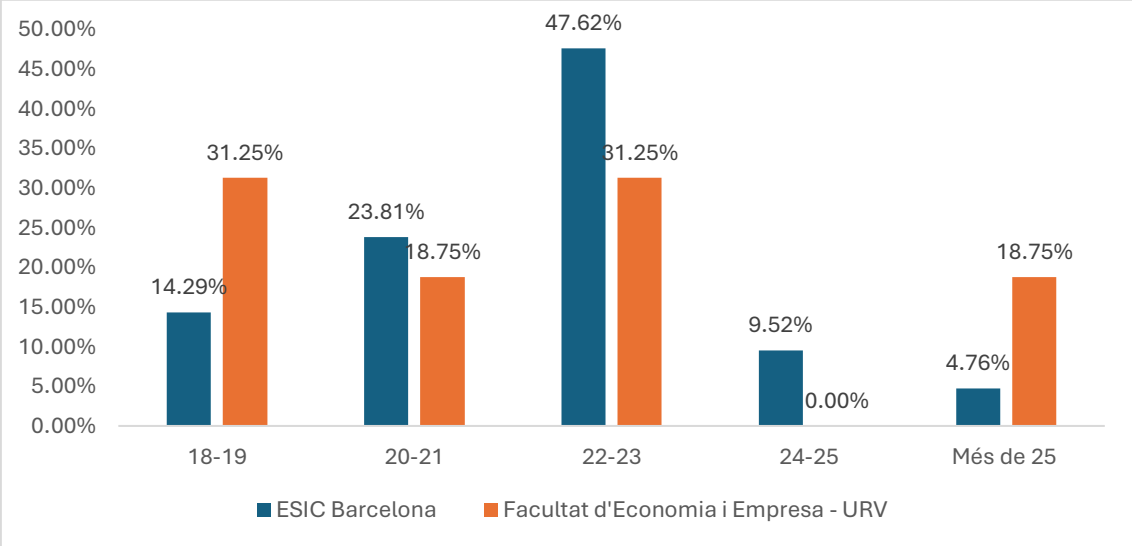
(Objectiu específic 4)

6.1.1. Perfil sociodemogràfic dels estudiants amb interès emprenedor (anàlisi quantitativa)

Aquest primer apartat se centra en descriure el perfil dels estudiants que tenen intenció d'emprendre o que ja estan iniciant un projecte empresarial. L'objectiu és identificar les seves característiques principals i analitzar possibles diferències segons variables com el gènere, l'edat o la universitat d'origen.

Aquesta anàlisi es realitza exclusivament sobre aquesta part de la mostra amb l'objectiu de donar resposta a l'objectiu específic relacionat amb la comparació de factors segons diferents perfils d'estudiants, posant especial atenció a les diferències entre una universitat pública (FEE de la URV) i una universitat privada (ESIC Barcelona).

Figura 17 Distribució d'edat dels estudiants amb intenció emprenedora

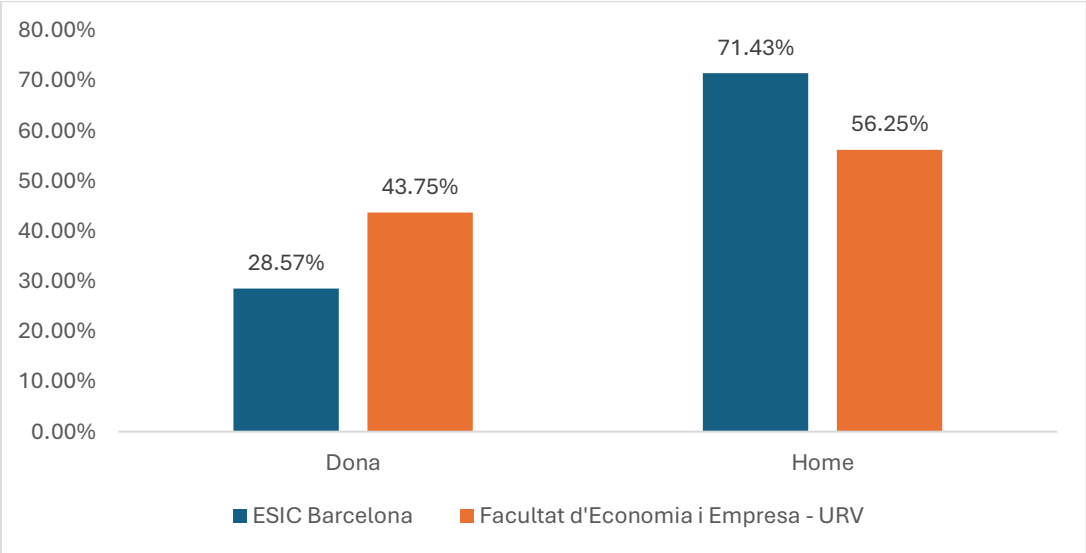

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La distribució d'edat dels estudiants amb interès emprenedor mostra una concentració clara en el tram de 22-23 anys, especialment en el cas d'ESIC Barcelona (47,62%), mentre que a la URV aquest grup també és el més representat (31,25%), tot i amb una distribució més equilibrada en altres franges. En canvi, la URV presenta una major

presència d'estudiants més joves (18-19 anys) i també de majors de 25, fet que indica una major diversitat d'edats. Aquestes diferències poden influir en la manera com es percep l'emprenedoria, ja que el moment acadèmic i vital dels estudiants no és homogeni entre universitats.

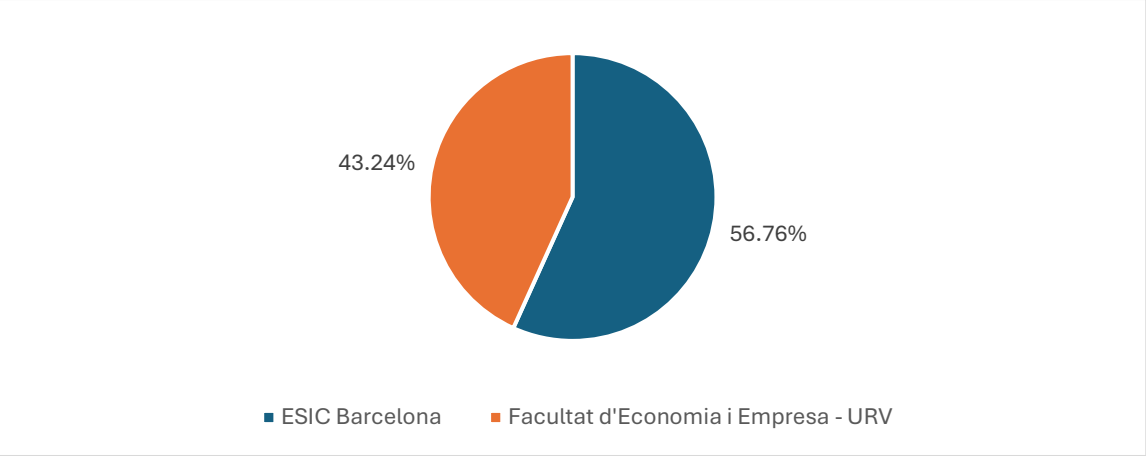
Figura 18 Distribució de gènere dels estudiants amb intenció emprenedora

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La distribució de gènere entre els estudiants amb interès emprenedor mostra un predomini masculí en ambdues universitats, més accentuat en el cas d'ESIC Barcelona (71,43%) que a la URV (56,25%). Tot i això, la presència femenina és més elevada a la URV (43,75%) que a ESIC (28,57%), fet que pot indicar una participació més equilibrada en l'interès emprenedor dins del context públic. Aquesta diferència s'ha de tenir en compte en la interpretació dels resultats, ja que el gènere pot influir en la percepció de factors com el risc o les barreres per emprendre.

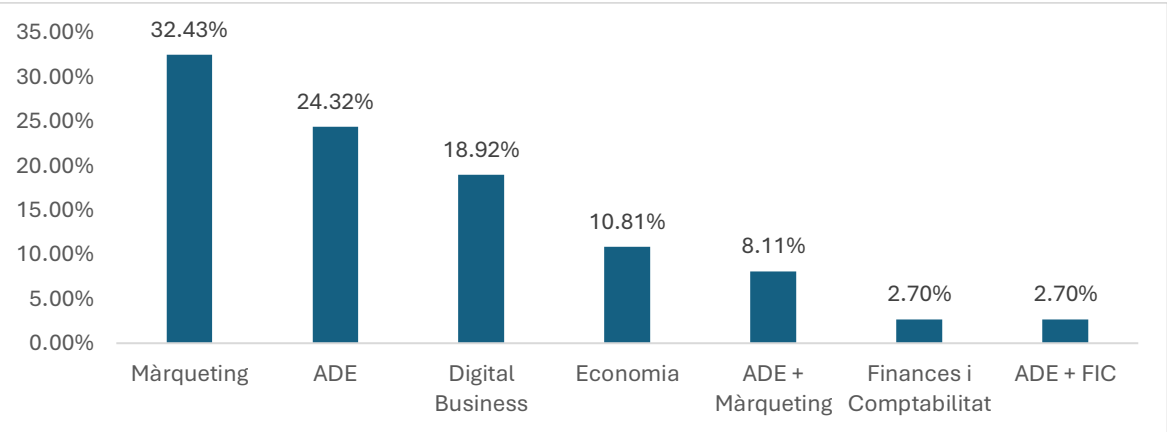
Figura 19 Distribució per universitat dels estudiants amb intenció emprenedora

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

Pel que fa a la distribució per universitat, els estudiants amb interès emprenedor es reparteixen de manera relativament equilibrada, tot i que amb una major presència d'ESIC Barcelona (56,76%) respecte a la URV (43,24%). Aquest resultat contrasta amb la composició global de la mostra, on la URV tenia més pes, i suggereix que proporcionalment hi ha una major concentració d'estudiants amb interès emprenedor a ESIC. Aquesta diferència pot estar relacionada amb el context acadèmic i l'orientació més enfocada a l'empresa pròpia dins de la universitat privada.

Figura 20 Distribució per titulació dels estudiants amb intenció emprenedora

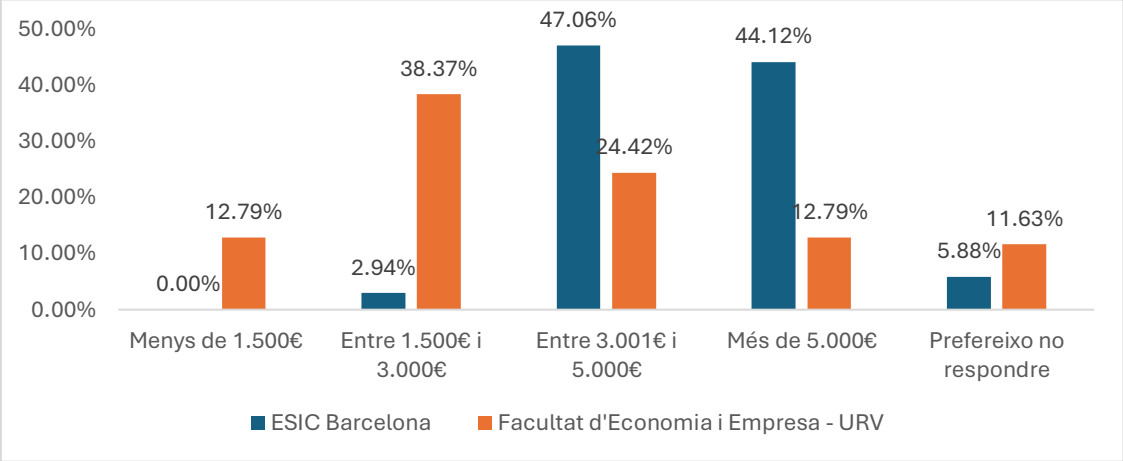

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La distribució per titulació mostra que l'interès emprenedor es concentra principalment en estudis vinculats al màrqueting i a la gestió empresarial, destacant especialment Màrqueting (32,43%) i ADE (24,32%). En canvi, titulacions més específiques o tècniques tenen una presència menor. Aquest patró suggereix que els estudis amb una orientació

més pràctica i enfocada al mercat poden afavorir una major predisposició cap a l'emprenedoria, probablement per la seva vinculació directa amb la creació i gestió de projectes empresarials.

Figura 21 Distribució per nivell d'ingressos familiars dels estudiants amb intenció emprenedora

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

En relació amb els ingressos familiars, s'observa una concentració clara dels estudiants d'ESIC en nivells mitjans-alts i alts, mentre que a la URV la distribució és més heterogènia i inclou també nivells més baixos. A més, destaca que una part rellevant dels estudiants de la URV prefereix no respondre aquesta pregunta, fet que pot indicar una major sensibilitat envers aquesta variable. Aquestes diferències suggereixen que el context socioeconòmic dels estudiants no és homogeni entre universitats i pot influir en la manera com es percep el risc i les oportunitats associades a l'emprenedoria.

6.1.2. Perfil dels participants de les entrevistes en profunditat

Les entrevistes s'han realitzat a dos estudiants universitaris que actualment estan desenvolupant projectes emprenedors. L'entrevistat **E1** és un jove de 23 anys, graduat en Economia per la Universitat Rovira i Virgili, que actualment combina la preparació d'oposicions amb la gestió d'una empresa ja constituïda i el desenvolupament d'un nou projecte tecnològic anomenat *Oposita Pro*. Aquest projecte té com a objectiu analitzar i optimitzar el procés d'estudi dels opositors mitjançant l'ús de dades i indicadors.

Per la seva banda, l'entrevistada **E2**, de 21 anys, és estudiant de quart curs de Marketing en anglès a ESIC Barcelona i fundadora de l'empresa *HaddenSport*,

dedicada a la representació de pilots i a la gestió de patrocinis dins del sector del motociclisme professional.

En ambdós casos, els entrevistats descriuen un moment vital marcat per una elevada dedicació al desenvolupament dels seus projectes emprenedors, que compaginen amb els seus estudis o altres responsabilitats professionals. Tal com explica E1: *"Em trobo en un moment on mai a la vida havia estat tan ocupat. Tinc una empresa muntada, estic estudiant oposicions i estic creant una segona empresa des de zero."* (E1). De manera similar, E2 explica que el seu projecte empresarial es troba actualment en una fase d'expansió, amb noves incorporacions i projectes dins de l'àmbit esportiu professional.

6.2 Intenció i interès emprenedor dels estudiants segons la universitat d'origen

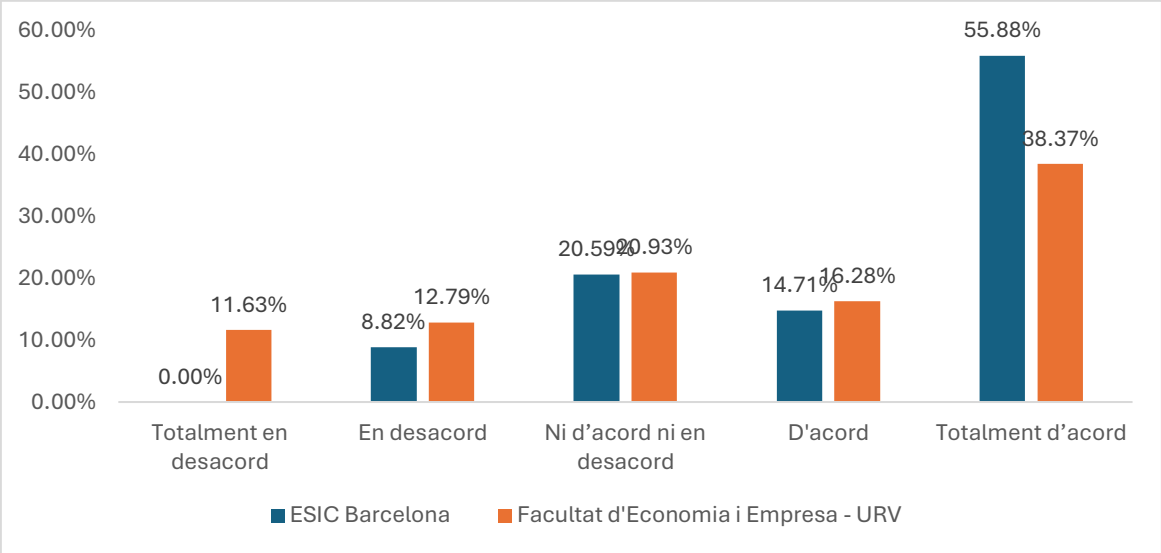
(Objectiu específic 1)

Aquest apartat se centra en analitzar el nivell d'interès i la intenció emprenedora dels estudiants considerant la universitat d'origen, amb l'objectiu d'identificar possibles diferències entre el context públic (FEE de la URV) i el privat (ESIC Barcelona).

A diferència de l'apartat anterior, en aquest cas es treballa amb el conjunt de la mostra per obtenir una visió global del fenomen. L'anàlisi permet comparar fins a quin punt els estudiants de cada universitat mostren interès per emprendre i quina és la seva predisposició a iniciar un projecte empresarial, aportant així una perspectiva rellevant sobre la influència del context acadèmic.

6.2.1. Anàlisi de la intenció emprenedora en estudiants segons la universitat (anàlisi quantitativa).

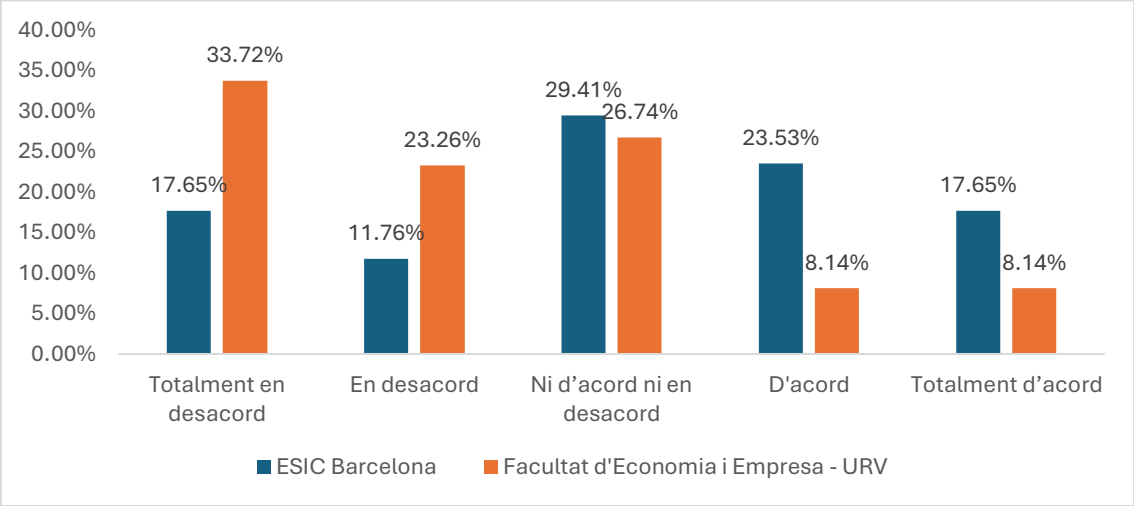
Figura 22 Nivell d'acord amb la afirmació: "M'agradaria crear el meu negoci en algun moment de la meva vida".

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La voluntat de crear un negoci és elevada en ambdues universitats, però es manifesta amb més intensitat a ESIC Barcelona, on més de la meitat dels estudiants es mostren totalment d'acord amb aquesta afirmació (55,88%), en comparació amb la URV (38,37%). Tot i que en ambdós casos hi ha una clara predisposició cap a l'emprenedoria, els resultats suggereixen que l'interès és més intens en el context de la universitat privada. Aquesta diferència pot estar relacionada amb una major orientació pràctica o empresarial dins d'ESIC, que afavoreix una actitud més decidida cap a la creació de negocis.

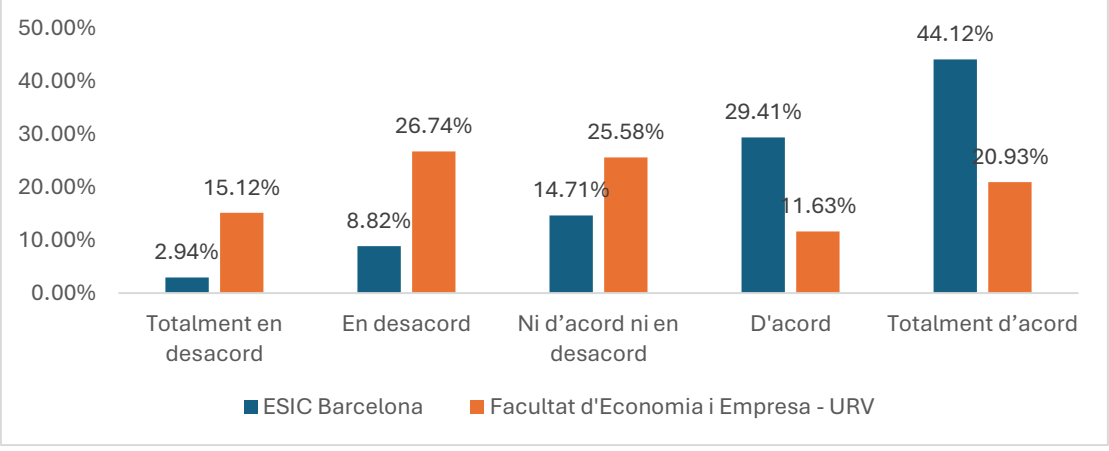
Figura 23 Nivell d'acord amb l'afirmació: "Em plantejo ser emprenedor/a just després de finalitzar els meus estudis".

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La intenció d'emprendre immediatament després dels estudis és més elevada a ESIC Barcelona que a la URV, on predomina una actitud més reticent. A la URV, una part important dels estudiants es mostra en desacord amb aquesta opció, mentre que a ESIC hi ha una major concentració de respostes positives ("d'acord" i "totalment d'acord"). Aquest patró suggereix que els estudiants de la universitat privada tenen una orientació més immediata cap a l'emprenedoria, mentre que els de la universitat pública tendeixen a contemplar-la com una opció més a llarg termini o menys immediata.

Figura 24 Nivell d'acord amb l'afirmació: "Em veig capaç d'emprendre d'aquí a 5 anys"

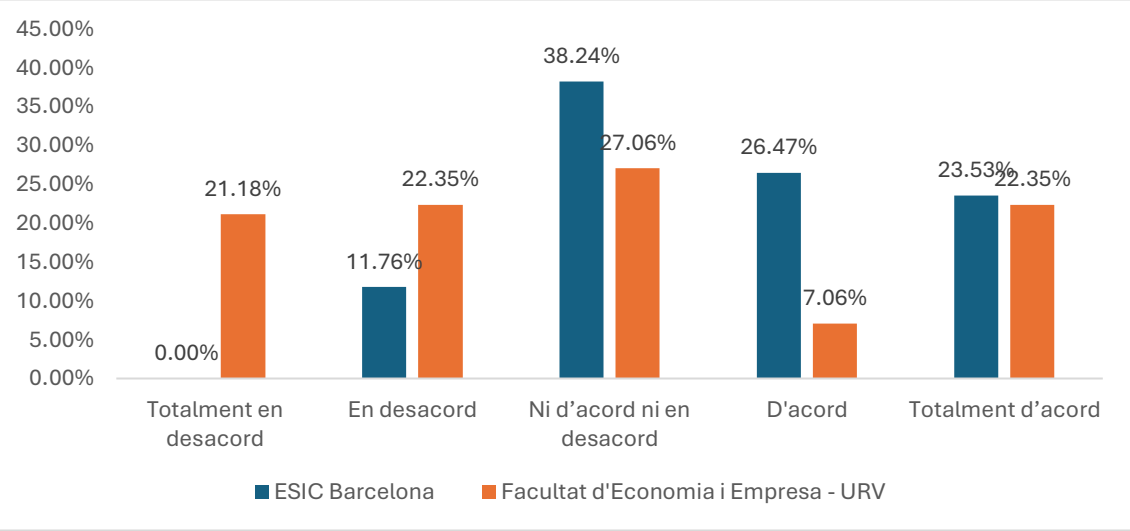

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La percepció de capacitat per emprendre en els pròxims cinc anys és notablement més elevada a ESIC Barcelona que a la URV. En el cas d'ESIC, destaca el percentatge

d'estudiants que es mostren totalment d'acord (44,12%) i d'acord (29,41%), mentre que a la URV les respostes es concentren més en posicions intermèdies o de desacord. Aquest resultat indica una major autoconfiança emprenedora entre els estudiants de la universitat privada, fet que pot estar vinculat a una formació més orientada a la pràctica empresarial o a un entorn que reforça la percepció de capacitat per emprendre.

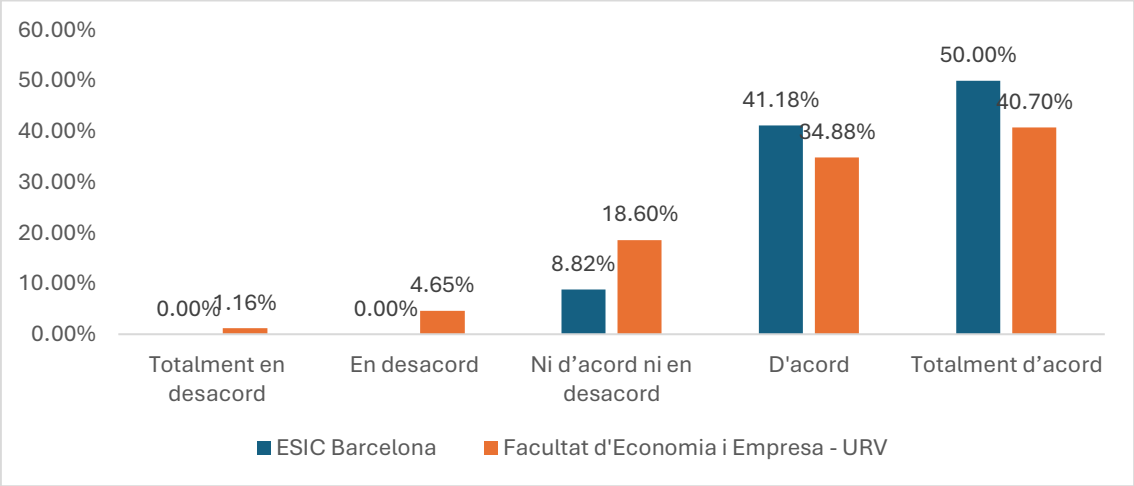
Figura 25 Nivell d'acord amb l'afirmació: "Prefereixo emprendre abans que treballar per compte d'altri"

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La preferència per emprendre abans que treballar per compte d'altri és més elevada a ESIC Barcelona que a la URV, on les respostes mostren una major divisió i presència de desacord. A ESIC destaca una proporció més alta d'estudiants que es posicionen a favor d'aquesta opció, mentre que a la URV hi ha més reticència a prioritzar l'emprenedoria de manera immediata. Aquest resultat reforça la idea que l'entorn de la universitat privada pot fomentar una actitud més proactiva cap a la creació de projectes propis des de fases inicials de la trajectòria professional.

Figura 26 Nivell d'acord en l'afirmació "Emprendre em permetria desenvolupar-me professionalment i personalment".

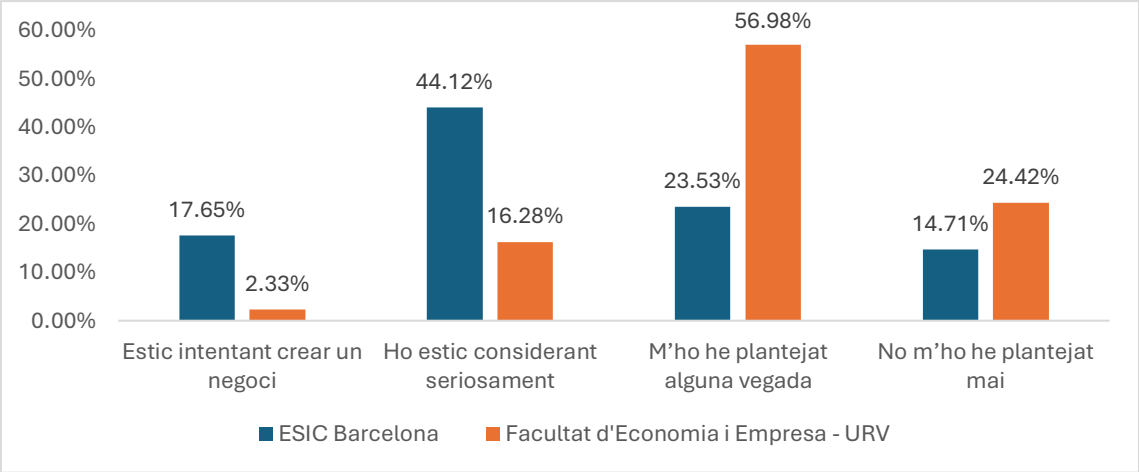
Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

Tant a ESIC Barcelona com a la URV existeix un alt grau d'acord amb la idea que emprendre permet desenvolupar-se professionalment i personalment, amb percentatges elevats en les categories d'acord i totalment d'acord. Tot i això, aquest convenciment és lleugerament més intens a ESIC, on es concentra una proporció superior de respostes en el nivell més alt d'acord. Això indica que, més enllà de la intenció d'emprendre, els estudiants de la universitat privada associen en major mesura l'emprenedoria amb el creixement personal i professional, fet que pot reforçar la seva motivació per iniciar projectes propis.

6.2.2. Motius per emprendre: oportunitat vs necessitat

Un cop analitzat el nivell d'interès i la intenció emprenedora dels estudiants, resulta rellevant aprofundir en els motius que els portarien a emprendre. Aquest anàlisi permet entendre si l'emprenedoria es percep principalment com una oportunitat de desenvolupament personal i professional o com una alternativa davant la manca d'opcions laborals. A més, facilita la comparació entre universitats per identificar possibles diferències en les motivacions dels estudiants segons el context acadèmic.

Figura 27 Motiu principal per emprendre dels estudiants

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026)

Els resultats mostren diferències clares en el grau de maduresa de la intenció emprenedora entre universitats. A ESIC Barcelona destaca un percentatge més elevat d'estudiants que ja estan considerant seriosament emprendre o que es troben en fases actives de creació d'un negoci. En canvi, a la URV predomina una posició més inicial, amb una major proporció d'estudiants que només s'ho han plantejat alguna vegada o que no s'ho han plantejat mai. Aquest patró suggereix que, tot i que l'interès emprenedor existeix en ambdós contextos, a ESIC es troba més avançat en termes de concreció i desenvolupament real d'iniciatives.

6.2.3. Resultats qualitatius: discurs sobre la motivació inicial

La motivació per emprendre dels participants combina factors personals amb la identificació d'oportunitats en àmbits que coneixen de prop. En tots dos casos, el projecte emprenedor està fortament vinculat a la seva experiència prèvia i als seus interessos, fet que facilita el pas de la idea a l'acció.

En el cas d'E1, la motivació neix principalment de la voluntat de crear un projecte propi i de l'atractiu econòmic associat a l'emprenedoria. A més, la idea sorgeix d'una necessitat personal concreta, ja que l'entrevistat desenvolupa una eina pensant en el seu propi procés d'estudi mentre prepara oposicions. Aquesta combinació entre utilitat personal i incentiu econòmic reforça la seva motivació: *"No hi ha res que em doni més dopamina que guanyar diners i la sensació d'estar construint una cosa del no res."* (E1).

En el cas d'E2, la motivació està més vinculada a la seva trajectòria dins del sector del motociclisme i a la detecció d'una oportunitat en aquest àmbit. La idea ja existia prèviament, però no es va materialitzar fins que es van donar les condicions adequades, especialment pel que fa al suport extern. Això mostra que, en aquest cas, la motivació no només depèn de l'interès personal, sinó també de factors contextuals que faciliten l'inici del projecte.

En conjunt, les dues experiències reflecteixen que la motivació inicial per emprendre no és immediata ni homogènia, sinó que es construeix a partir de la combinació d'interessos personals, experiència prèvia i oportunitats detectades en l'entorn.

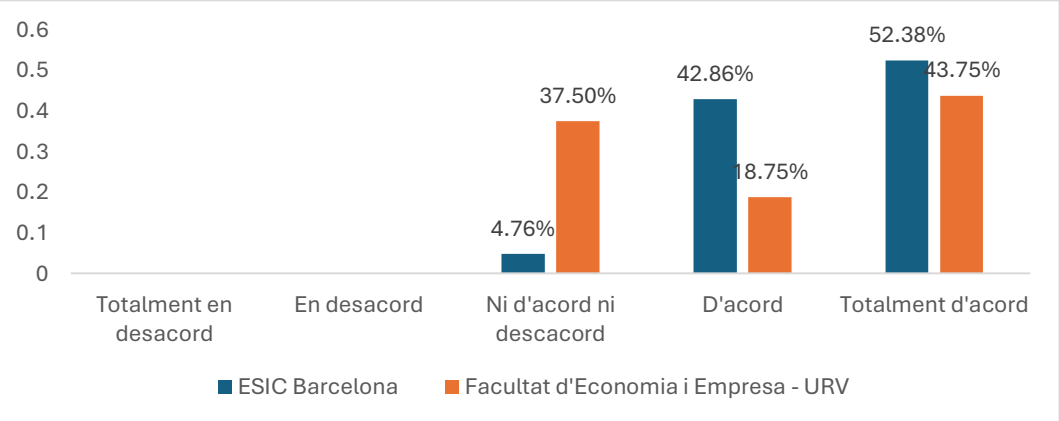
6.3. Factors personals associats a la motivació emprenedora

(Objectiu específic 2)

Un cop analitzat el nivell d'intenció emprenedora i les diferències entre universitats, resulta pertinent aprofundir en els factors personals que poden influir en aquesta predisposició. En aquest apartat s'examinen variables com l'autoconfiança, la percepció de capacitats o l'actitud davant el risc, amb l'objectiu d'identificar fins a quin punt aquests elements contribueixen a explicar la motivació emprenedora dels estudiants. L'anàlisi es realitza sobre el conjunt de la mostra, permetent així comparar les diferències entre universitat pública i privada i entendre millor el paper dels factors individuals en el procés emprenedor.

6.3.1. Resultats quantitatius: factors personals

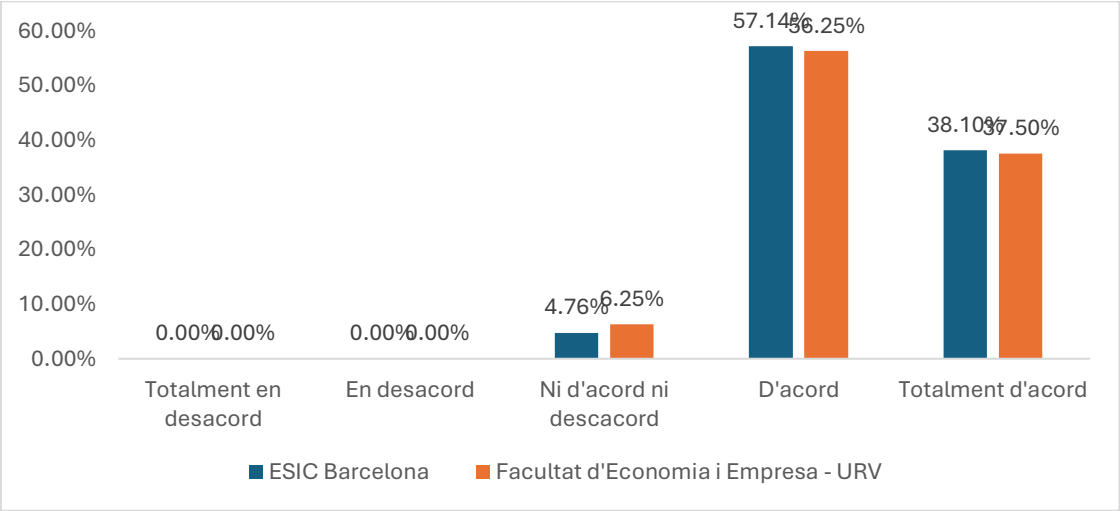
Figura 28 Nivell d'acord amb l'afirmació: "Em considero una persona creativa" dels estudiants amb intenció emprenedora.

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

L'autopercepció de creativitat és elevada en ambdues universitats entre els estudiants amb intenció emprenedora. A ESIC Barcelona, més del 95% dels estudiants se situen en nivells d'acord (42,86% "d'acord" i 52,38% "totalment d'acord"), mentre que a la URV aquesta proporció també és molt alta (62,5%), tot i que amb una presència més notable de posicions intermèdies (37,50%). Aquest patró indica que la creativitat és un tret àmpliament reconegut entre els estudiants predisposats a emprendre, especialment en el context d'ESIC, on aquesta percepció és més intensa i homogènia.

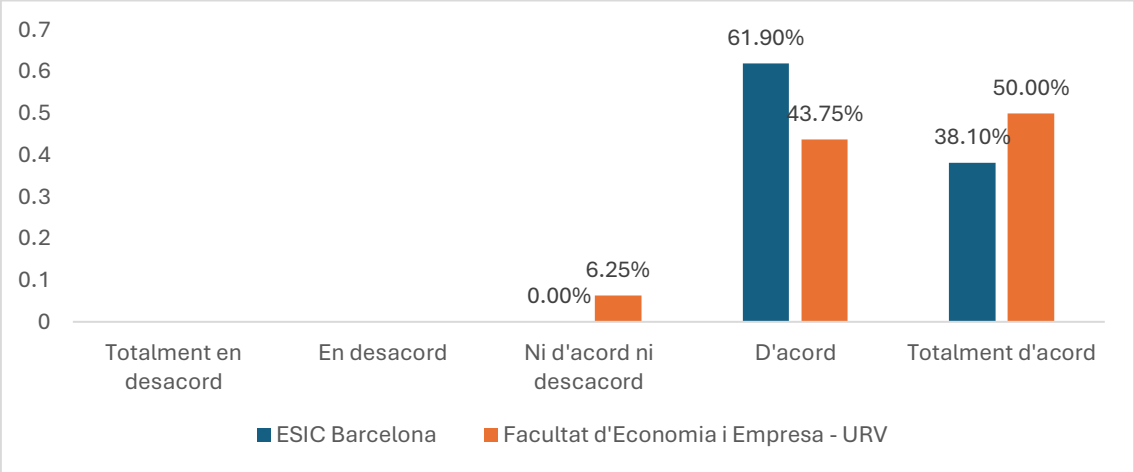
Figura 29 Nivell d'acord amb l'afirmació: "Confio en la meva capacitat per identificar oportunitats de negoci" dels estudiants amb intenció emprenedora..

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La confiança en la capacitat per identificar oportunitats de negoci és molt elevada en ambdues universitats entre els estudiants amb intenció emprenedora. A ESIC Barcelona, el 95,24% dels estudiants es posicionen en nivells d'acord (57,14% "d'acord" i 38,10% "totalment d'acord"), mentre que a la URV aquesta xifra és pràcticament idèntica (93,75%). La pràctica inexistència de respostes en desacord indica que aquesta competència és àmpliament assumida pels estudiants predisposats a emprendre, reforçant la idea que l'autoconfiança en la detecció d'oportunitats és un factor clau dins del perfil emprenedor.

Figura 30 Nivell d'acord amb l'afirmació "Crec que tinc habilitats per gestionar un projecte empresarial" dels estudiants amb intenció emprenedora..

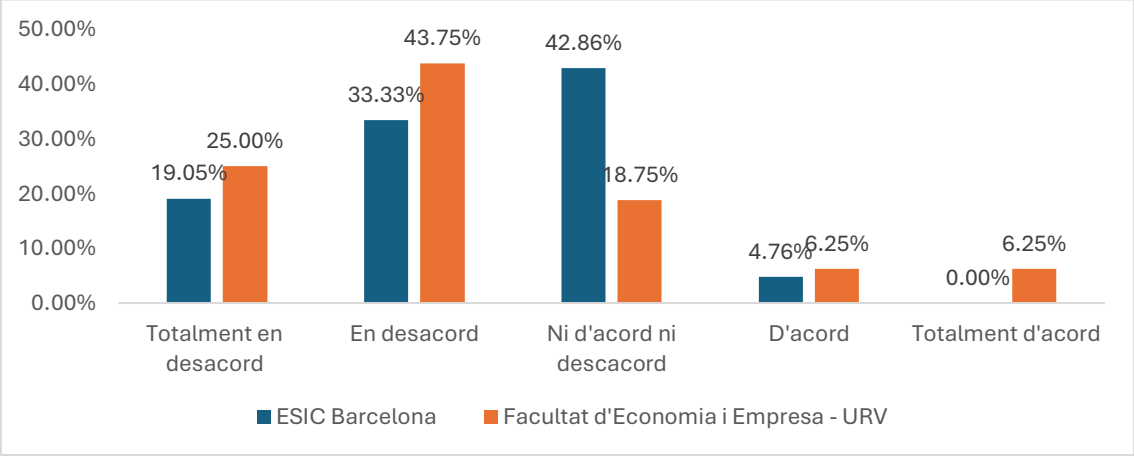

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La majoria d'estudiants amb intenció emprenedora consideren que tenen habilitats per gestionar un projecte. A ESIC, més de la meitat se situen en nivells d'acord elevats (35,14% "d'acord" i 21,62% "totalment d'acord"), i a la URV també predominen aquestes respostes, tot i que amb percentatges una mica més baixos.

Això indica que els estudiants que es plantegen emprendre se senten preparats per assumir la gestió d'un projecte, un aspecte clau per passar de la idea a l'acció.

Figura 31 Nivell d'acord amb l'afirmació "La possibilitat de fracassar em frena a l'hora d'emprendre" dels estudiants amb intenció emprenedora.

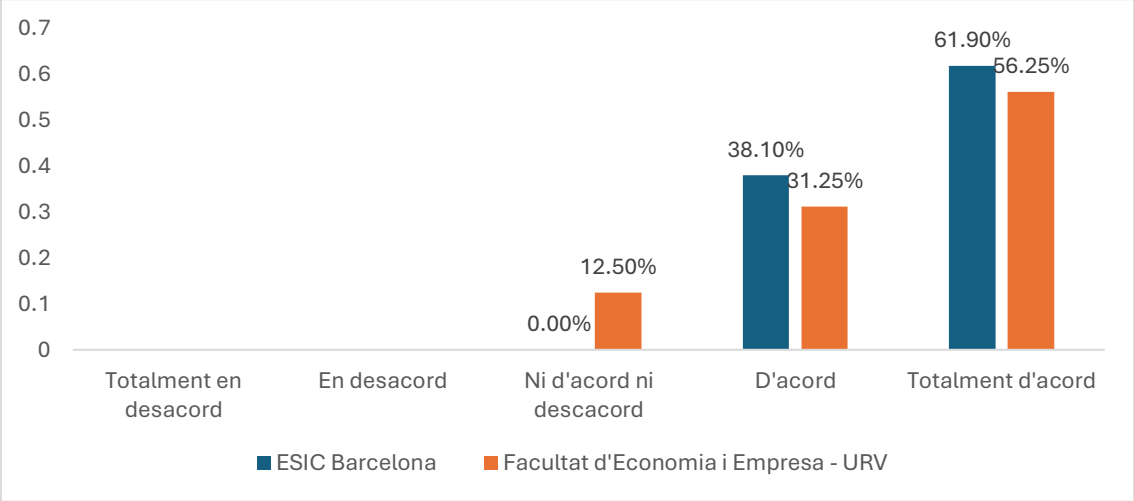

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La por al fracàs com a fre per emprendre es percep de manera relativament baixa entre els estudiants amb intenció emprenedora. A ESIC Barcelona, més de la meitat dels

estudiants es posicionen en desacord (52,38% sumant “totalment en desacord” i “en desacord”), mentre que a la URV aquesta proporció també és elevada (68,75%). Alhora, destaca una concentració important en posicions intermèdies, especialment a ESIC (42,86%), indicant certa ambivalència. Els nivells d’acord són reduïts en ambdós casos, fet que suggereix que, tot i reconèixer el risc, la por al fracàs no actua com un obstacle determinant per a aquells estudiants que ja tenen intenció d’emprendre.

Figura 32 Nivell d'acord amb l'afirmació "Emprendre em permetria desenvolupar-me professionalment i personalment" dels estudiants amb intenció emprenedora.

Font: elaboració propia a partir de les dades de l’enquesta (2026).

Els estudiants amb intenció emprenedora perceben de manera molt positiva l’impacte de l’emprenedoria en el seu desenvolupament personal i professional. A ESIC Barcelona, el 100% dels estudiants es posicionen en nivells d’acord (38,10% “d’acord” i 61,90% “totalment d’acord”), mentre que a la URV aquesta percepció també és molt elevada (87,5%), tot i que amb una petita presència de posicions intermèdies (12,50%). Aquest resultat indica que l’emprenedoria no només es veu com una oportunitat econòmica, sinó també com una via clara de creixement personal, especialment entre aquells estudiants que ja tenen predisposició a emprendre.

6.3.2. Resultats qualitatius: experiència subjectiva dels factors personals

Els factors personals tenen un paper clau en la manera com els entrevistats viuen el procés emprenedor. En aquest sentit, tant E1 com E2 destaquen la confiança en les pròpies capacitats com un element essencial, tot i que aquesta es manifesta de manera diferent en cada cas.

En el cas d'E1, la percepció d'autoeficàcia és molt elevada i es manté constant al llarg del temps. L'entrevistat mostra una confiança molt sòlida en si mateix, que es manté fins i tot en situacions d'incertesa o dificultat. Aquesta seguretat li permet afrontar els reptes amb una actitud proactiva i assumir el risc com una part natural del procés emprenedor: *"Sempre he cregut en mi per sobre de tot. Inclús en els pitjors moments."* (E1). Aquesta visió reforça la seva capacitat de perseverar i avançar malgrat els obstacles.

En canvi, E2 descriu una evolució més progressiva en la confiança personal. El projecte s'inicia amb molta motivació, però també amb una percepció més idealitzada del que implica emprendre. Amb el temps i l'experiència, aquesta visió es transforma en una perspectiva més realista i madura, basada en el coneixement del funcionament del negoci i dels seus reptes: *"Antes me veía con mucha ilusión, pero también con un poco de inocencia. Ahora me veo más con los pies en la tierra.."* (E2). Aquest procés d'aprenentatge contribueix a consolidar la seva seguretat i a prendre decisions amb més criteri.

En conjunt, els resultats mostren que la confiança en les pròpies capacitats no és un factor estàtic, sinó que pot evolucionar amb l'experiència. Tant des d'una seguretat inicial elevada com des d'un aprenentatge progressiu, aquest factor resulta clau per sostenir la motivació i afrontar el procés emprenedor amb més solidesa.

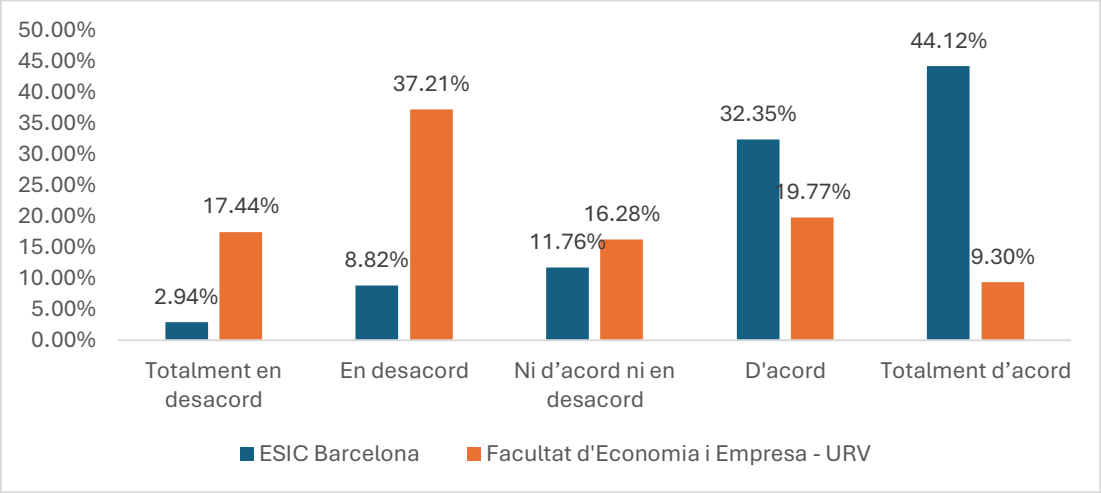
6.4. Paper de la universitat en la intenció emprenedora

(Objectiu específic 2)

En aquest apartat s'analitza el paper de la universitat en el desenvolupament de la motivació emprenedora dels estudiants, posant el focus en les diferències entre el context públic (FEE de la URV) i el privat (ESIC Barcelona). A través dels resultats obtinguts, es busca entendre fins a quin punt la formació acadèmica, els recursos disponibles i l'entorn universitari influeixen en la predisposició a emprendre. Aquesta anàlisi es realitza a partir del conjunt de la mostra, amb l'objectiu d'identificar patrons generals i possibles diferències significatives entre ambdós contextos educatius.

6.4.1. Resultats quantitatius: factors acadèmics

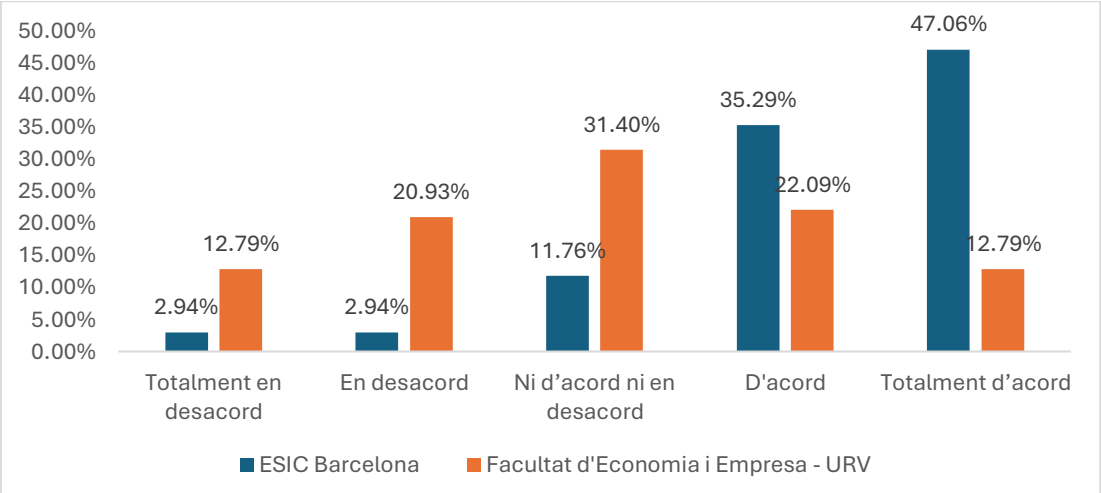
Figura 33 Nivell d'acord amb l'afirmació "Durant la carrera he rebut formació relacionada amb l'emprenedoria"

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La percepció d'haver rebut formació en emprenedoria és notablement més elevada a ESIC Barcelona que a la URV. Mentre que a ESIC es concentra una gran part de les respostes en els nivells d'acord i totalment d'acord, a la URV predominen les posicions de desacord. Aquest contrast suggereix que els estudiants de la universitat privada perceben una major integració de continguts emprenedors dins del seu itinerari formatiu, fet que pot influir directament en la seva motivació i preparació per emprendre.

Figura 34 Nivell d'acord amb l'afirmació "La universitat fomenta un ambient favorable a l'emprenedoria".

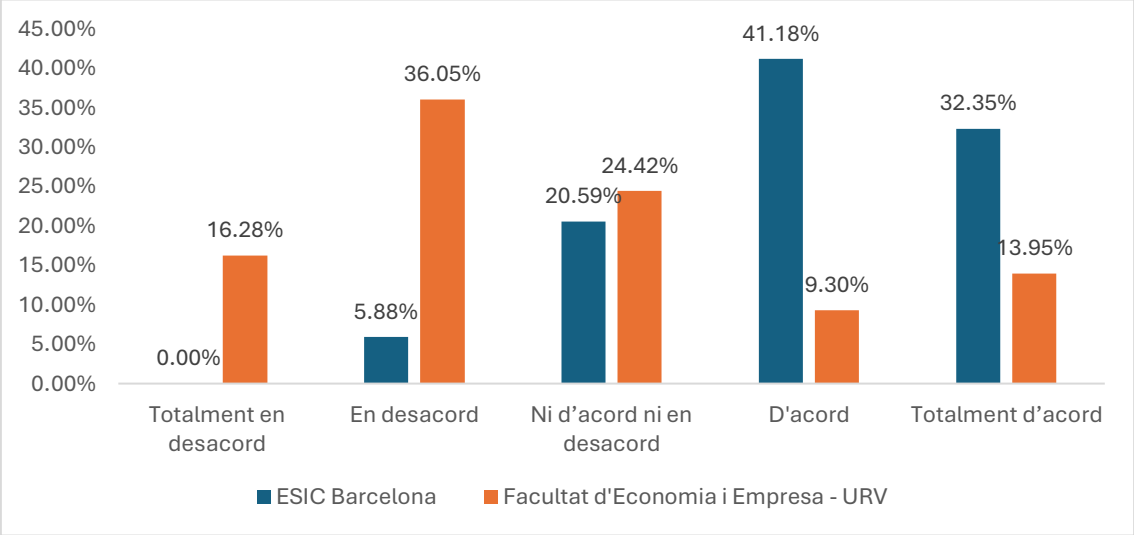

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La percepció d'haver rebut formació en emprenedoria és notablement més elevada a ESIC Barcelona que a la URV. Mentre que a ESIC es concentra una gran part de les

respostes en els nivells d'acord i totalment d'acord, a la URV predominen les posicions de desacord. Aquest contrast suggereix que els estudiants de la universitat privada perceben una major integració de continguts emprenedors dins del seu itinerari formatiu, fet que pot influir directament en la seva motivació i preparació per emprendre.

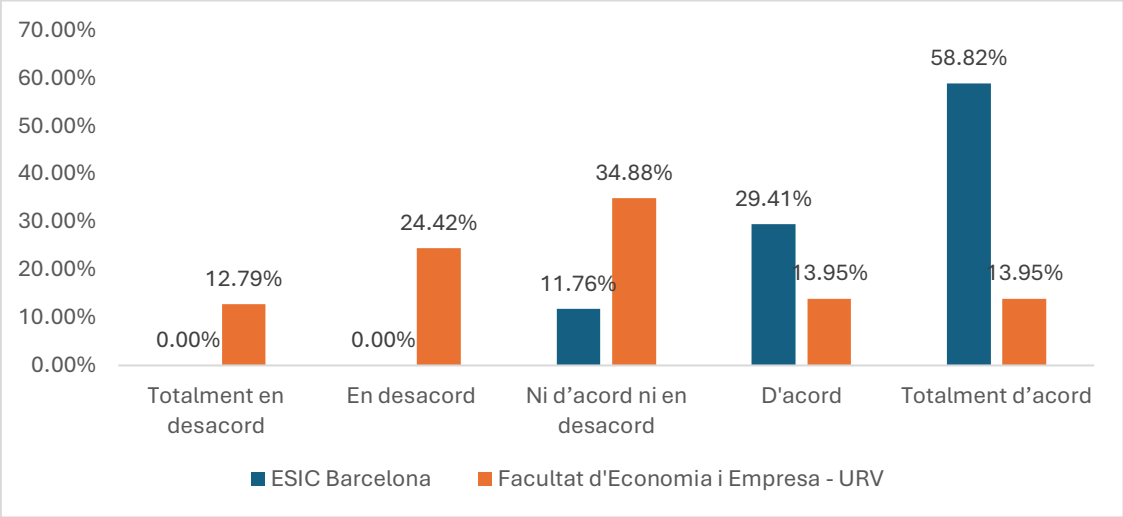
Figura 35 Nivell d'acord amb l'afirmació "La universitat m'ha ajudat a desenvolupar competències emprenedores".

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

Pel que fa al desenvolupament de competències emprenedores, els estudiants d'ESIC Barcelona mostren una valoració molt més positiva que els de la URV. En el cas d'ESIC, les respostes es concentren principalment en els nivells d'acord, mentre que a la URV predomina clarament el desacord. Aquest contrast suggereix que els estudiants de la universitat privada perceben que la seva formació els prepara millor per emprendre, tant en termes d'habilitats com de coneixements pràctics, mentre que a la universitat pública aquesta percepció és més limitada.

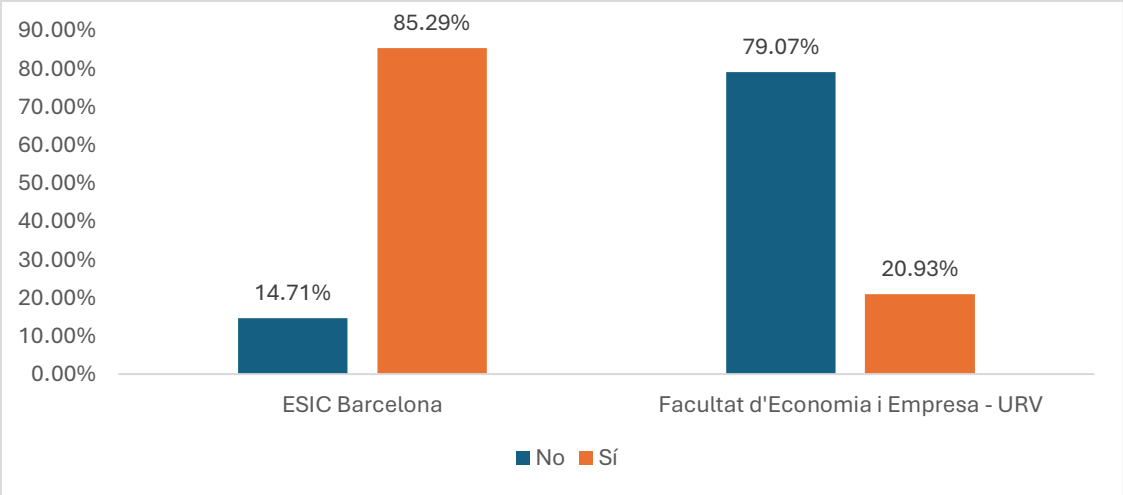
Figura 36 Nivell d'acord amb l'afirmació "Tinc accès a assessorament o suport per emprendre dins la universitat".

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

L'accés a assessorament o suport per emprendre dins la universitat és percebut de manera molt diferent entre ambdós contextos. A ESIC Barcelona predominen clarament les respostes positives, amb una elevada concentració en els nivells d'acord més alts, mentre que a la URV una part important dels estudiants es mostra en desacord o en posicions intermèdies. Aquesta diferència posa de manifest que els estudiants de la universitat privada perceben una major disponibilitat de recursos i suport institucional per emprendre, aspecte que pot facilitar el pas de la intenció a l'acció emprenedora.

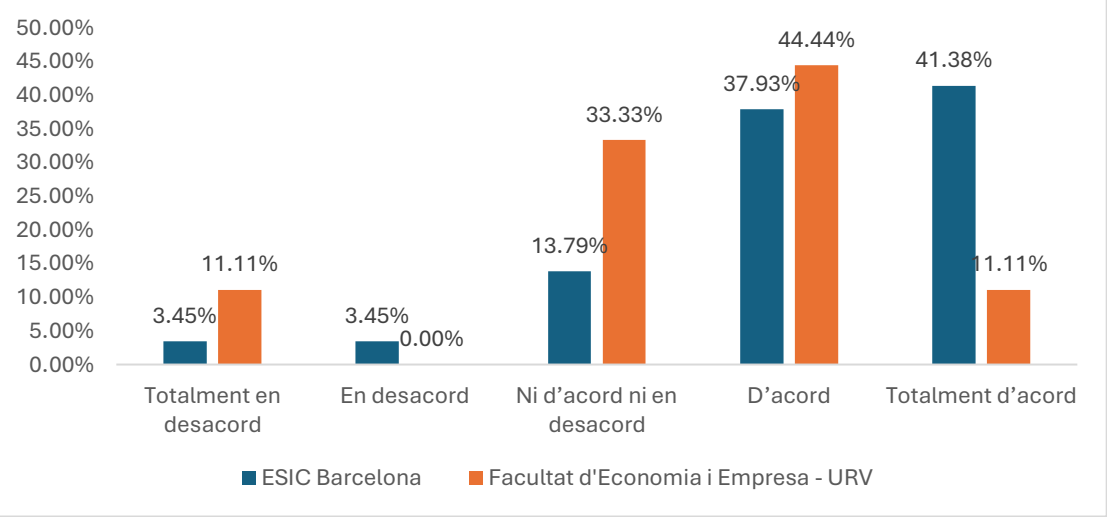
Figura 37 Nivell de participació en activitats emprenedores universitàries (assignatures, tallers, concursos, incubadores, etc.).

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La participació en activitats emprenedores mostra una diferència molt significativa entre ambdues universitats. A ESIC Barcelona, la gran majoria d'estudiants afirma haver participat en aquest tipus d'iniciatives, mentre que a la URV predomina clarament la no participació. Aquesta divergència suggereix que, tot i que poden existir recursos en ambdós contextos, el grau d'implicació de l'alumnat és molt més elevat a la universitat privada. Aquest fet pot tenir un impacte directe en el desenvolupament de competències emprenedores i en la consolidació de la intenció d'emprendre.

Figura 38 Nivell d'acord amb l'afirmació "Aquestes activitats han augmentat el meu interés per emprendre".

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La participació en activitats emprenedores mostra una diferència molt significativa entre ambdues universitats. A ESIC Barcelona, la gran majoria d'estudiants afirma haver participat en aquest tipus d'iniciatives, mentre que a la URV predomina clarament la no participació. Aquesta divergència suggereix que, tot i que poden existir recursos en ambdós contextos, el grau d'implicació de l'alumnat és molt més elevat a la universitat privada. Aquest fet pot tenir un impacte directe en el desenvolupament de competències emprenedores i en la consolidació de la intenció d'emprendre.

6.4.2. Comparació entre universitats

Les diferències entre universitats no només es reflecteixen en el nivell d'acord, sinó en la manera com els estudiants perceben el seu entorn. A ESIC, les respostes es concentren més en posicions extremes positives, fet que indica una percepció més clara

i definida. En canvi, a la URV hi ha més dispersió, amb més pes en opcions intermèdies, cosa que suggereix una experiència menys homogènia entre els estudiants.

En el cas d'ESIC, els resultats apunten a un entorn més integrat: la formació, el suport i les activitats formen part visible de l'experiència acadèmica. Això es reflecteix sobretot en una participació molt més elevada en activitats emprenedores i en una percepció clara d'accés a recursos.

A la URV, en canvi, tot i que aquests elements també hi són, no arriben amb la mateixa intensitat ni de manera tan homogènia. Això es veu en una menor participació i en una percepció més dispersa sobre la formació i el suport rebut.

Un aspecte rellevant és que, quan els estudiants participen en activitats, l'impacte és positiu en ambdues universitats. Això suggereix que el problema no és tant l'eficàcia de les iniciatives, sinó el seu abast i visibilitat.

Els resultats indiquen que ESIC crea un entorn més favorable per transformar l'interès en acció, mentre que a la URV hi ha marge per reforçar la presència i l'accessibilitat de les iniciatives emprenedores.

6.4.3. Valoració del paper de la universitat

La valoració del paper de la universitat en el procés emprenedor mostra diferències clares entre els dos participants, especialment pel que fa a la seva utilitat real en el desenvolupament del projecte.

En el cas d'E1, l'experiència a la Universitat Rovira i Virgili no ha tingut una influència directa en la creació del seu projecte. L'entrevistat explica que el seu interès per emprendre ja existia abans d'iniciar els estudis i que ha desenvolupat les seves iniciatives de manera força autònoma. En aquest sentit, percep que la universitat no proporciona una preparació específica per emprendre: *"La universitat no et prepara per emprendre."* (E1). Tot i aquesta valoració crítica, reconeix que fa ús puntual d'alguns recursos institucionals, com la càtedra d'emprenedoria, principalment per contrastar idees o obtenir orientació en moments concrets.

En canvi, E2 destaca una experiència molt més positiva a ESIC Barcelona, on la universitat ha tingut un paper actiu en el desenvolupament del seu projecte.

L'entrevistada defineix l'entorn universitari com un *"trampolín de emprendimiento"*(E2), posant en valor activitats com les mentoritzacions, les sessions amb professionals i els esdeveniments de networking. Aquestes iniciatives no només li han permès adquirir coneixements pràctics, sinó també establir contactes i donar visibilitat al seu projecte.

A més, E2 assenyala que el fet que moltes d'aquestes activitats siguin obligatòries incrementa el grau d'implicació de l'alumnat. Segons explica, aquesta obligatorietat fa que els estudiants hi participin encara que inicialment no tinguin un interès clar per l'emprenedoria, cosa que pot provocar que descobreixin aquest àmbit i s'hi involucrin progressivament. En aquest sentit, destaca que, si aquestes activitats fossin completament voluntàries, és probable que molts estudiants ni tan sols es plantegessin participar-hi.

Aquestes dues experiències mostren que el paper de la universitat pot variar significativament en funció de l'enfocament i els recursos disponibles. Mentre que en un cas actua com un suport puntual i complementari, en l'altre es converteix en un element clau per impulsar i desenvolupar la iniciativa emprenedora.

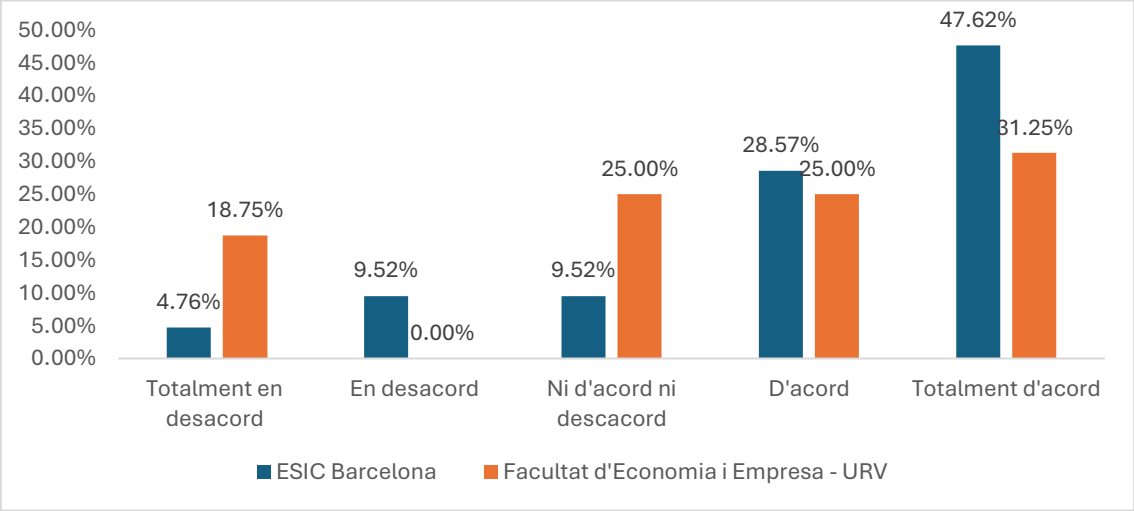
6.5. Influència de l'entorn social i familiar

(Objectiu específic 2)

Un cop analitzat el paper de la universitat, és pertinent examinar la influència de l'entorn més proper en el procés emprenedor. En aquest apartat s'estudia com factors com la família i el context social poden condicionar la motivació i la presa de decisions dels estudiants. L'anàlisi se centra en aquells estudiants amb intenció emprenedora i en aquells que ja han iniciat projectes, amb l'objectiu d'entendre fins a quin punt l'entorn actua com a element de suport o com a possible limitació en el desenvolupament de la iniciativa emprenedora.

6.5.1. Resultats quantitatius: factors socials

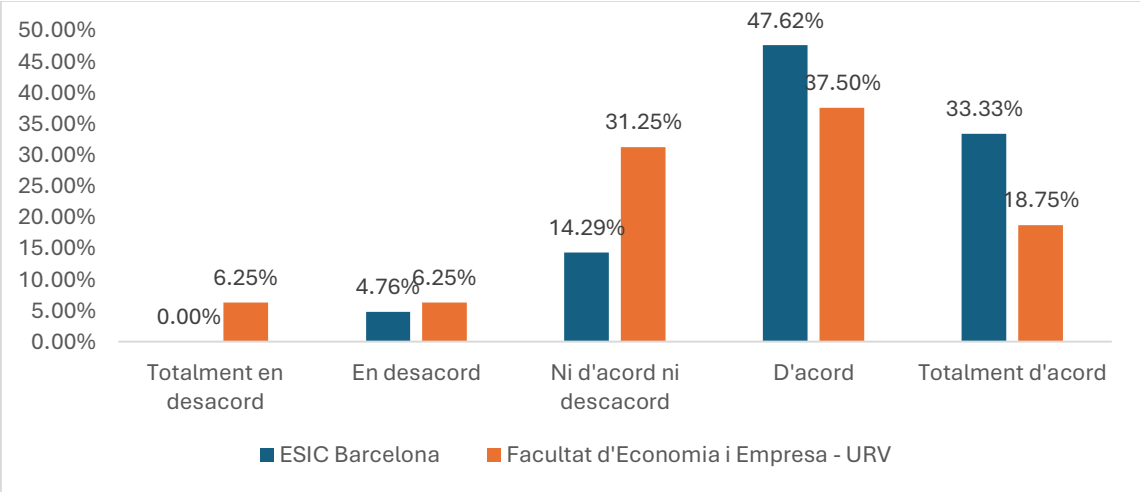
Figura 39 Nivell d'acord en l'afirmació "A la meva família hi ha persones emprenedores" dels estudiants amb intenció emprenedora.

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La presència de referents emprenedors dins l'entorn familiar és elevada en ambdues universitats entre els estudiants amb intenció emprenedora. A ESIC Barcelona, el 76,19% dels estudiants es mostren d'acord o totalment d'acord amb aquesta afirmació, mentre que a la URV aquest percentatge és lleugerament inferior (56,25%). Aquesta diferència suggereix que els estudiants d'ESIC estan més exposats a models emprenedors propers, fet que pot afavorir la normalització de l'emprenedoria com a opció professional. En aquest sentit, els resultats indiquen que l'entorn familiar pot actuar com un factor rellevant en la configuració de la motivació emprenedora.

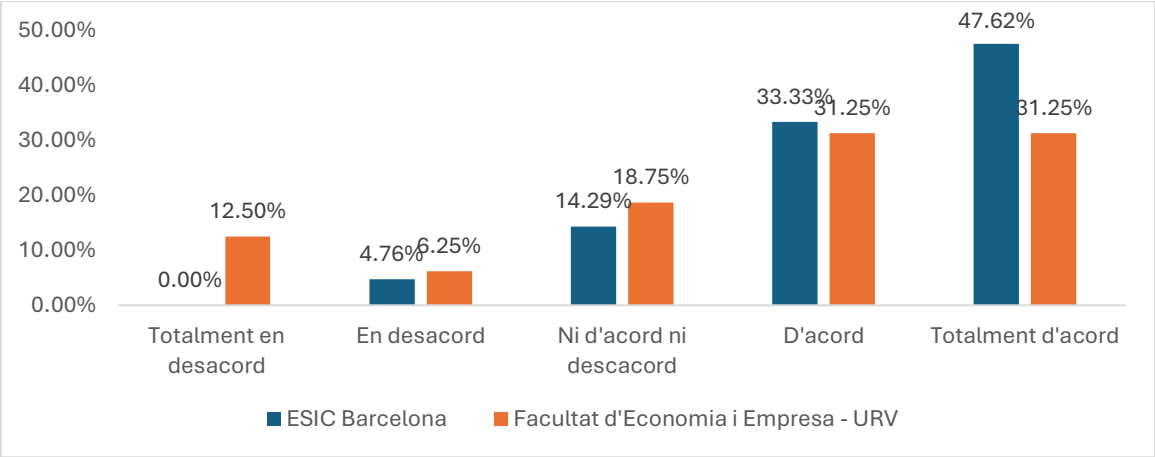
Figura 40 Nivell d'acord amb l'afirmació: "El meu entorn familiar valora positivament l'emprenedoria" dels estudiants amb intenció emprenedora.

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La percepció d'un entorn familiar favorable a l'emprenedoria és elevada en ambdues universitats, però més intensa a ESIC Barcelona, on un 80,95% dels estudiants es mostren d'acord o totalment d'acord. A la URV aquest percentatge és inferior (56,25%) i amb més presència de posicions intermèdies (31,25%). Això indica que el suport familiar és més clar i homogeni a ESIC, mentre que a la URV és més variable.

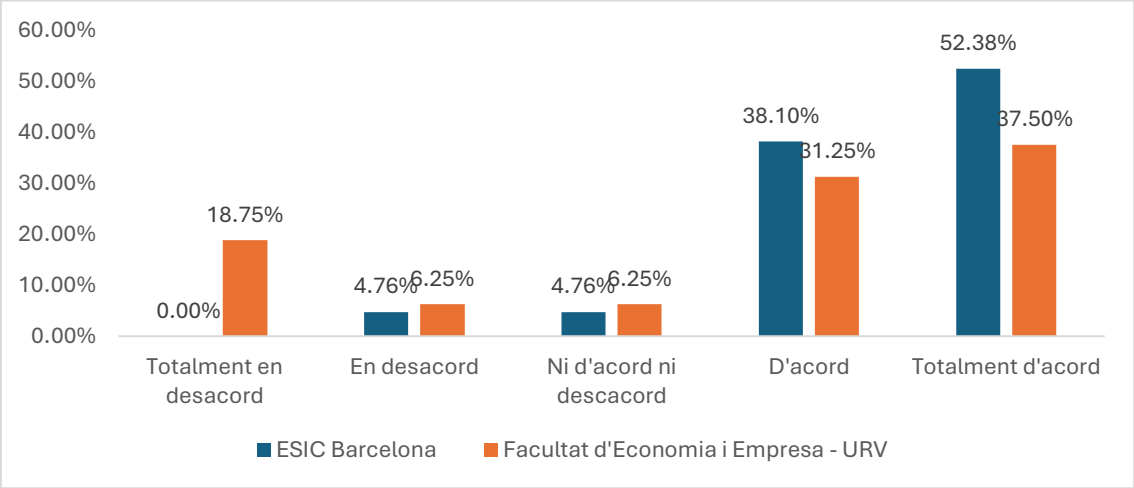
Figura 41 Nivell d'acord amb l'afirmació "Els meus amics o persones properes m'animen a emprendre" dels estudiants amb intenció emprenedora.

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

El suport de l'entorn social és elevat en ambdues universitats, tot i que amb més intensitat a ESIC Barcelona. En aquest cas, un 80,95% dels estudiants es mostren d'acord o totalment d'acord (33,33% i 47,62%), mentre que a la URV aquest percentatge és del 62,5%. A més, a la URV s'observa una major presència de posicions intermèdies (18,75%) i fins i tot de desacord (18,75% sumant les dues categories), fet que indica una percepció menys homogènia del suport social. En canvi, a ESIC gairebé no hi ha desacord, la qual cosa reforça la idea d'un entorn més alineat amb l'emprenedoria. Els resultats suggereixen que l'entorn proper no només acompanya, sinó que pot actuar com un element clau de reforç de la motivació emprenedora, especialment quan aquest suport és clar i consistent.

Figura 42 Nivell d'acord amb l'afirmació "Tenir referents emprenedors propers influeix en la meva motivació" dels estudiants amb intenció emprenedora.

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La influència dels referents emprenedors és molt elevada en ambdues universitats, especialment a ESIC Barcelona, on un 90,48% dels estudiants es mostren d'acord o totalment d'acord (38,10% i 52,38%). A la URV aquest percentatge també és alt (68,75%), tot i que inferior i amb més dispersió en les respostes. Destaca que a la URV hi ha un 18,75% d'estudiants totalment en desacord, mentre que a ESIC aquest valor és nul, fet que evidencia una diferència clara en la percepció dels referents. Aquests resultats indiquen que la presència de models propers és un factor clau en la motivació emprenedora, però amb un impacte més intens i homogeni en el context d'ESIC.

6.5.2. Síntesi del rol de l'entorn en la motivació emprenedora

Els resultats mostren que l'entorn té un paper important en la decisió d'emprendre, però sobretot com a element que reforça una motivació que ja existeix.
D'una banda, tenir persones emprenedores a prop ajuda a veure l'emprenedoria com una opció real i possible. No és tant que això generi directament la intenció, sinó que fa que emprendre es percebi com una cosa més accessible.

D'altra banda, la manera com l'entorn valora l'emprenedoria també és clau. Quan els estudiants perceben que la seva família o entorn social ho veu positivament, se senten més còmodes plantejant-se emprendre. Això es veu especialment en el cas d'ESIC, on aquesta percepció és més clara.

A més, el suport directe, com l'ànim dels amics o persones properes, també té un paper rellevant. Sentir que l'entorn et recolza pot ajudar a fer el pas de pensar en emprendre a intentar-ho realment.

L'entorn no sembla ser el factor que crea la motivació emprenedora, però sí que la reforça. Quan aquest suport existeix, la intenció d'emprendre es consolida més fàcilment i es veu com una opció més viable.

6.5.3. Resultats qualitatius: rol d'entorn en la decisió d'emprendre

L'entorn social i familiar té un paper rellevant en la manera com els estudiants prenen decisions sobre emprendre, tot i que la seva influència no és igual en tots els casos.

En el cas d'E1, la família influeix en la necessitat de mantenir una alternativa professional més estable. Tot i la seva clara orientació emprenedora, l'entorn familiar li recomana preparar oposicions com a opció de seguretat. Tal com explica: *"Si fos per mi no hauria fet una oposició, però l'entorn familiar m'ha obligat a opositar per tenir un pla B."* (E1). Això mostra com, encara que existeixi interès per emprendre, l'entorn pot condicionar la manera com es gestiona el risc.

En canvi, E2 descriu un entorn molt més alineat amb la seva decisió d'emprendre. La família li dona suport des de l'inici, cosa que facilita el desenvolupament del projecte i reforça la seva confiança: *"Mis padres me apoyan en todo."* (E2). Tot i així, aquest suport també va acompanyat d'una certa preocupació per mantenir un equilibri entre la vida personal i professional.

En conjunt, les dues experiències reflecteixen que l'entorn familiar pot influir de maneres diferents: en alguns casos, introduint prudència i seguretat, i en altres, actuant com un suport directe a la iniciativa emprenedora.

6.6. Barreres percebudes a l'emprenedoria

(Objectiu específic 3)

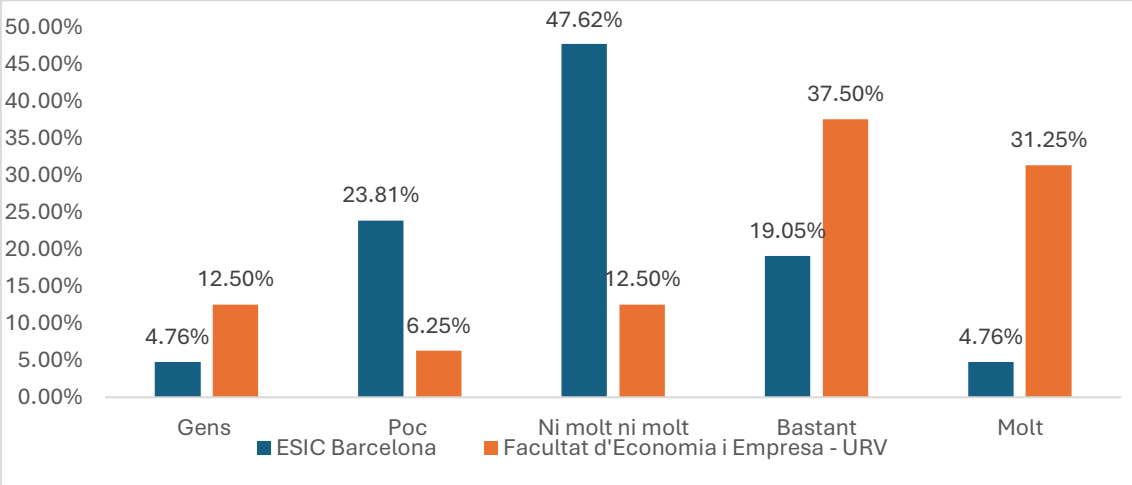
En aquest apartat s'analitzen les principals barreres percebudes pels estudiants a l'hora d'emprendre. L'objectiu és identificar quins factors es consideren més limitants i veure

si aquestes percepcions coincideixen amb les dificultats reals descrites en la literatura i en les entrevistes.

L'interès és entendre quins factors poden dificultar que la intenció emprenedora es converteixi en acció. Per aquest motiu, l'anàlisi es focalitza en els estudiants amb intenció d'emprendre.

6.6.1. Resultats quantitatius: barreres principals

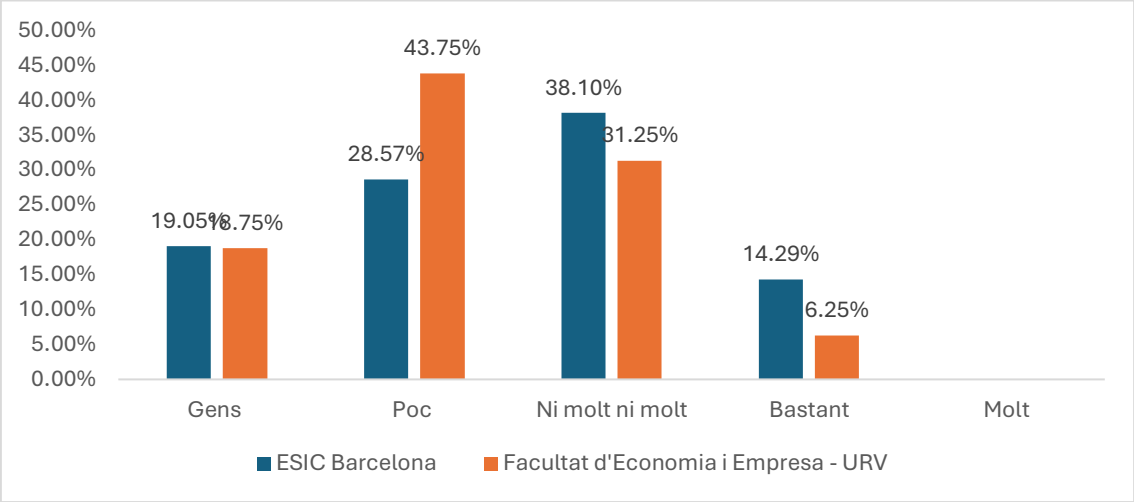
Figura 43 Nivell d'acord amb l'afirmació "La falta de finançament inicial és una barrera per emprendre" (estudiants amb intenció emprenedora).

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La percepció de la falta de finançament inicial com a barrera presenta diferències clares entre ambdues universitats. A la URV destaca una major concentració en els nivells alts d'acord, indicant que els estudiants perceben el finançament com un obstacle rellevant per emprendre. En canvi, a ESIC Barcelona predominen les posicions intermèdies, fet que suggereix una percepció més moderada d'aquesta barrera. Aquesta diferència pot estar relacionada amb un major accés a recursos, contactes o alternatives de finançament en el context de la universitat privada, que redueixen la percepció de risc econòmic inicial.

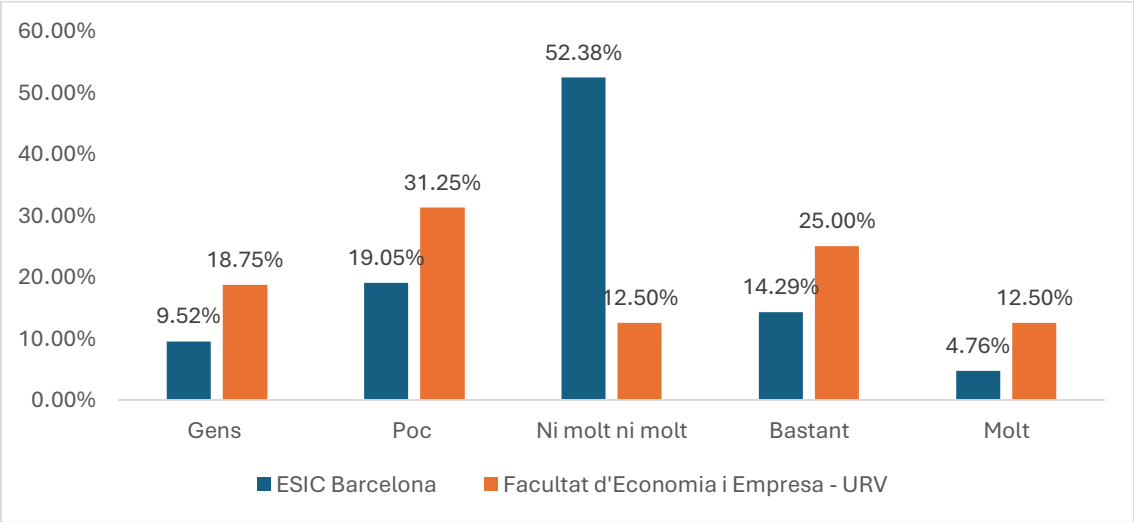
Figura 44 Nivell d'acord amb l'afirmació "La por al fracàs és una barrera per emprendre" (estudiants amb intenció emprenedora)

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La por al fracàs es percep com una barrera moderada en ambdues universitats, amb una concentració important en posicions intermèdies. A ESIC Barcelona, el 38,10% dels estudiants se situa en el punt neutre, mentre que a la URV aquesta xifra és del 31,25%. Tot i això, la URV presenta un percentatge més elevat en el nivell "poc" (43,75% davant del 28,57% d'ESIC), fet que indica que una part significativa dels estudiants no considera la por al fracàs com un obstacle determinant. En canvi, a ESIC s'observa una major presència en nivells més alts d'acord (14,29% en "bastant"), suggerint que aquesta barrera pot tenir un pes lleugerament superior en aquest context.

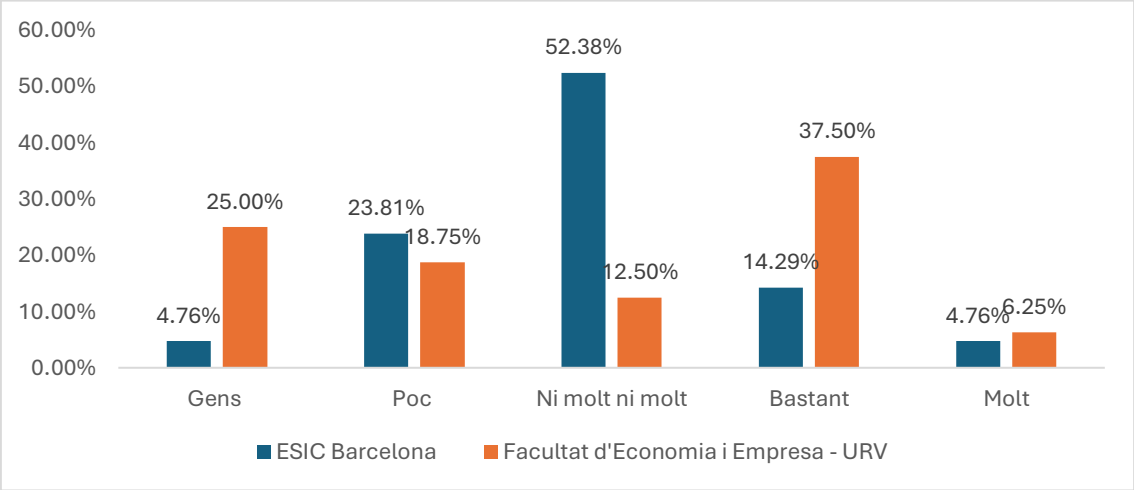
Figura 45 Nivell d'acord amb l'afirmació "La falta d'experiència empresarial és una barrera per emprendre" (estudiants amb intenció emprenedora).

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La manca d'experiència empresarial es percep com una barrera rellevant, especialment entre els estudiants de la URV. En aquest cas, un 37,5% (25,00% "bastant" i 12,50% "molt") considera que té un impacte significatiu, mentre que a ESIC aquest percentatge és inferior (19,05%). Per contra, a ESIC Barcelona predomina clarament la posició intermèdia (52,38%), fet que indica una percepció més moderada d'aquesta limitació. Això pot suggerir que, en el context de la universitat privada, els estudiants se senten lleugerament més preparats o exposats a experiències pràctiques, mentre que a la universitat pública aquesta manca d'experiència es percep com un obstacle més important a l'hora d'emprendre.

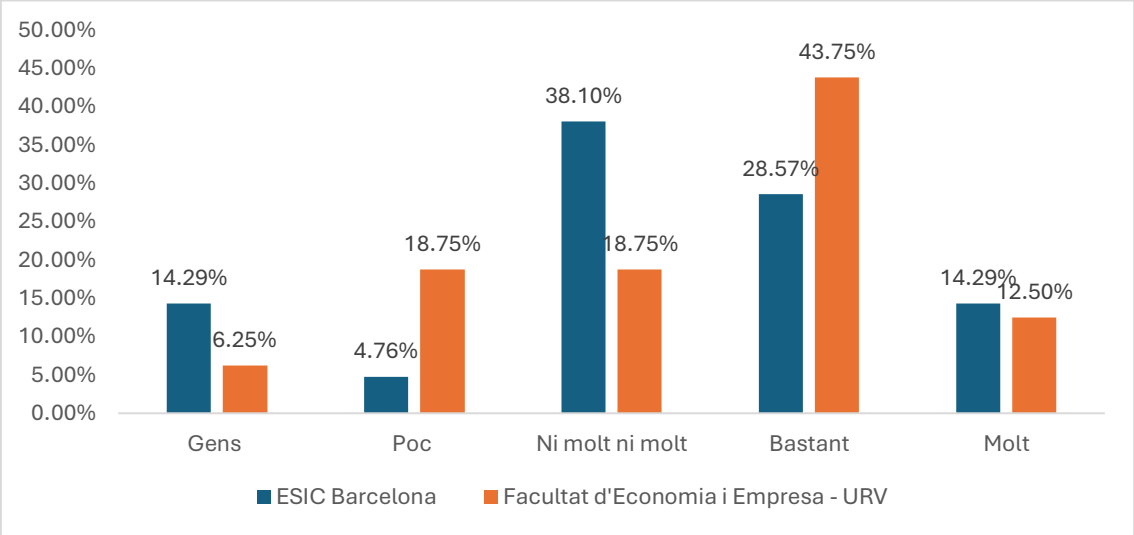
Figura 46 Nivell d'acord amb l'afirmació "La manca de coneixements pràctics és una barrera per emprendre" (estudiants amb intenció emprenedora)

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La manca de coneixements pràctics es percep com una barrera amb intensitat diferent segons la universitat. A la URV, un 43,75% dels estudiants (37,50% "bastant" i 6,25% "molt") considera que és un obstacle rellevant, mentre que a ESIC Barcelona aquesta percepció és més moderada, amb una major concentració en la posició intermèdia (52,38%). Aquest resultat és especialment significatiu tenint en compte que es tracta d'estudiants amb intenció emprenedora, fet que indica que, fins i tot en perfils predisposats a emprendre, la manca de coneixements pràctics continua sent una limitació important, especialment en el context de la universitat pública.

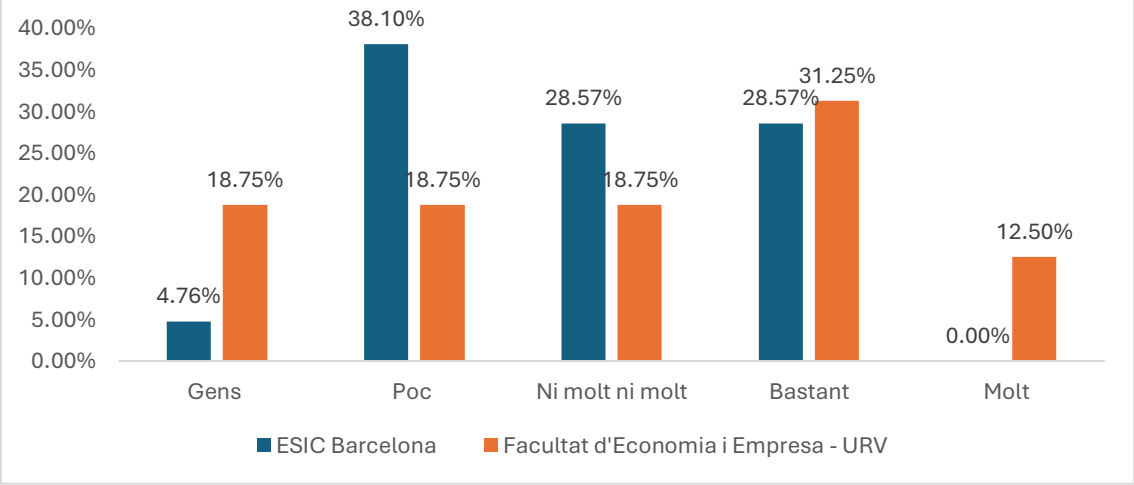
Figura 47 Nivell d'acord amb l'afirmació "L'excès de burocràcia i tràmits administratius és una barrera per emprendre" (estudiants amb intenció emprenedora).

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

L'excés de burocràcia i tràmits administratius es percep com una barrera rellevant en ambdues universitats, tot i que amb una intensitat més elevada a la URV. En aquest cas, un 56,25% dels estudiants (43,75% "bastant" i 12,50% "molt") considera que té un impacte significatiu, mentre que a ESIC Barcelona aquest percentatge és inferior (42,86%). Paral·lelament, a ESIC destaca un major pes de la posició intermèdia (38,10%), indicant una percepció més moderada. Aquest resultat, tenint en compte que es tracta d'estudiants amb intenció emprenedora, suggereix que les barreres administratives continuen sent un obstacle important fins i tot entre aquells que ja estan predisposats a emprendre, especialment en el context de la universitat pública.

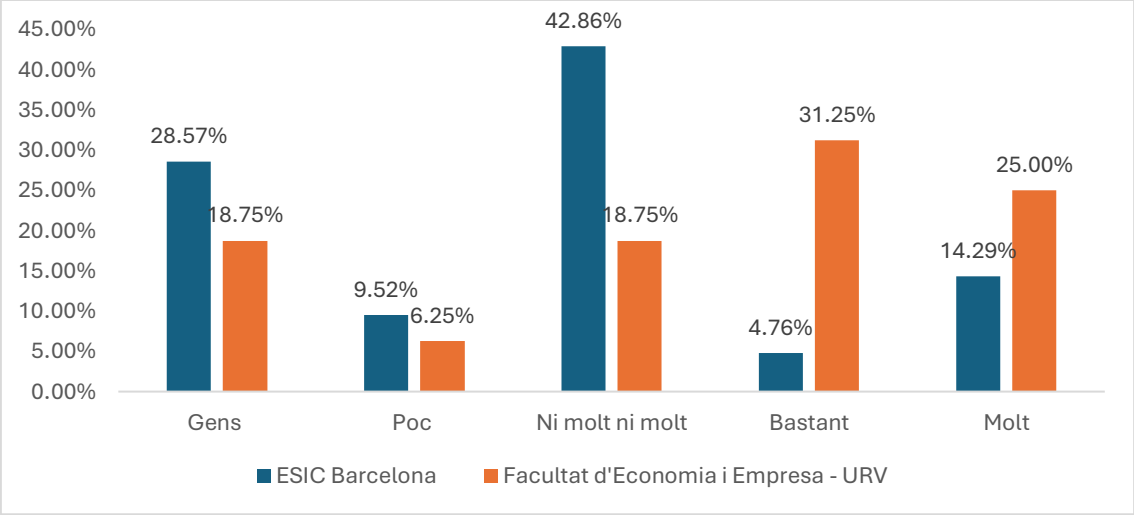
Figura 48 Nivell d'acord amb l'afirmació "La inseguretat econòmica és una barrera per emprendre" (estudiants amb intenció emprenedora).

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

Pel que fa a la inseguretat econòmica, aquesta es percep com una barrera amb més pes entre els estudiants de la URV. En concret, un 43,75% (31,25% "bastant" i 12,50% "molt") considera que té una influència significativa, mentre que a ESIC Barcelona aquesta percepció és més moderada i es distribueix principalment entre les opcions "poc" (38,10%) i "ni molt ni molt" (28,57%). Aquest patró indica que, tot i tractar-se d'estudiants amb intenció emprenedora, la incertesa econòmica continua sent un fre més intens en el context de la universitat pública, mentre que en la privada es percep com una limitació menys determinant.

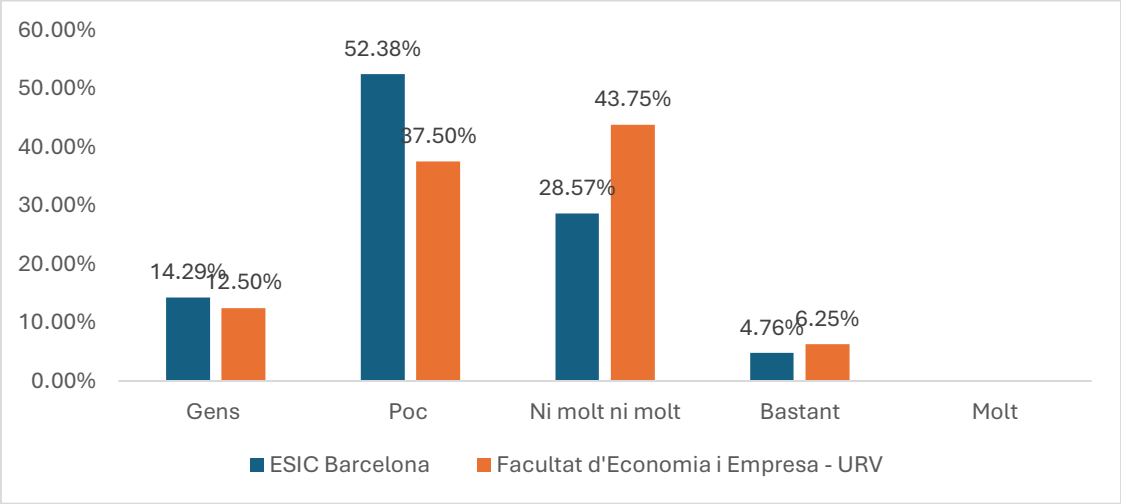
Figura 49 Nivell d'acord amb l'afirmació "La falta de suport institucional és una barrera per emprendre" (estudiants amb intenció emprenedora)

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

Pel que fa a la inseguretat econòmica, aquesta es percep com una barrera amb més pes entre els estudiants de la URV. En concret, un 43,75% (31,25% "bastant" i 12,50% "molt") considera que té una influència significativa, mentre que a ESIC Barcelona aquesta percepció és més moderada i es distribueix principalment entre les opcions "poc" (38,10%) i "ni molt ni molt" (28,57%). Aquest patró indica que, tot i tractar-se d'estudiants amb intenció emprenedora, la incertesa econòmica continua sent un fre més intens en el context de la universitat pública, mentre que en la privada es percep com una limitació menys determinant.

Figura 50 Nivell d'acord amb l'afirmació "Emprendre és massa arriscat" (estudiants amb intenció emprenedora).

Font: elaboració propia a partir de les dades de l'enquesta (2026).

La percepció que emprendre és massa arriscat es manté relativament moderada en ambdues universitats. A ESIC Barcelona predomina clarament l'opció "poc" (52,38%), fet que indica que la majoria d'estudiants no considera el risc com un obstacle determinant. En canvi, a la URV aquesta percepció està més repartida, amb un pes més elevat en la posició intermèdia (43,75%), suggerint una visió més prudent davant el risc. En els nivells més alts d'acord, els percentatges són baixos en ambdós casos, la qual cosa reforça la idea que, tot i tractar-se d'estudiants amb intenció emprenedora, el risc no es percep com una barrera principal, sinó més aviat com un element inherent però assumible del procés emprenedor.

6.6.2. Resultats qualitatius: barreres reals i estratègies de superació

L'anàlisi de les entrevistes permet identificar quines dificultats apareixen en la pràctica quan els emprenedors desenvolupen els seus projectes. En general, les barreres descrites pels participants no es limiten a aspectes econòmics o administratius, sinó que també inclouen factors personals com el dubte, la credibilitat o la gestió emocional del procés emprenedor.

En el cas d'E1, la principal dificultat ha estat mantenir la confiança en el projecte en els moments inicials. L'entrevistat explica que un dels obstacles més importants ha estat la por que el producte no tingués valor real per als usuaris. Tal com afirma: *"Creure que el producte no era bo. Mantenir l'ànim i les ganes en els moments durs."* (E1). Davant

aquests moments de dubte, destaca la importància d'analitzar els errors i adaptar el producte progressivament, introduint diferents iteracions fins a trobar una versió més adequada. Pel que fa al finançament, el projecte s'ha desenvolupat principalment amb recursos propis, prioritzant una inversió mínima i evitant dependre de finançament extern en les fases inicials.

Per la seva banda, E2 identifica diverses barreres relacionades amb el context del sector i amb la percepció externa de la seva figura com a emprenedora. Segons explica, la seva edat i el fet de ser dona dins d'un sector tradicionalment masculinitzat han dificultat en alguns moments la credibilitat del projecte: *"He tenido reuniones donde ni me miraban a la cara y se dirigían a mi socio."* (E2). A més, destaca que el component econòmic també representa un repte important, ja que el sector del motorsport requereix inversions elevades i la captació de patrocinadors pot resultar complexa en les fases inicials. En aquest cas, el projecte es finança a partir d'aportacions pròpies i del suport de socis implicats en el desenvolupament de l'activitat, fet que permet repartir el risc però també implica una major necessitat de coordinació i confiança entre els membres de l'equip.

Aquestes experiències qualitatives reforcen els resultats quantitatius, on factors com el finançament o la percepció de risc també apareixen com a barreres rellevants, però posen de manifest que els aspectes emocionals i de confiança tenen un pes igual o superior en la pràctica.

7. RECOMANACIONS PRÀCTIQUES DERIVADES DE L'ESTUDI

Els resultats obtinguts permeten identificar patrons consistents en la motivació i la intenció emprenedora dels estudiants, així com diferències rellevants entre la Facultat d'Economia i Empresa de la URV i ESIC Barcelona.

En termes generals, els estudiants de la URV mostren una predisposició positiva cap a l'emprenedoria, però amb una menor activació pràctica en comparació amb ESIC. Per exemple, mentre que un 38,37% dels estudiants de la URV es mostra totalment d'acord amb voler crear un negoci, aquesta predisposició no es tradueix en acció, ja que només un 16% afirma estar intentant emprendre, molt per sota del 40% observat a ESIC.

Aquesta diferència no es pot explicar per una manca d'habilitats, ja que els estudiants de la URV presenten nivells elevats d'autopercepció competencial (per exemple, més del 80% dels estudiants amb intenció emprenedora es mostren d'acord o totalment d'acord amb tenir habilitats per gestionar un projecte)

Per tant, els resultats indiquen que el factor diferencial no és el potencial, sinó la capacitat de transformar aquest potencial en acció. A partir d'aquesta evidència, es plantegen quatre línies d'actuació prioritàries, alineades amb els objectius específics i els blocs clau de la investigació.

7.1. Incrementar l'exposició afectiva a l'entorn emprenedor

El nivell de participació en activitats emprenedores és una de les diferències més clares entre universitats. Tal com es mostra a la *Figura 37*, a ESIC Barcelona un 85,29% dels estudiants ha participat en aquest tipus d'activitats, mentre que a la URV només ho ha fet un 20,93% .

Aquesta diferència s'explica, en gran part, pel fet que a ESIC moltes d'aquestes activitats formen part del pla acadèmic, mentre que a la URV són majoritàriament voluntàries. Això fa que, tot i existir iniciatives, una gran part dels estudiants no hi arribi a participar. Tot i això, quan els estudiants de la URV sí que hi participen, l'impacte és clarament positiu. Segons la *Figura 38*, un 55,55% afirma que aquestes activitats han augmentat el seu interès per emprendre (44,44% d'acord i 11,11% totalment d'acord). Això indica que el problema no és la utilitat de les activitats, sinó el fet que no arriben a prous estudiants.

A més, aquesta menor exposició també es reflecteix en la percepció del paper de la universitat. Tal com es mostra a la *Figura 35*, només un 23,25% dels estudiants de la URV considera que la universitat l'ha ajudat a desenvolupar competències emprenedores, mentre que a ESIC aquest percentatge és molt més elevat (73,53%). Aquesta diferència reforça la idea que l'exposició a activitats emprenedores influeix directament en com els estudiants valoren el suport de la universitat.

Aquests resultats mostren que la principal limitació a la URV no és la manca d'activitats, sinó la baixa participació. Per aquest motiu, es proposa introduir una participació mínima obligatòria en activitats emprenedores dins del grau. Aquesta mesura permetria assegurar que tots els estudiants tinguin, com a mínim, un primer contacte amb

l'emprenedoria, augmentant així el seu interès i millorant la percepció del paper de la universitat en aquest àmbit.

7.2. Compensar la falta de referents emprenedors

Els resultats mostren que l'exposició a referents emprenedors és menor a la URV que a ESIC, fet que pot influir en la percepció de l'emprenedoria com una opció realista. Tal com es mostra a la *Figura 39*, mentre que a ESIC un 76,19% dels estudiants afirma tenir referents emprenedors a l'entorn familiar, a la URV aquest percentatge es redueix al 56,25%.

A més, la importància d'aquests referents és clara. Segons la *Figura 42*, un 68,75% dels estudiants de la URV considera que tenir referents emprenedors influeix en la seva motivació, fet que confirma el seu paper com a factor clau en el desenvolupament de la intenció emprenedora. Aquestes dades indiquen que, tot i que els referents tenen un impacte rellevant, la seva menor presència a la URV pot limitar la normalització de l'emprenedoria com a opció professional.

Davant d'aquesta situació, es proposa reforçar l'exposició a referents emprenedors a través de sessions amb emprenedors que comparteixin la seva experiència real, incloent les dificultats i el procés seguit.

7.3. Reduir les barreres percebudes en el procés emprenedor

Tot i existir interès per emprendre, les barreres percebudes dificulten el pas a l'acció entre els estudiants de la URV.

En primer lloc, la falta de finançament apareix com una de les barreres més rellevants. Tal com es mostra a la *Figura 43*, un 68,75% dels estudiants de la URV es posiciona en nivells d'acord elevats ("bastant" o "molt"), molt per sobre d'ESIC, on aquesta percepció és més moderada.

En segon lloc, la manca de coneixements pràctics també destaca com un obstacle important. Segons la *Figura 46*, un 43,75% dels estudiants de la URV la considera una barrera rellevant, mentre que a ESIC predominen posicions més intermèdies.

Finalment, la manca d'experiència empresarial (*Figura 45*) també té un pes destacat a la URV, amb un 37,5% dels estudiants situant-se en nivells alts d'acord, indicant que molts se senten poc preparats per iniciar un projecte.

Tot i que una part dels estudiants percep mancances en el suport institucional o en l'accés a recursos per emprendre, és important destacar que la URV sí que impulsa diferents iniciatives orientades al foment de l'emprenedoria universitària. Entre aquestes actuacions destaquen els "Ajuts del Consell Social a les millors idees emprenedores", orientats a donar suport econòmic i assessorament a projectes innovadors impulsats per estudiants, i també programes com el "Santander X Award | Projectes Emprenedors Universitaris 2026", que ofereixen mentoratge, visibilitat i suport a iniciatives emprenedores vinculades a l'àmbit universitari (Banco Santander, 2026); (Universitat Rovira i Virgili, 2025).

Per tant, els resultats d'aquest estudi suggereixen que el repte principal no és únicament crear més iniciatives, sinó augmentar-ne la visibilitat i apropar-les als estudiants perquè percebin aquests recursos com a accessibles i útils dins del seu recorregut acadèmic. En aquest sentit, reforçar la difusió d'aquestes oportunitats i fomentar una participació més activa en activitats pràctiques podria contribuir a reduir la percepció de risc i facilitar el pas de la intenció a l'acció emprenedora.

7.4. Incentivar l'interès emprenedor femení

La distribució de gènere entre els estudiants amb intenció emprenedora mostra un predomini masculí en ambdues universitats, tot i que amb diferències rellevants. Tal com es mostra a la *Figura 18*, el percentatge d'homes és més elevat a ESIC (71,43%) que a la URV (56,25%), mentre que la presència femenina és superior a la URV (43,75%) en comparació amb ESIC (28,57%).

Aquests resultats indiquen que, tot i que existeix una base més equilibrada en alguns contextos, en ambdós casos persisteix una menor representació femenina en l'emprenedoria.

En aquest sentit, es considera rellevant impulsar iniciatives específiques en ambdues universitats orientades a reforçar l'interès emprenedor entre les estudiants. Concretament, es podrien implementar sessions amb emprenedores referents que

comparteixin la seva experiència real, programes de mentoria entre alumnes i emprenedores joves, així com tallers pràctics en grups reduïts que facilitin un entorn més proper i participatiu.

Aquest tipus d'actuacions poden contribuir a fer l'emprenedoria més accessible, reduir possibles barreres percebudes i afavorir una participació més equilibrada entre homes i dones.

8. CONCLUSIONS

8.1. Conclusions de l'estudi

Aquest estudi ha permès analitzar els factors que influeixen en la motivació i la intenció emprenedora dels estudiants universitaris de la Facultat d'Economia i Empresa de la Universitat Rovira i Virgili i d'ESIC Barcelona, així com identificar les principals diferències entre un context universitari públic i un de privat. A partir de l'anàlisi realitzada, s'ha pogut donar resposta als objectius plantejats inicialment i identificar els principals elements que condicionen la predisposició dels estudiants cap a l'emprenedoria.

Els resultats mostren que l'interès per emprendre és elevat en ambdues universitats. Tot i això, s'observen diferències importants en la manera com aquesta motivació es transforma en una predisposició real cap a l'acció emprenedora. En aquest sentit, els estudiants d'ESIC Barcelona presenten una intenció emprenedora més elevada, destacant que un 55,88% es mostra totalment d'acord amb la voluntat de crear un negoci propi, davant del 38,37% a la URV (Figura 22). A més, la percepció de capacitat per emprendre d'aquí a cinc anys també és superior a ESIC, on un 44,12% dels estudiants es mostra totalment d'acord amb aquesta afirmació (Figura 24). Per contra, a la FEE de la URV també existeix una percepció positiva de l'emprenedoria i un bon nivell d'autoeficàcia en aspectes com la creativitat o la capacitat de generar idees, però els estudiants mostren una actitud més prudent a l'hora de plantejar-se emprendre immediatament.

L'estudi també confirma que la motivació emprenedora no depèn únicament de factors individuals, sinó que està fortament condicionada per l'entorn acadèmic, social i econòmic. Pel que fa als factors personals, la confiança en les pròpies capacitats, la

creativitat i la percepció de capacitat per gestionar un projecte empresarial influeixen directament en la predisposició a emprendre. A nivell acadèmic, els estudiants que participen en activitats pràctiques relacionades amb l'emprenedoria o que perceben que la universitat ofereix un ambient favorable mostren nivells més elevats d'interès emprenedor. Paral·lelament, factors socials com la presència de referents emprenedors, el suport familiar o l'entorn proper també actuen com a elements facilitadors de la motivació emprenedora.

D'altra banda, les principals barreres percebudes continuen sent la falta de finançament inicial, la inseguretat econòmica, la por al fracàs, l'excés de burocràcia i la manca d'experiència o coneixements pràctics. En el cas de la URV, un 56,25% dels estudiants amb intenció emprenedora considera que la burocràcia i els tràmits administratius són una barrera important (Figura 47), mentre que un 43,75% percep la manca de coneixements pràctics com un obstacle rellevant (Figura 46). Aquestes dificultats apareixen fins i tot entre estudiants amb una elevada motivació emprenedora, fet que reforça la idea que existeix una distància important entre la intenció d'emprendre i la posada en marxa real d'un projecte empresarial.

Finalment, l'estudi també evidencia diferències segons gènere i edat. L'interès emprenedor és més elevat entre estudiants situats en etapes properes a la finalització dels estudis, especialment entre els 22 i 23 anys. Pel que fa al gènere, la presència masculina continua sent predominant entre els estudiants amb intenció emprenedora, especialment a ESIC Barcelona, on els homes representen un 71,43% d'aquest perfil d'estudiants (Figura 18). Tot i això, a la URV s'observa una participació femenina més equilibrada, amb un 43,75% de dones entre els estudiants amb interès emprenedor (Figura 18).

En definitiva, els resultats permeten concloure que la universitat té un paper rellevant en la construcció de la motivació emprenedora, però que aquesta influència depèn no només de la formació acadèmica, sinó també del context social, territorial i experiencial que envolta l'estudiant. Tot i que molts estudiants mostren interès, creativitat i predisposició per emprendre, el principal repte continua sent transformar aquesta motivació en acció real. Per aquest motiu, fomentar l'emprenedoria universitària requereix no només transmetre coneixements teòrics, sinó també generar experiències pràctiques, referents propers i entorns que redueixin la percepció de risc i facin que l'emprenedoria sigui percebuda com una opció professional viable, accessible i realista.

8.2. Limitacions de l'estudi

Tot i que aquest estudi permet obtenir una visió rellevant sobre la motivació i la intenció emprenedora dels estudiants universitaris, és important tenir en compte algunes limitacions a l'hora d'interpretar els resultats.

En primer lloc, la mostra és relativament reduïda (120 participants) i s'ha obtingut mitjançant un mostreig de conveniència. Això implica que els resultats no es poden generalitzar al conjunt de la població universitària i que poden existir certs biaixos, ja que és probable que hagin participat més aquells estudiants amb interès en l'emprenedoria.

En segon lloc, cal destacar que la mostra no és equilibrada entre les dues universitats analitzades, amb una major presència d'estudiants de la Universitat Rovira i Virgili en comparació amb ESIC Barcelona. Aquest fet pot dificultar la comparació directa entre ambdues institucions. Tot i això, la mostra permet identificar tendències exploratòries rellevants.

Una altra limitació important és el context en què es troben les universitats. ESIC està ubicada a Barcelona, un entorn amb una activitat emprenedora molt més elevada que Reus, on es troba la URV. Per tant, part de les diferències observades poden estar influïdes per aquest entorn i no únicament pel tipus d'universitat.

D'altra banda, les dades es basen en les percepcions dels estudiants, cosa que pot generar diferències entre el que els participants declaren i el que realment farien en el futur. En aquest sentit, la intenció d'emprendre no sempre es tradueix en acció real.

També cal tenir en compte la desproporció de gènere en part de la mostra, especialment en el cas de la URV, que pot influir en alguns dels resultats relacionats amb la motivació emprenedora.

Malgrat aquestes limitacions, l'estudi aporta informació útil per entendre millor els factors que influeixen en la motivació emprenedora dels estudiants i pot servir com a punt de partida per a futures investigacions.

8.3. Línies futures de recerca

A partir dels resultats obtinguts i de les limitacions identificades, es poden plantejar diverses línies futures de recerca que permetrien aprofundir en l'estudi de la motivació i la intenció emprenedora en l'àmbit universitari.

En primer lloc, seria interessant ampliar la mostra i incloure estudiants d'altres universitats, tant públiques com privades, per tal d'obtenir resultats més representatius i facilitar la comparació entre contextos acadèmics diferents.

En segon lloc, es podria estendre l'anàlisi a altres àmbits de coneixement, més enllà de l'empresa i el màrqueting, amb l'objectiu d'obtenir una visió més global de la motivació emprenedora entre estudiants universitaris.

També seria rellevant analitzar amb més profunditat el paper de l'entorn geogràfic, comparant universitats situades en contextos similars per tal de diferenciar en profunditat l'efecte del tipus d'institució.

En definitiva, aquestes línies futures podrien contribuir a millorar la comprensió del fenomen i aportar resultats més complets.

Referències Bibliogràfiques

Banco Santander. (2026). *Santander X Award | Proyectos Emprendedores Universitarios 2026.* Recollit de https://app.santanderx.com/calls/santander-x-award-proyectos-emprendedores-universitarios-2026

Barral, M. R., Garcia Ribeiro, F., & Duarte Canever, M. (2017). *Science Direct.* Recollit de Influence of the university environment in the entrepreneurial intention in public and private universities: https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2531048817300287?via%3Dihub

CEOE. (2024). *CEOE GAD3.* Recollit de El Emprendimiento en España: https://www.ceoe.es/sites/ceoe-corporativo/files/content/file/2024/07/04/76/311-141-resultados-ceoe-el-emprendimiento-en-espana.pdf

Figuls, J. C. (22 / Novembre / 2024). *El País*. Recollit de Las pymes catalanas dedican de media 41,1 horas mensuales a gestionar trámites con la administración: https://elpais.com/espana/catalunya/2024-11-22/las-pymes-catalanas-dedican-de-media-411-horas-mensuales-a-gestionar-tramites-con-la-administracion.html

Generalitat de Catalunya. (2022). *Enquesta a la joventut de Catalunya 2022.* Recollit de Generalitat de Catalunya: https://dretssocials.gencat.cat/web/.content/JOVENTUT_observatori_catala_de_la_joventut/documents/arxiu/enquesta_joventut/EJC22/EJC22_Resultats_estadistics.pdf

Generalitat de Catalunya. (Febrer / 2025). *Catalonia Trade & Investment.* Recollit de Analysis of the startup ecosystem in Catalonia. Generalitat de Catalunya: https://catalonia.com/documents/176177/179363/catalonia-trade-and-investment-analysis-of-the-startup-ecosystem-in-catalonia.pdf

Guallarte, C., Capelleras, J., & et al. (Setembre / 2025). *GEM.* Recollit de Informe general Catalunya 2024-2025: https://empresa.gencat.cat/web/.content/03-emprenedoria/documents/estudi-gem/arxius/Informe_general_GEM_2024-25_CAT.pdf

GUESSS. (2019). Recollit de Estudi de la Intenció Emprenedora i Innovadora dels Estudiants de la URV: https://www.urv.cat/media/upload/arxius/catedra-innovacio-empresarial/Transferencia/Presentació%20GUESSS%20-%20Emprenedoria%20i%20Innovació%202019%20URV.pdf

Laguna Sánchez, M. d., & Cabrero, C. d. (2022). *Universidad Rey Juan Carlos.* Recollit de Informe GUESSS España 2021. El espíritu emprendedor de los estudiantes

universitarios: https://burjcdigital.urjc.es/items/574f13a3-f9c4-41ee-acf8-0594caea29ce

Núñez, M. I., Diaz Morales, J. F., & et al. (2024). *Intenciones de carreras, espíritu emprendedor e iniciativas empresariales de los estudiantes de la Universidad Complutense de Madrid.* Recollit de GUESSS: https://observatoriodelemprendimiento.es/guesss/wp-content/uploads/2025/06/Informe-GUESSS-2024-UCM.pdf

Navarro, J. R. (sense data). *https://observatoriodelemprendimiento.es/guesss/wp-content/uploads/2025/06/Informe-GUESSS-2024-UCM.pdf.*

Noriega, A. E., & et al. (20 / Desembre / 2024). *Perspectivas emprendedoras: análisis de los factores asociados a las intenciones de emprendimiento en estudiantes universitarios.* Recollit de https://ve.scielo.org/scielo.php?pid=S2739-00392024000200306&script=sci_arttext

Observatorio del Emprendimiento - Esic University. (2024). *GUESSS.* Recollit de Informe GUESSS Esic University: https://observatoriodelemprendimiento.es/guesss/wp-content/uploads/2025/06/GUESSS_ESIC_University_2024.pdf

OCDE. (6 / Juny / 2012). *Entrepreneurship at a Glance 2012.* Recollit de OCDE Publications: https://www.oecd.org/en/publications/entrepreneurship-at-a-glance-2012_entrepreneur_aag-2012-en.html

Periódico, E. (4 / Març / 2025). *El Periódico.* Recollit de El 84% de universitarios catalanes contempla irse al extranjero a trabajar: https://www.elperiodico.com/es/sociedad/20250304/universitarios-cataluna-espana-emigrar-trabajo-extranjero-114922141

Requena, E. L., & Palomares Montero, D. (30 / Juny / 2023). *¿Fomenta la educación universitaria el aprendizaje de competencias emprendedoras sociales? Percepción del alumnado de una universidad pública española.* Recollit de REDU, Revista de Docencia Universitaria: https://polipapers.upv.es/index.php/REDU/article/view/19165/15938

Rico, I. L., De la Cruz, T., Escolar, C., Jimenez, D., & Jimenez, A. (2022). *La familia como variable moderadora del interés emprendedor en jóvenes españoles.* Recollit de Universidad Pontifica Salamanca - Revista: https://revistas.upsa.es/index.php/familia/article/view/426/332

Ryan, R. M., & Deci, E. (2000). *American Psychologist.* Recollit de La Teoría de la Autodeterminación y la Facilitación de la Motivación Intrínseca, el Desarrollo Social, y el Bienestar:

https://www.selfdeterminationtheory.org/SDT/documents/2000_RyanDeci_SpanishAmPsych.pdf

Torres, T., & Arántzazu, M. (5 / Juliol / 2021). *Predicting global entrepreneurship: An exploratory study.* Recollit de Educar: https://educar.uab.cat/article/view/v57-n2-torres-vidal/1279-pdf-en

Universitat Rovira i Virgili. (2023). *Informe enquesta GUESSS URV 2023.* Recollit de https://www.urv.cat/media/upload/arxius/catedra-innovacio-empresarial/Transferencia/2025/Informe%20enquesta%20GUESSS%20URV%202023.pdf

Universitat Rovira i Virgili. (2025). *Convocatòria ajut empreneduria 2026 [PDF].* Recollit de https://www.urv.cat/media/upload/arxius/consell-social/Ajuts/Ajuts%20emprenedors/2026-Convocatoria%20ajut_empreneduria.pdf

Albert Papell Magriñá
Maria Comes Garcia

TREBALL DE FI DE GRAU
ANNEXOS:

MOTIVACIÓ I INTENCIÓ EMPRENEDORA EN ESTUDIANTS UNIVERSITARIS: ESTUDI COMPARATIU ENTRE LA FEE DE LA URV I ESIC BARCELONA

Àrea temàtica:

Pla d'Empresa i Análisi d'Emprenedoria

Doble grau ADE + Màrqueting

FACULTAT D'ECONOMIA i EMPRESA
Universitat Rovira i Virgili

Reus 2025-2026

ÍNDEX

ANNEXOS..... 3

A. QÜESTIONARI SOBRE MOTIVACIÓ I INTENCIÓ EMPRENEDORA 3

B. GUIA D'ENTREVISTES EN PROFUNDITAT 7

ANNEXOS

A. QÜESTIONARI SOBRE MOTIVACIÓ I INTENCIÓ EMPRENEDORA

Estudi comparatiu entre estudiants de la FEE (URV) i ESIC Barcelona

Aquest qüestionari forma part d'un Treball de Fi de Grau en l'àmbit de l'emprenedoria universitària. L'objectiu de l'estudi és analitzar la motivació i la intenció emprenedora dels estudiants universitaris, així com els factors personals, acadèmics i socials que hi influeixen, i les principals barreres percebudes a l'hora d'emprendre.

El qüestionari s'adreça a estudiants de la Facultat d'Economia i Empresa de la URV i d'ESIC Barcelona. Les respostes són totalment ***anònimes i confidencials*** i s'utilitzaran exclusivament amb finalitats acadèmiques.

El temps estimat de resposta és d'uns ***5–7 minuts***. La teva participació és molt important i contribuirà a millorar el coneixement sobre l'emprenedoria en l'àmbit universitari.
Gràcies per la teva col·laboració.

BLOC 1. PERFIL SOCIODEMOGRÀFIC

(Variables de control – Objectiu específic 4)

1. **Edat**

   ☐ 18–19 ☐ 20–21 ☐ 22–23 ☐ 24–25 ☐ Més de 25

2. **Gènere**

   ☐ Dona ☐ Home ☐ No binari ☐ Prefereixo no dir-ho

3. **Universitat on estudies**

   ☐ Facultat d'Economia i Empresa – URV

   ☐ ESIC Barcelona

4. **Titulació que curses actualment**

   ☐ ADE ☐ Economia ☐ Finances i Comptabilitat ☐ Màrqueting ☐ Digital Business ☐ ADE + FIC ☐ ADE + Dret ☐ ADE+Màrqueting

5. **Ingressos familiars mensuals aproximats**

   ☐ Menys de 1.500 €

   ☐ Entre 1.500 € i 3.000 €

   ☐ Entre 3.001 € i 5.000 €

☐ Més de 5.000 €

☐ Prefereixo no respondre

Aquest bloc té com a finalitat recollir les principals dades sociodemogràfiques i socioeconòmiques dels participants, que actuen com a variables de control en l'anàlisi dels resultats. La informació sobre l'edat, el gènere, la universitat i la titulació permet contextualitzar les respostes i identificar possibles diferències en la motivació i la intenció emprenedora segons el perfil de l'estudiant. A més, la incorporació del nivell d'ingressos familiars permet analitzar si el context econòmic de l'estudiant està relacionat amb la seva predisposició a emprendre, la percepció del risc o les barreres percebudes. Aquesta variable és rellevant per explorar possibles desigualtats d'oportunitats i entendre fins a quin punt la situació econòmica pot facilitar o dificultar l'accés a l'emprenedoria en l'àmbit universitari.

BLOC 2. INTENCIÓ I INTERÈS EMPRENEDOR

(Basat en GUESSS; Noriega et al., 2024 – Objectiu específic 1)

Indica el teu grau d'acord

(1 = Totalment en desacord · 5 = Totalment d'acord)

6. M'agradaria crear el meu propi negoci en algun moment de la meva vida.
7. Em plantejo ser emprenedor/a just després de finalitzar els meus estudis.
8. Em veig capaç d'emprendre d'aquí a cinc anys.
9. Prefereixo emprendre abans que treballar sempre per compte d'altri.
10. **Actualment, la teva situació és:**

    ☐ Estic intentant crear un negoci

    ☐ Ho estic considerant seriosament

    ☐ M'ho he plantejat alguna vegada

    ☐ No m'ho he plantejat mai

11. **Si emprenguessis, ho faries principalment per…**

    ☐ Detectar una oportunitat atractiva

    ☐ Tenir més autonomia

    ☐ Necessitat econòmica

    ☐ Falta d'alternatives laborals

    ☐ No ho sé encara

Aquest bloc pretén mesurar el nivell d'interès i la intenció emprenedora dels estudiants universitaris, entenent la intenció com el pas previ imprescindible abans de qualsevol acció emprenedora real. Les preguntes permeten identificar fins a quin punt els estudiants es plantegen emprendre en el futur, tant a curt com a mitjà termini, així com la seva preferència entre l'emprenedoria i el treball per compte d'altri. A més, la incorporació d'una pregunta sobre els **motius principals per emprendre** permet diferenciar entre una emprenedoria impulsada per l'oportunitat (autonomia, detecció d'idees atractives) i una emprenedoria motivada per la necessitat (pressió econòmica o manca d'alternatives laborals). Aquesta distinció aporta una visió més qualitativa de la intenció emprenedora i facilita l'anàlisi de possibles relacions amb altres variables de l'estudi, com el context socioeconòmic, les barreres percebudes o la universitat de procedència.

BLOC 3. FACTORS PERSONALS

(Autoeficàcia, actitud i risc – Torres-Coronas & Vidal-Blasco, 2021; Ryan & Deci, 2000 – Objectiu específic 2)

Indica el teu grau d'acord (1–5)

12. Em considero una persona creativa.
13. Confio en la meva capacitat per identificar oportunitats de negoci.
14. Crec que tinc habilitats per gestionar un projecte empresarial.
15. La possibilitat de fracassar em frena a l'hora d'emprendre.
16. Emprendre em permetria desenvolupar-me personalment i professionalment.

L'objectiu d'aquest bloc és analitzar fins a quin punt determinats factors personals influeixen en la motivació emprenedora dels estudiants. En concret, s'exploren aspectes com l'autoeficàcia emprenedora, la creativitat, la percepció de capacitat per gestionar un projecte, l'actitud davant el risc i la por al fracàs. Aquests elements són clau per entendre per què alguns estudiants, tot i tenir interès per emprendre, no acaben fent el pas, mentre que d'altres sí que s'hi atreveixen.

BLOC 4. FACTORS ACADÈMICS

(Educació emprenedora i entorn universitari – Requena & Palomares, 2023; GUESSS – Objectiu específic 2)

Indica el teu grau d'acord (1–5)

17. Durant la carrera he rebut formació relacionada amb l'emprenedoria.
18. La universitat fomenta un ambient favorable a l'emprenedoria.
19. La universitat m'ha ajudat a desenvolupar competències emprenedores.

20. Tinc accés a assessorament o suport per emprendre dins la universitat.
21. **Has participat en activitats emprenedores universitàries**
    (assignatures, tallers, concursos, incubadores, etc.)
    ☐ Sí ☐ No

(Si has respost "sí")

22. Aquestes activitats han incrementat el meu interès per emprendre. (1–5)

Aquest bloc té com a finalitat avaluar el paper de la universitat en el desenvolupament de la motivació i la intenció emprenedora dels estudiants. Les preguntes recullen la percepció de la formació rebuda en emprenedoria, l'ambient emprenedor del centre, l'adquisició de competències i l'accés a recursos o suport institucional. Així mateix, es mesura l'impacte de la participació en activitats emprenedores universitàries sobre l'interès per emprendre. Aquest bloc és especialment rellevant per analitzar les diferències entre un centre públic i un centre privat amb orientacions formatives distintes.

BLOC 5. FACTORS SOCIALS I FAMILIARS

(Influència de l'entorn – Rico et al., 2022 – Objectiu específic 2)

Indica el teu grau d'acord (1–5)

23. A la meva família hi ha persones emprenedores.
24. El meu entorn familiar valora positivament l'emprenedoria.
25. Els meus amics o persones properes m'animen a emprendre.
26. Tenir referents emprenedors propers influeix en la meva motivació.

Aquest bloc pretén analitzar la influència de l'entorn social i familiar en la motivació emprenedora dels estudiants. En concret, s'examina si el fet de tenir familiars emprenedors, el suport de la família i dels amics, i la presència de referents propers influeixen en la predisposició a emprendre. L'objectiu és entendre fins a quin punt la motivació emprenedora no depèn únicament de factors individuals o acadèmics, sinó que també està condicionada pel context social immediat de l'estudiant.

BLOC 6. BARRERES PERCEBUDES A L'EMPRENEDORIA

(CEOE, 2024; GEM Catalunya 2024–2025 – Objectiu específic 3)

Indica fins a quin punt cada factor suposa una barrera

(1 = Gens · 5 = Molt)

27. Falta de finançament inicial.
28. Por al fracàs.

29. Falta d'experiència empresarial.
30. Manca de coneixements pràctics.
31. Excés de burocràcia i tràmits administratius.
32. Inseguretat econòmica.
33. Falta de suport institucional.
34. En general, considero que emprendre és massa arriscat.

L'objectiu d'aquest bloc és identificar les principals barreres que els estudiants perceben a l'hora d'emprendre. Les preguntes aborden obstacles econòmics, formatius, institucionals i psicològics, com la falta de finançament, la por al fracàs, la manca d'experiència o l'excés de burocràcia. Aquest bloc permet entendre per què, tot i existir interès i capacitats, molts estudiants no acaben transformant la seva motivació en una iniciativa emprenedora real. A més, facilita la comparació entre centres i perfils per detectar quines barreres són més determinants en cada cas.

B. GUIA D'ENTREVISTES EN PROFUNDITAT

BLOC 1. PERFIL I CONTEXT PERSONAL (4–5 minuts)

(Contextualització del cas – variables de control)

1. Pots explicar breument **qui ets, què estudies i en quin punt del grau et trobes**?
2. Quin és el **projecte emprenedor** que estàs desenvolupant actualment?
    - En quin sector s'emmarca?
    - En quina fase es troba (idea, prototip, venda, empresa constituïda…)?
3. Quan vas començar a plantejar-te **ser emprenedor/a**?
    - Abans o durant la universitat?
4. **Diries que el teu context econòmic personal o familiar t'ha facilitat o dificultat emprendre?**
    - Per què?

BLOC 2. MOTIVACIÓ EMPRENEDORA (5–6 minuts)

(Motivació intrínseca i extrínseca – Noriega et al., 2024; Ryan & Deci, 2000)

5. Quins han estat els **principals motius** que t'han portat a emprendre?
    a. Autonomia?
    b. Realització personal?

    c. Oportunitat detectada?
    d. Necessitat?
6. Diries que el teu projecte neix més d'una oportunitat que vas detectar o d'una necessitat personal o econòmica?
    - Per què?
7. Hi va haver algun **moment clau** o experiència concreta que t'impulsés a fer el pas?
8. Què és el que **més et motiva actualment** a continuar amb el projecte, tot i les dificultats?

BLOC 3. FACTORS PERSONALS (5 minuts)

(Autoeficàcia, actitud i risc – Torres-Coronas & Vidal-Blasco, 2021)

9. Abans d'emprendre, **et veies capaç** de tirar endavant un projecte propi?
    a. Ha canviat aquesta percepció amb l'experiència?
10. Quines habilitats personals creus que t'han ajudat més?
    a. Creativitat
    b. Capacitat de resolució de problemes
    c. Lideratge
    d. Gestió del risc
11. Com has viscut la **por al fracàs**?
    a. Ha estat una barrera real o un estímul?

BLOC 4. PAPER DE LA UNIVERSITAT (6–7 minuts)

(Factors acadèmics – Requena & Palomares, 2023; GUESSS)

12. Quin paper ha tingut la teva universitat en el teu procés emprenedor?
    - Assignatures
    - Professorat
    - Tallers, incubadores, concursos, mentors
13. Consideres que la universitat **fomenta realment l'emprenedoria**, o més aviat és un discurs teòric?
14. Hi ha algún recurs o suport concret que t'hagi estat especialment útil?
15. I al contrari:
    - Què trobes a faltar?
    - Què milloraries del suport emprenedor del centre?
17. Creus que un estudiant amb el mateix projecte, però en una altra universitat, hauria tingut una experiència similar a la teva?

- Per què?

BLOC 5. ENTORN SOCIAL I FAMILIAR (4–5 minuts)

(Influència social – Rico et al., 2022)

18. Quin paper ha tingut el teu **entorn familiar** en la decisió d'emprendre?
    - Suport?
    - Dubtes?
    - Pressió?
19. Tens **referents emprenedors** propers?
    - Família, amistats, professors, altres emprenedors
20. Creus que sense aquest entorn (o amb un entorn diferent) hauries emprès igualment?

BLOC 6. BARRERES I DIFICULTATS (5 minuts)

(CEOE, 2024; GEM Catalunya 2024–2025)

21. Quines han estat les **principals dificultats** que t'has trobat fins ara?
    - Finançament
    - Coneixements
    - Burocràcia
    - Inseguretat personal
22. Quin obstacle consideres que és el **més difícil de superar** per a un estudiant emprenedor?
23. Has pensat en algun moment a **abandonar el projecte**?
    - Per què?
    - Què t'ha fet continuar?

BLOC 7. VALORACIÓ FINAL I REFLEXIÓ (3–4 minuts)

24. Mirant enrere, **tornaries a emprendre sent estudiant**?
25. Quin consell donaries a un estudiant de la teva universitat que s'estigui plantejant emprendre?
26. Creus que el fet d'estudiar a **[URV / ESIC]** ha condicionat la teva experiència emprenedora? En quin sentit?